

Şanlı Ölüm Orucu Direnişi 540. gününde

SOSYALİZM YOLUNDA

KIZIL Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2002/14 (54) • 13 Nisan 2002 • 3 Euro

**Filistin'le eylemli dayanışma
ülke çapında yayılıyor...**

**Emperyalizme ve siyonizme
karşı öfke büyüyor...**

"Filistin halkı yalnız değildir!"

İÇİNDEKİLER

Amerikan işbirlikçileri siyonist İsrail'den, emekçiler direnen Filistin'den yana	3
Filistin sorununu başta Filistin halkı olmak üzere Ortadoğu halkları çözecektir	4
Filistinle dayanışma eylemleri ve görevler.	5
Filistin halkı özgürlüğü için savaşıyor!	6
Zafer direnen Filistin halkının olacak!	7
"Filistin halkı yalnız değildir!"	8
"Yaşasın Filistin halkının özgürlük mücadelesi!.."	9
Kurtuluşun tek olanaklı yolu direnmektir!	10
Siyonist saldırganlık dünyanın dört bir yanında lanetleniyor.	11
Gençliğin Filistin halkıyla dayanışma eylemlerinden.	12
Birleşik eylemi yükseltme zamanı!	13
(orta sayfa)	14-15
1 Mayıs'ta alanlara!	16
Sümerbank işçileri ve 1 Mayıs gündemi.	17
Sendika bürokrasisi barikatını 1 Mayıs alanlarında aşalım!	18
KESK 4. Olağan Genel Kurulu.	19
Herkese sağlığa ve ihtiyaca uygun ucuz konut!	20
1 Mayıs'ta iş bırakarak alanlara!	21
Sınıf birliğimiz ve inisiyafimiz yanıtımız olmalı	22
Gücümüzü birleştirelim, geleceği kazanalım!	23
Mevcut birikime yaslanarak geleceği kazanmalıyız	24
"Dahav'ın öbür yüzü Filistin.."	25
Gökçesu maden işçileri yeni saldırılarla karşı karşıya	26
Mücadele Postası	27

SOSYALİZM YOLUNDA

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2002/14 (54) • 13 Nisan 2002
Fiyatı: 3 Euro
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Vural UZAL
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Laleli Cad. No: 52/5 İstanbul
Tel-Fax: 0 (212) 638 58 13
e-mail: kb1@turk.net
Web: <http://www.kizilbayrak.de>
<http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.com>

Baskı: SERLER Matbaacılık
İSTANBUL
Tel: 0 (212) 880 40 75

Genel Dağıtım:
BIRYAY

Kızıl Bayrak'tan

Filistin halkıyla dayanışma yükseliyor!

Özellikle ülkemizde bu yükseliş pek çok insana garip gelen tablolar da ortaya çıkarmaya başladı. Belki de ilk kez, dinci çevreler, solcu bilinen bir partinin düzenlediği mitinge katıldılar.

Türkiyeli devrimciler, ilericiler, demokratlar..., elbette din adına düzenlenmiş katliamları unutmadılar ve unutmamalıdır. Fakat bunun yanı sıra, aslında devrimci parti ve örgütlerin kitlesini oluşturması gereken yoksul kesimlerden büyük kalabalıkların dinci partilerin oy tabanı olabildiği de; dinci gericiğin damgasını taşıyan her cinayet ve saldırının altında faşist düzenin eli bulunduğu da unutulmamalıdır.

Müslüman kardeşliği üzerine yükselttikleri tüm yaygaraya rağmen dinci partiler kitlelerin öfke ve tepkisini alanlara, dolayısıyla da işbirlikçi düzenin hismini üzerlerine çekecek bir tutumdan özenle kaçınıyor. Kuruluş için bile Amerikan vizesine mecbur tutulan bu partilerin sahtekarlığı, bugünkü benzeri gelişmeler tarafından giderek daha da belirginleştirilecektir.

Bu nedenlerle, dinci çevrelerin, yukarıda sayılan zorunluluklarla bile olsa, devrimciler ve ilericilerle aynı eylem havasını solumak zorunda kalmaları iyi ve olumlu bir gelişme olarak görülebilmelidir. Bu zorunluluk onları, düşman belletilen düşünceleri dinlemek, anlamak, belki de etkilenmek durumuna sokabilir. Zaten, devrimin ilerleyen dönemlerde olacak olan da budur.

Ancak burada olumlu olarak belirtilen sadece kitlenin ve kendiliğinden katılımıdır. Eyleme kendi renklerini taşıyabilirler. Bunun dışında, devrimcilerin asla dinci yapılanmalarla "dayanışma" için dahi olsa bir iletişime girmesi düşünülemez. Dinci-gerici örgütlenmelerle bu örgütler tarafından aldatılmış kitleler asla birbirine karıştırılmamalıdır. İşçi ve emekçi kitleler söz konusu olduğunda bile devrimcinin

görevi, üzerindeki gerici-dinci etkiyi parçalamak ve onları devrimci görüşlere kazanmaktır. Bunun için her yol ve imkan olduğu gibi, elbette Filistin ve Ortadoğu sorunundan da yararlanılacaktır.

Ekim Gençliği'nin Nisan (53.) sayısı çıktı. Fakat bu sayımızda yazı yoğunluğu nedeniyle iktibas yapamıyoruz. Gazete bayi ve kitapçılardan temin edilebilir.

Ekim Gençliği'nin Nisan sayısı çıktı!

Amerikan işbirlikçileri siyonist İsrail'den, emekçiler direnen Filistin'den yana...

AB konusunda dalaşanlar İsrail'le ilişkilerde birleşiyorlar

Üçüncü haftasına giren İsrail işgali ve vahşeti Türkiye'nin siyasi tablosuna yeni açıklıklar getirdi. Bir kez daha açıkça görüldü ki, tüm kurumlarıyla devlet ve tüm kesimleriyle düzen siyaseti, siyonist İsrail'le ilişkiler konusunda tam bir mutabakat içinde. Buna istismar ettikleri dinsel temalar nedeniyle lafta bazı İsrail karşıtı açıklamalar yapan gerici dinci partiler ile sol söylemlerle emekçilerin hoşnutsuzluğunu yeniden arkasına almayı uman CHP de dahil.

Daha dün AB sorunu üzerinden kendi aralarında dalaşan ve bunu kitlelere aldatıcı misyonlar üzerinden yansıtmaya çalışanlar, bugün siyonist İsrail'le ilişkilerin korunması konusunda aynı hararetle hassasiyeti gösteriyorlar. Bir yanda ordu ve MHP öte yanda ANAP, Filistin halkına uygulanan soykırım karşısında, "milli çıkarlar" adına aynı "soğukkanlı" ikiyüzlülüğü paylaşıyorlar. Filistin halkına yapılanları onaylamadıklarını söylüyorlar; fakat hemen ardından, Filistin direnişini İsrail'in ağzıyla "terörizm" olarak damgalıyorlar, İsrail'le ilişkileri titizlikle korumak gerektiğini savunuyorlar ve "tarafra karşı eşit mesafe" adı altında gerçekte saldırgan ve işgalci İsrail'e destek veriyorlar.

Tümünü bu ortak çizgide birleştiren, Amerikancı ve NATO'cu uşaklık konumudur. Bu, düzen siyasetinin son zamanlardaki AB tartışmalarıyla karartılmaya çalışılan en temel gerçeğidir. Türkiye'de tüm kurumlarıyla devlet ve tüm kanatlarıyla gerici burjuva siyaseti, Amerikan işbirlikçisi ve NATO'cudur. AB üzerinden gündeme gelen tartışmalar, bu ortak konum ve kimlik üzerinden yansıyan ikincil derecede görüş ayrılıklarıdır. AB ile ilişkiler alanında iç siyasi dengede kendi konumlarını etkilediği ölçüde farklılaşanlar, ABD ile, NATO ile, IMF, Dünya Bankası ve DTÖ ile ilişkilerde tam bir görüş ve davranış birliği içerisindedirler. Bu, işbirlikçi tekelci burjuvazinin temel çıkarları ve tercihleri temelinde belirlenen bir "milli mutabakat" alanıdır.

ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki vurucu gücü olan İsrail'le ilişkiler de tarihsel ve güncel olarak bu çerçeveye oturmuştur. İsrail'le stratejik ilişkilerin ikili değil üçlü bir ortaklığa oturduğu unutulmamalıdır. İlişkilerin merkezinde ABD emperyalizmi vardır. Akdeniz'de yapılan ortak deniz tatbikatları, Konya'da yapılan ortak hava tatbikatları, ABD eksenli bu üçlü arasındaki stratejik-askeri mihverin bir ifadesidir. Bu askeri mihver NATO'nun Ortadoğu'daki bir uzantısıdır ve ABD emperyalizminin çıkarları ekseninde tümüyle Ortadoğu halklarına yöneliktir. (Basındaki ordu uzantısı Amerikancı kalemler, son gelişmeler karşısında, bu üçlü mihverin Ortadoğu'da AB'ye karşıtlığından söz ederek, temel misyonunu gizlemekle birlikte varlığını itiraf etmiş ve savunmuşlardır.) Siyonist savaş makinası tarafından Filistin halkına yöneltilmiş ölçsüz ve kuralsız savaşın "soğukkanlı" bir tarafsızlık adı altında gerçekte anlayışla karşılanmasının gerisinde işte bu ilişkiler vardır.

Ordudan MHP ve CHP'ye siyonist İsrail yandaşlığı

NATO'cu düzen ordusu, İsrail ile stratejik ortaklığa vardırılmış ilişkilerin baş mimarı olduğu için, İsrail'le ilişkilerin korunarak ve sürdürülerek geliştirilmesinin de en hararetle savunucusudur. Düzen ordusu bu tutumunu, İsrail işgali ile aynı güne denk gelen tank modernizasyonu anlaşmasıyla bir kez daha

ortaya koymuştur. Bu arada ordu bağlantılı kalemler basında en kaba ve rezil türden bir Filistin düşmanlığına soyunmuşlardır. Kendi ülkesinde mazlum bir halka hiçbir ulusal varlık hakkı tanımayan bir kurumun, Filistin halkının haklı mücadelesi karşısında siyonist İsrail'den yana bir tutum ortaya koymasında şaşılacak bir yan yoktur kuşkusuz. Ordu için tek sorun Türkiye halkının ezici çoğunluğunun Filistin halkından yana olması, ABD ve İsrail'e karşı büyük öfke ve nefret duyguları taşımasıdır. (Bunun etkisiyledir ki, ABD ve İsrail'le birlikte geçen yıl Konya'da gerçekleştirilen ve önümüzdeki günlerde bir yenisi yapılacak olan kapsamlı askeri tatbikattan güncel ortamın etkisiyle İsrail'in çekilmesi gizlenmiş, kamuoyuna İsrail'in katılımının zaten söz konusu olmadığı yalanı söylenmiştir.)

Ordunun yanı sıra siyonist İsrail'e karşı söz planında bile bir tutum almaktan kaçınan bir başka güç faşist MHP'dir. Bu rastlantı da değildir. Çıkışından itibaren Amerikan beslemesi olan bu faşist parti, ordunun yanı sıra İsrail'le geliştirilen ilişkilerin ikinci önemli mimarı durumundadır. Tüm siyasi yaşamı boyunca bir Amerikan ajanı gibi hareket eden faşist Türkeş'in, siyasi yaşamının son yıllarında siyonist İsrail'le geliştirilen ilişkilerde önemli bir rol oynadığı bilinmektedir. Türkeş Türkiye-İsrail ilişkilerinin geliştirilmesinde aktif bir rol üstlenmekle kalmamış, İsrail ile Orta Asya Türk Cumhuriyetleri arasındaki ilişkilerin geliştirilmesi için de bir misyoner gibi çalışmıştır. Amerikancı faşist MHP bugün işte bu çizginin izleyicisi olarak hareket etmekte, sadık Amerikan uşaklığını İsrail yandaşlığı ile birleştirmektedir.

Düzen solunun tutumu ordu ve MHP'den farklı değil. Ecevit'in ülkenin başbakanı olarak düştüğü utanç verici durumu biliyoruz. Türkiye'nin emekçileri ve Arap halkları karşısında devletin gerçek pozisyonunu gizlemek ya da hiç değilse bir ölçüde olsun dengelemek için yaptığı ikiyüzlü çıkış, Türkiye'yi yönetenleri avucunun içinde tutan Amerikan Yahudi lobisi duvarına çarptı. Ecevit o günden beri yanlış anlaşıldığını anlatmaya çalışıyor ve bu çaba İsrail'in mazur gösterilmesi işlevi görüyor. Asıl vurgulamak istediğimiz ise, CHP'nin tutumudur. Kendini Amerika'ya ve TÜSİAD'a beğendirmeyi temel kaygı haline getirmiş Baykal CHP'si, İsrail işgaline ve vahşetine karşı kılını kıpırdatmazken, intihar eylemleri üzerinden Filistin halkının haklı direnişini ABD ve İsrail ağzı kullanarak "terörizm" olarak niteleyebiliyor. Bunu yapmak zorundalar; çünkü hayal ettikleri iktidara ABD ve dolayısıyla Amerikan Yahudi lobisinin desteği ve onayı olmaksızın gelemeyeceklerini düşünüyorlar.

Perinçek'çi İP'in derin açmazı

Bir de ordu şakşakçısı İP'in durumu var. Bu partinin sıkıntısı ise daha başka. Siyonist saldırganlığı mahkum ediyor ve Filistin halkının haklı mücadelesini desteklediğini ilan ediyor. Fakat son gelişmeler, tüm siyasal geleceğini ipotek ettiği düzen ordusunun İsrail ile stratejik ilişkilerin baş mimarı ve kollayıcısı olması nedeniyle, onu bu konuda yıllardır kaba bir biçimde kendini gösteren açmazla bir kez daha yüzyüze bırakmış durumda.

Tüm dünyanın İsrail-Filistin çatışmasını tartıştığı bir sırada Perinçek haftalık yazısını Robespierre savunuculuğuna ayırarak, sözümona devrimcilik taslayarak durumu kurtarmaya çalışıyor. *Aydınlık* dergisi ise, İsrail işgali ve vahşetiyle aynı güne denk gelen "tank modernizasyonu" anlaşması üzerine kendi

tutumunu ve talebini ortaya koyacağına, AB yandaşlarının bundan hareketle orduya dokundurmalar yapmasının arkasına gizlenerek, sorunun özünden kaçıyor.

Düzen ordusu Türkiye'deki en hararetle NATO ve İsrail yanlısıdır. Ordunun bu konumu, ordu yalakalarının altından kalkamayacakları ağırlıkta ve katılımda bir açmaz olmaya devam edecektir. Önümüzdeki günlerde Türk ordusunun ABD ile ortak olarak yapacağı (ve ortamın ağırlığı karşısında İsrail'in "anlayış göstererek" son anda çekildiği) kapsamlı Konya tatbikatı var. Türk generallerini "Avrasya kalesinin Ön Asya siperi"nin bekçileri ilan edenlerin açık hedefi Ortadoğu halkları olan bu saldırgan askeri tatbikat üzerine ne diyeceklerini birlikte göreceğiz.

Emekçilerin kalbi Filistin'le çarpıyor

Amerikan işbirlikçilerinin bu "milli mutabakat"ı karşısında Türkiye'nin emekçileri tümüyle farklı bir konumda duruyorlar. Tüm belirtiler ve çok değişik kesimlerin fiilen ortaya koyduğu tepkiler, Türkiye'nin emekçilerinin ezici çoğunluğunun yüreğinin Filistin halkından yana çarptığını, siyonist İsrail'e ve onun gerisindeki ABD emperyalizmine karşı öfke ve nefretin hızla büyüdüğünü göstermektedir.

Bu olgu, iç politikada olduğu gibi uluslararası politikada da burjuva düzen cephesiyle emekçi halk kitleleri arasındaki derin uçurumu ortaya koymaktadır. Geçmişte buna Körfez Savaşı karşısındaki tutumlar üzerinden tanık olmuştuk. 11 Eylül sonrasında "terörizme karşı mücadele" adı altında gündeme getirilen Amerikan saldırganlığı ve daha somut olarak da Afganistan'a yönelik emperyalist savaş karşısındaki tutumlar üzerinden tanık olduk. Şimdi aynı olguya Filistin halkına karşı yürütülen işgal ve yoketme savaşı üzerinden tanık oluyoruz. Uluslararası politikanın bu temel önemdeki olayları, düzen propagandasının tüm çarpıtma ve aldatma çabalarına rağmen, emekçilerin kendi duygu, deneyim ve önsezilerinden hareketle zalimler karşısında mazlumlardan yana tavır aldıklarını göstermektedir.

Türkiye'nin işçileri ve emekçileri aynı tutumu iç politikanın bazı temel sorunları üzerinden de göstermektedirler. ABD ve IMF ile uşakça ilişkiler, sosyal yıkım programları karşısındaki tavır buna örnektir. Emekçiler bu politikaların sonuçlarını kendi etinde ve kemiğinde duymakla kalmamakta, bunun dış politikada kendini Amerikan emperyalizminin paralı askeri olmak, İsrail saldırganlığına gözyummak olarak gösterdiğini de iyi-kötü görmektedirler.

Bütün sorun emekçilerin daha çok deneyimlere ve sezgilere dayanan bu tutumunu bilinçli ve örgütlü bir harekete dönüştürmek, bu temelde yeni bir devrimci kitle hareketinin önünü açmaktır. Türkiye'nin ilerici ve devrimci güçleri halihazırda bundan uzaktırlar. İsrail saldırganlığına ve vahşetine karşı varolan büyük öfke ve nefrete rağmen, halihazırda yaygın eylemli protestoların sınırlı katılımlarla gerçekleşmesi de bunu göstermektedir.

Fakat durum ve ortam birçok açıdan son derece elverişlidir. Gelişmeler işçileri, emekçileri ve gençliği etkili protestolara yöneltmek için son derece haklı ve meşru bir zemin yaratmış bulunmaktadır. Günün görevi bundan en iyi biçimde yararlanabilmek ve bu havayı etkili bir biçimde 1 Mayıs'a taşıyabilmektir.

Sorunun çözümü için ABD'ye çağrı çıkaranlar emperyalizmin ve siyonizmin hizmetindeler...

Filistin sorununu başta Filistin halkı olmak üzere Ortadoğu halkları çözecektir

Siyonist İsrail Filistin'e yönelik işgal ve katliam saldırısını tüm hızıyla sürdürürken, hemen tüm dünyadan sorunun çözümü için Amerika'ya çağrılar da devam ediyor. Saldırgan İsrail hariç, saldırıya karşı görüş bildiren hemen tüm devletler sorunun çözümünü Amerika'nın müdahalesinde görüyor, göstermeye çalışıyor. Arap devletleri, hatta daha vahim olmak üzere Filistin yöneticileri bile bu tutumu sürdürüyor. Oysa Amerikan tarzı çözümün nasıl bir çözümsüzlük olduğunu hepsi de gayet iyi biliyorlar. Filistin halkının son on yılı böyle bir çözüm uğruna heba edildi. Amerika'nın Ortadoğu'ya dayattığı sözde barış, Aslında Filistin direnişini sönlendirmeye planından ibaretti. Böyle olunca da, sorunun gerçek ve kalıcı çözümüne katkıda bulunmak şöyle dursun, çözümü daha da zora sokan, dolayısıyla da kaçınılmaz savaşı kışkırtan bir işlev gördü.

Fakat bu sayededir ki, Amerika ve İsrail ile birlikte tüm dünya da gördü ki, hakları ve egemenliği tanınmadığı sürece, sahte barış girişimleri ve aldatmacaları bir halkın varlık ve özgürlük tutkusunu ortadan kaldıramaz. Bir süre oyalar, o kadar. Bugün Filistin'de yaşananlardan emperyalistlerin payına düşen ders budur. Ama aynı süreçten ezilen ulus ve halkların da çıkarması gereken dersler var.

Hatırlanacağı gibi, Ortadoğu'da sahte barış sürecini bozan ve ikinci İntifada'nın başlamasına yol açan gelişme, İsrail'in yeni işgal girişimleri olmuştur. Demek oluyor ki, emperyalist barışın yok edemediği sadece ezilen bir halkın özgürlük tutkusu değil, saldırgan devletin yayılma tutkusudur da. Filistin liderliği emperyalist barışa evet dedi. Bu evet Filistin halkına hiçbir şey kazandırmadı. İsrail devletine kazandırdıkları ise saymakla bitmez. Amerikan barışı Ortadoğu'da İsrail'in, aynı anlama gelmek üzere ve esasen Amerika'nın elini güçlendirdi. Şimdi o güçlü eller, bütün bir barış süreci boyunca Filistin direniş gücünden geriye ne kaldı ise ezip bitirmek üzere birleşmiş durumdadır. Bu böyle olduğu halde, halen ve yine Amerika'dan medet umanların, Filistin halkının İsrail ve Amerikan emperyalizminden daha tehlikeli düşmanları olduğunu söylemekten çekinmemek gerekiyor.

Tüm dünya devletlerinden, yarım ağızla bile olsa, ikiyüzlü ve sahtekarca da olsa, İsrail'in saldırganlığına karşı tepkiler açıklanırken, Amerika'nın İsrail'e destek çıkan açıklamaları bile, onun Filistin ve Ortadoğu konusundaki kötü niyet ve düşüncelerini sergilemeye

yetmektedir. Ama Amerika bununla yetinmemiş, işbirlikçi Arap devletlerinden ve Filistin yönetiminden gelen çağrılara, Powell'ı bölgeye göndererek, güya yanıt vermiştir. Ne var ki, Powell'ın gezi programı bile Amerika'nın gerçek niyetini göstermektedir. Güya, saldırıyı durdurması için İsrail'e baskı yapmak üzere yola çıktı. Fakat İsrail'e ulaşacağı tarih öyle uzak tutuldu ki, o gelinceye kadar İsrail işini büyük oranda bitirmiş olsun. Sonuçta yine Amerika'nın müdahalesiyle saldırı durdurulmuş olacak. Fakat işgal edilmemiş bir karış toprak, öldürülmemiş veya esir alınmamış tek direniş potansiyeli kalmadıktan sonra.

Emperyalistlerin ve maşalarının hesabı budur. Barış aldatmacalarıyla söndüremedikleri direniş ateşini kanla söndürmektedir. Bugünkü işgal ve katliam saldırılarıyla İsrail, Amerikan emperyalizminin bölgedeki en önemli "stratejik" maşası olarak, yeniden düzenlenecek Ortadoğu haritasından kendine düşecek payı şimdiden garantilemiştir.

Uzun süreceği 11 Eylül'ün hemen ardından Amerikan yöneticileri tarafından ilan edilen savaşın Ortadoğu'daki kazanan tarafları bugünden ortadadır. Amerikan emperyalizmi ve stratejik ortağı ve maşası İsrail. Ya kaybeden tarafları?..

Kaybedenin sadece Filistin olacağını düşünenler, ne büyük bir yanılgı ve gaflet içinde olduklarını bir an önce görmek zorundadırlar. Çünkü bugünkü tabloyu tersine çevirecek olan biraz da onların tutumudur.

Her halk gibi Filistin halkının da kurtuluşu, kuşkusuz, esas olarak kendi mücadelesine bağlıdır. Ne

var ki, bugünkü savaşta güçler dengesi her türlü insanfın sınırlarını baştan aşmış durumdadır. Diğer yandan, saldırganların hedefi Filistin ile sınırlı değildir. Asıl ulaşılmak istenen bir bütün olarak Ortadoğu'nun hakimiyeti, köleleştirilmek istenenler de tüm Ortadoğu halklarıdır. Öncelikle Filistin direnişinin ezilmek istenmesinin nedeni de, bu istila ve hakimiyet saldırısı karşısında direnmesinden korktukları Ortadoğu halklarına bu yolla göz dağı vermektir. Filistin direnişini kırabilirlerse, umuyorlar ki, Irak'a, İran'a rahatlıkla boyun eğdirebilecekler, fazlaca bir zorlukla karşılaşmadan bu bölgeye yeni ve kendilerince bir düzen vereceklerdir. İşte Ortadoğu halklarının bozması gereken emperyalist niyet ve hesap budur. Ya ABD emperyalizminin bu hesapları bozulacak, ya da tüm Ortadoğu halklarının köleleştirilmesinde emperyalist saldırganların yolu düzlenecektir. Hesabın bozulmasındaki ilk girişim, ezilmesine fırsat vermeden Filistin direnişiyle dayanışınayı yükseltmektir.

İsrail'in işgal ve katliam saldırısı karşısındaki tutumları da göstermektedir ki, Avrupalı emperyalistler ABD'nin Ortadoğu hakimiyetini çoktan tamış, kabullenmiş durumdadırlar. Bölge devletlerinin tutumu ise tam bir kölelik ruhunun ortaya konmasıdır. Ortadoğu halkları gerek ulusal gerek tarihsel açıdan kardeşlikten de öte bir kaynaşma içindedirler. Emperyalist bir paylaşım sonrasında çizilmiş olan bugünkü sınırlar, bırakın ulusları, köyleri bile parçalayan zoraki sınırlar olmuştur. Bugün Filistin halkının soykırımı karşısında kılını kıpırdatmaya yanaşmayan bölge devletleri, kimsenin kuşkusu olmasın, yarın aynı şey kendi halklarının başına geldiğinde de benzer bir tutum göstereceklerdir. Onlar emperyalizm tarafından sindirilmiş, teslim alınmış, köleleştirilmiş, işbirlikçileştirilmiş bir sınıfın temsilcileridir. Kendi halklarını kendi elleriyle teslim etmekten asla kaçınmazlar.

Amerika'nın Ortadoğu'da kurmak istediği yeni düzen, Ortadoğu halklarının köleleştirilmesini, kaynaklarının yağmalanmasını tam garantiye alma amaçlıdır. Karşı çıkması ve bu planı bozması gereken de Ortadoğu halklarıdır. Ortadoğu halklarının önünde hem kendi işbirlikçi gerici iktidarlarından hesap sorma, hem de emperyalist saldırganlığı durdurma görevi durmaktadır.

Bu başarılı olduğunda, Ortadoğu'da, Ortadoğu halklarının asıl ihtiyacı olan düzen, gerçek barışı, eşitliği, kardeşliği ve özgürlüğü garantileyecektir.

Filistinle dayanışma eylemleri ve görevler

İsrail işgalinin başlamasından bu yana dünyanın dört bir yanında Filistin halkıyla dayanışma eylemleri yükseltiliyor. Zaman zaman yüzbinleri bulan yığınlar Filistin'de yaşanan katliam ve zulmü protesto ediyor, emperyalist saldırganlığa, siyonist işgale karşı öfke ve tepkilerini haykırıyorlar.

Bu arada Türkiye'de de yaygın eylemler yapılıyor. İşçiler, emekçiler ve gençlik başta olmak üzere toplumun değişik kesimleri mitinglerle, basın açıklamalarıyla ve daha başka biçimlerde Filistin halkının yanında olduklarını ilan ediyorlar.

Zayıf katılımlı yaygın eylemler

Türkiye'deki Filistin'e destek eylemlerinin en dikkat çeken özelliklerinden biri nispeten zayıf bir katılıma sahne olmalarıdır. Toplumdaki yaygın ABD ve İsrail karşıtı tepkiye rağmen en iddialı mitingler bile en fazla 4-5 bin kişilik katılımlarla yapılmaktadır.

Bu tablonun bizim açımızdan son derece anlaşılır nedenleri vardır. Hep söylediğimiz gibi, Türkiye'deki sınıf ve kitle hareketi son dönemlerde bir daralma ve tikanıklık yaşamaktadır. Bir takım nedenlerden dolayı işçi ve emekçi yığınlar sendikalar başta olmak üzere mevcut örgütlenmelere karşı büyük bir güvensizlik içindedirler. Bu durum onları örgütlü mücadeleden de uzak tutmaktadır. Bu nedenle de yığınlar en somut, en yakıcı talepleri için bile eylemli mücadeleye girişmekte ciddi şekilde zorlanmaktadır.

O halde bu zayıf katılım tablosuna takılıp kalmamalıyız. Çoğunlukla eylemler Filistin halkının direnişine destek vermek ve emperyalizmi protesto etmek gibi tümüyle politik mahiyetli bir eksende gelişmektedir. Bizim dikkatimizi daha çok işin bu yanına yoğunlaştırmamız gerekmektedir. Anti-emperyalist tepki ve istemlerin öne çıktığı bu son eylemlere işçi ve emekçilerin anlamlı katılımı, sınıf hareketine yeni nefes boruları açılması bakımından önemli olanaklara işaret etmektedir.

ABD emperyalizminin saldırganlığı teşhir oldu

Eylemler İsrail'in işgal politikalarına karşı Filistin halkıyla dayanışma amacıyla yapılmaktadır. Fakat yukarıda da söylediğimiz gibi, hemen bütün eylemlerde en az İsrail siyonizmi kadar ABD emperyalizmi ve onun Ortadoğu politikaları da tepki konusu olmaktadır. İşçi ve emekçiler İsrail'in kanlı politikalarının ardında en dolaysız bir biçimde ABD emperyalizminin yer aldığını görmekte ve bunu alanlarda dile getirmektedirler. Dolayısıyla eylemler mazlum bir halkla dayanışmanın ötesine geçmekte, emperyalizmin Ortadoğu politikalarına karşı çıkışın bir ifadesine dönüşmektedir.

İslami gericiğin ikiyüzlü tutumu

Eylemlerin somut olarak gösterdiği gibi, Filistin halkının direnişine destek için alanlara çıkarlar, çok dar bir kesim dışında, islami gericiğin demagogilerine, mevcut durumdan prim yapma çabalarına yüz vermemektedirler.

İslami gericiğin sözcülüğünü bugün için Saadet Partisi ve Ak Parti yapmaktadır. Bu her

iki gerici parti de bugün işçi ve emekçilerin dinsel kimliklerine seslenerek prim yapma hevesindedir, o nedenle İsrail'e karşı keskin açıklamalar yapmakta birbirleriyle yarışmaktadırlar.

Fakat işçi ve emekçiler İsrail'le Türkiye arasındaki ilk "stratejik işbirliği anlaşması"nın Refah Partisi hükümeti döneminde imzalandığını, Filistin halkının katili İsrail devletiyle en sıcak ilişkilerin o dönem kurulduğunu henüz unutmamışlardır.

Şimdilerde sürekli parlatılan Ak Parti'nin İsrail ve ABD karşıtı keskin çıkışları ise başlı başına bir ikiyüzlülük numunesidir. Ak Parti, Türkiye'de hükümet olmak için ABD'den icazet almak gerektiğini bilen, bu nedenle de ABD'ye bağlılığın: göstermek için kırk takla atan bir partidir. Bu partinin başkanı Tayyip Erdoğan her fırsatta ABD'yi övmeyi bir görev bilmektedir. Böyle bir partinin bugün kalkıp ABD'yi ve onun politikalarının Ortadoğu'daki taşeronu İsrail'i eleştirmesi, yerden yere vurması elbetteki her türlü samimiyetten yoksundur.

Dinsel gericilikle sınırlar net çizilmelidir

Özellikle işçi-emekçi eylemleri üzerindeki etkilerinin zayıf olmasından hareketle dinsel gericiğin taşıdığı potansiyel tehlikeye gözlerin kapatılması doğru değildir. ÖDP'nin İstanbul mitingi başta olmak üzere bir dizi eylem düzen tarafından "sağcılarla solcuların biraraya geldiği" zeminler olarak

gösterilmiştir.

Eğer sorun sadece düzen medyasının propagandasından ibaret olsaydı, üzerinde durulmaya değmezdi. Fakat sol hareket içerisinde, örgütlü dinsel gericiği toplumsal muhalefetin, demokrasi mücadelesinin bir parçası olarak tanımlayan, onunla mücadele ve eylem birliklerini olanaklı ve gerekli gören anlayışların bulunduğu biliniyor.

Dinsel gerici grupların Filistin vesilesiyle emperyalizm karşıtı talep ve şiarlara son zamanlarda daha sıcak yaklaşmaları, devrimci ve reformist sol içerisinde belli yankılara da yolaçıyor.

Bu durum devrimci hareketin karşı karşıya olduğu önemli bir soruna da işaret ediyor. Emperyalizme karşı mücadele cephesini genişletmek uğruna dinsel gericilikle aradaki sınırların silikleştirilmesi, onlarla mücadele ve eylem birlikleri arayışlarına girilmesi ihtimali bugün her zamankinden daha pratik bir sorundur. O nedenle emperyalist saldırganlığa ve siyonist barbarlığa karşı mücadelenin islami dinsel gericiğe; onun temsilcilerine karşı mücadeleyle bir arada ele alınması ve yürütülmesi gerekmektedir.

Filistinle dayanışma eylemleri ve 1 Mayıs

Filistin halkı işgale karşı dişyle-tırnağıyla direniyor. Bu direnişe kendi cephemizden mümkün olan en güçlü desteği örgütlemek ertelenemez devrimci görevlerden birini oluşturuyor.

Fakat öte yandan bu eylemli süreci sınıf ve emekçi hareketinin bir parça soluklanması ve yeniden toparlanması için bir olanağa çevirmek gibi ikinci bir görev var önümüzde. Daha önce de işaret ettiğimiz gibi, bu eylemlerin yaygınlaşp güçlenmesi anti-emperyalist mücadelenin giderek güç kazanması anlamına gelecektir. Bu da doğrudan doğruya sınıf ve emekçi hareketinin toparlanması için bir imkan demektir.

O nedenle bu eylemlerde emperyalizmi daha doğrudan hedefe koymak, emperyalist sömürü ve saldırganlığın emekçilerin yaşamını ilgilendiren daha farklı alanlarına da dikkat çekmeye çalışmak, bu ikisini 1 Mayıs'a hazırlık çalışmalarımız içerisinde bir bütünlük içerisinde ele alabilmek durumundayız. Dışarda emperyalist saldırganlık ve savaşa karşı mücadele, ki bu somutta Filistin halkıyla dayanışmayı yükseltmektir; içerde ise İMF patentli sömürü ve yıkım saldırılarına karşı güncel talepler üzerinden emekçileri örgütlenmeye ve eyleme çağırarak... 1 Mayıs hazırlık çalışmaları içinde bu görevlerin karşılığı belli bir düzey üzerinden verilebilirse eğer, sınıf hareketi üzerindeki ölü toprağı kaldırıp atmak da önemli ölçüde kolaylaşacaktır.

Burjuva medya savaşın nedenini din olarak göstermeye çalışıyor...

Filistin halkı özgürlüğü için savaşıyor!

Burjuva medyanın pek çok yorumcusu, İsrail'in Filistin'e saldırısını dinsel bir etkiye bağlamaya çalışıyor. Bu yolla, hem sürmekte olan resmi katliamı bir halka, İsrail halkına maledebileceklerini, hem de saldırının gerçek nedenlerini gizleyebileceklerini umuyor olmalılar.

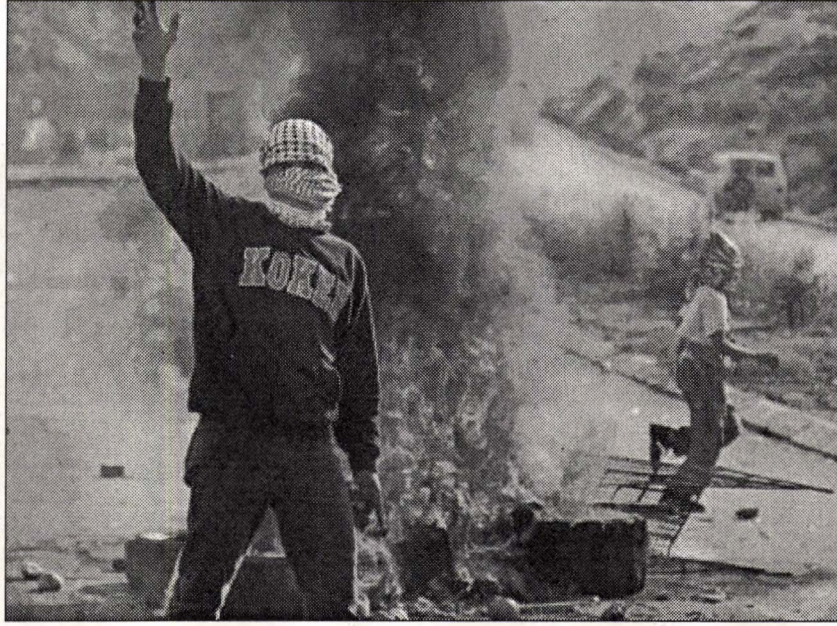
Bu savlarını kanıtlamakta kendilerince fazla zorluk da çekmiyorlar. Her halk gibi İsrail halkı içinde de dinin fazlaca etkisi altında olan kesimler vardır. Medya da bunları buluyor ve konuşturuyor. Orta yaşlı bir hanım, bunca çocuk cesedine aldırmadan, işgal ve katliamın sonuna kadar sürdürülmesi gerektiğini, çünkü bu toprakların kendilerine vaadedildiğini söylüyor.

Filistin devrimi ise, emperyalist barış planına evet denilmesinden bu yana öylesine zayıflamış ki, İslami Cihat ve Hamas gibi dinsel gerici örgütlerin intihar eylemleri öne çıkıyor. Biraz da bilinçli olarak çıkarılıyor.

Tabii bir de bunların verilmiş tarzı var.

Müslüman Türkiye'nin Müslüman medya organları, Filistin'in Müslüman dincilerini "terörist", İsrail'in Musevi dincilerini ise tanrının sözünü yerine getirmek için uğraşan "dindarlar" olarak lanse edebilmek için birbirleriyle yarışıyorlar. Niye peki? Çünkü efendileri ABD böyle buyurmuştur. İslami gericiliğin hedef tahtası haline getirilmesi gerekiyor. Pahalı içki sofralarını Ramazan eklerinden kazanılmış paralarla donatabiliyor olmaları, bu kiralık kalemlerin görevlerini yerine getirmelerine elbette engel değildir.

Ancak, Amerika'nın asıl derdinin İslamiyetle olmadığı, Bin Laden, Kaide ve Afganistan'la başlatılan süreçte kimi islami örgütlerin ve kimi İslam devletlerinin hedef alınmasının, Müslümanlığın bu bölgedeki etkin din olması dışında bir nedeni bulunmadığı açıktır. Eğer ABD'nin hakimiyetini pekiştirmek istediği Ortadoğu ve Asya'da karşısına İslamiyet değil de Hıristiyanlık çıkmış olsaydı da durum değişmeyecekti. Bu emperyalist haydutun

önceki yıllarda saldırı hedefi olan ülkeler ve bölgeler bunu yeterince göstermektedir. Sürmekte olan katliamın arkasındaki asıl güç Amerika olduğu için, onun gerçek niyet ve hedeflerini ortaya koyabilmek gerekiyor. Ancak İsrail'i bu işgal ve katliama sevkeden etmen de daha az önemli değil.

Öncelikle, Filistin'e yönelik işgal ve katliam saldırısının İsrail devletinin bir girişimi olduğunu belirtmek ve İsrail halkını bu suça doğrudan ortak etme çabalarını mahkum etmek gerekiyor. Eğer bir devlet savaşa başvurmuşsa, bunun, din kisvesine büründürüldüğü durumda dahi, daha somut ve gerçek, yani askeri, siyasi, iktisadi nedenleri ve hedefleri bulunur. Kaldı ki, Şaron ve diğer İsrail yöneticileri saldırılarına dini bir örtü uydurmaya da çalışmamaktadırlar. Onlar Amerikan ağzıyla "terör" gerekçesini öne sürmeyi tercih ediyorlar. Dini gerekçeleri öne sürme marifeti bizim burjuva medyaya ait, yanılmak istedikleri de bizim halkımız.

Oysa iş mitolojiye kalsa, Filistinliler için çok daha

kolay.

Dini hikayelere göre İsrailoğulları "vaadedilen topraklar" a yerleşebilmek için bölgedeki tüm halkları kılıçtan geçirmiş, bir tek Filistinlilerle baş edememişlerdi. Olayın Tevrat'ta hikaye edilişi şöyle:

"...ve Rab ona dedi: Sen kocadın, ve yaşta ilerledin, ve mülk olarak alınacak pek çok yer kaldı. Kalan yer şudur: bütün Filistiler havalisi, ve bütün Geşur; Mısır önünde olan Şihor'dan şimale doğru, Kenanlıların sayılan Ekron sınırına kadar; Filistilerin beş beyleri, Gazalılar, ve Aşdodlular, Aşkelonlular, Gatlılar ve Ekronlular..." (Kitabı Mukaddes, s.228-229, eski ahit YEŞU BAP 13)

"İsrail'i, bütün Kenan cenklerini bilmeyenlerin hepsini onlarla denesin, ve ancak İsrail oğulları nesillerinin, hiç olmazsa cenkleri evvelden bilmeyenlerin cenk öğrenmek bilgileri olsun diye RABBİN bıraktığı milletler şunlardır: Filistilerin beş beyleri ve..." (S.244, HAKİMLER BAP 3)

"Ve yine İsrail oğulları RABBİN gözünde kötü olanı yaptılar; ve RAB onları kırk yıl Filistilerin eline verdi." (s.257, HAKİMLER BAP 13)

Ama iş mitolojiyle bitmiyor.

Bugün ne İsrail Yahuda'nın vaatleri peşinde işgal ve katliam peşinde koşuyor ve ne de Filistin Allah için gazaya kalkışmıştır. Filistin halkı ülkesi ve özgürlüğü için savaşıyor. İsrail ise bir yandan kendi yayılmacı emellerine ulaşmak, diğer yandan da modern Yahudası ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki çıkarlarına hizmet etmek üzere saldırıyor.

Filistin'in işi bugün daha zor. Çünkü bugünün savaşlarında artık kol kuvveti ve bireysel kahramanlıklar yetmiyor. Ancak son söz de her zaman silah üstünlüğü olana kalmıyor. Tüm ezilen halklar gibi Filistin halkı da kazanma olanağına sahip. Eğer örgütlenir ve devrimci bir strateji izleyebilirse, haklılığı ve halkların desteği sayesinde savaş kazanacaktır.

İstanbul'da binlerce işçi Filistin halkı için sokağa çıktı:

"Artık hepimiz Filistinliyiz!.."

Siyonist İsrail'e karşı bir eylem de Türk-İş tarafından düzenlendi. 9 Nisan'da İsrail Konsolosluluğu'na siyah çelenk bırakmak için 1. Levent'te Türk-İş'in çağrısıyla biraraya gelen sendika şubeleri pankartlarıyla oluşturulan kortejde yerlerini aldılar. 2500 kişinin katıldığı eyleme başta Belediye-İş Sendikası şubeleri olmak üzere, Tek Gıda-İş Sendikası Marmara ve Trakya Bölge Şubesi, Türkiye Denizciler Sendikası, Türk Harb-İş İstanbul Şubesi, TÜMTİS, Orman-İş Sendikası İstanbul Şubesi, Kristal-İş Sendikası Paşabahçe Şubesi, Türkiye Sağlık İşçileri Sendikası, Petrol-İş Sendikası, Basın-İş Sendikası, Türk Metal Sendikası İstanbul Şubesi, Yol-İş Sendikası, Türkiye Haber-İş Sendikası, TEKSİF Sendikası Bakırköy Şubesi ve Tes-İş Sendikası katıldı.

Kortejlerdeki en çok dikkat çeken dövizler "Tank ihalesi iptal edilsin!", "İşbirlikçi devlet ihaleyi iptal et!", "Dün Hitler, bugün Şaron!", "Şaron Nazilerden öğrendi, Filistin'de uyguladı!", "İnsan kasabı ve uşakları hesap verecek!", "Vahşet son, siyonizme hayır!", "Soykırımı ve işgale son!", "Siyonizme karşı omuz omuza!", "Artık hepimiz Filistinliyiz!", "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Yaşasın Filistin halkının özgürlük mücadelesi!"

oldu.

Biraraya geldiklerinde yolu keserek yürüyüşe geçen kitle "Hükümet uyuma, anlaşmayı iptal et!", "Kahrolsun işbirlikçi katiller!", "Kahrolsun ABD emperyalizmi!", "Katil Şaron Filistin'den defol!", "Filistin halkı yalnız değildir!", "Zafer direnen Filistin'in olacak!", "Hepimiz birer Filistinliyiz!", "Yaşasın Filistin direnişimiz!", "Yaşasın halkların kardeşliği!", "İşgale hayır, Filistin'e özgürlük!", "Vergini katillere verme!", "Hükümet istifa!" sloganlarını yürüyüş boyunca ve basın açıklaması sırasında sürekli attı.

Konsolosluk önünde basın açıklamasını okuyan Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak; "Türk-İş ve bağlı sendikalar olarak Filistin işçileri ve halkının yanında yer alıyor ve İsrail'in Filistin'de sürdürdüğü katliam ve yıkımı şiddetle protesto ediyoruz. Filistin halkına karşı sürdürülen bu kanlı ve aşağılayıcı operasyon derhal durdurulmalı..." dedi.

Sık sık sloganlarla kesilen açıklamanın ardından sendika temsilcileri siyah çelengi konsolosluk önüne bıraktılar. Yine sloganlarla yürüyüş geçilmesinin ardından eylem sona erdi.

SY Kızıl Bayrak/İstanbul

"Katliamı kendimize yöneltmiş sayıyoruz"

Türk-İş'in İsrail'i protesto etmek için düzenlediği eyleme katılan Sümer Holding Bakırköy İşyeri temsilcisiyle konuştuk...

- Bir işçi olarak İsrail'in Filistin halkına karşı yürüttüğü katliam ve işgal politikası hakkında düşüncelerinizi alabilir miyiz?

- Herşeyden önce Filistin'de bir insanlık dramı yaşanıyor, bir halk katlediliyor. İkincisi bizim Sümerbank işçileri olarak yaşadıklarımızdan öğrendiğimiz birçok şey var. Bunlardan biri de, Türkiye ve dünyanın birçok ülkesinde Amerikan hegemonyası olduğudur. İsrail'in Filistin'e saldırısı da bu emperyalist hegemonyanın pekiştirilmesinin bir parçasıdır.

Özellikle Sümerbank işçileri olarak bizim burada yapmamız gereken şey şu: Sermayenin çıkarına olan herşey mutlaka dünya emekçilerinin/halklarının zararındadır. Heryerde en geniş katılımı Amerika desteğiyle İsrail'in sürdürdüğü bu katliamı dünya halkları elbirliğiyle püskürtmek zorundadır. Biz bu katliamı kendi ülkemizde yaşanan bir katliam olarak varsayıyoruz, onu kendimize yöneltmiş sayıyoruz.. Ve Filistin halkının İsrail siyonizminden kurtuluşunu ve zaferini, emperyalizmi püskürtmek için atılmış önemli bir adım olarak görüyoruz.

SY Kızıl Bayrak/İstanbul

Siyonist işgalin gerisinde ABD emperyalizmi duruyor... İşbirlikçi Arap rejimleri ihanet batağında...

Zafer direnen Filistin halkının olacak!

Siyonist İsrail, Amerikan emperyalizminin Ortadoğu ile ilgili bölgesel planları ve kendi yayılcı hedefleri doğrultusunda Filistin'i işgal ediyor. Filistin Özerk Yönetimi'nin merkezi Ramallah kenti Filistin halkı açısından özel bir önem taşıyor. İşgalin bu kentten başlamasının bir nedeni de bu. İsrail ordusunun tanklar, zırhlı araçlar, dozerler, helikopterler ve onbinlerce asker eşliğinde başlattığı işgal ve katliam Filistin'in diğer kentlerine yayılmış bulunuyor.

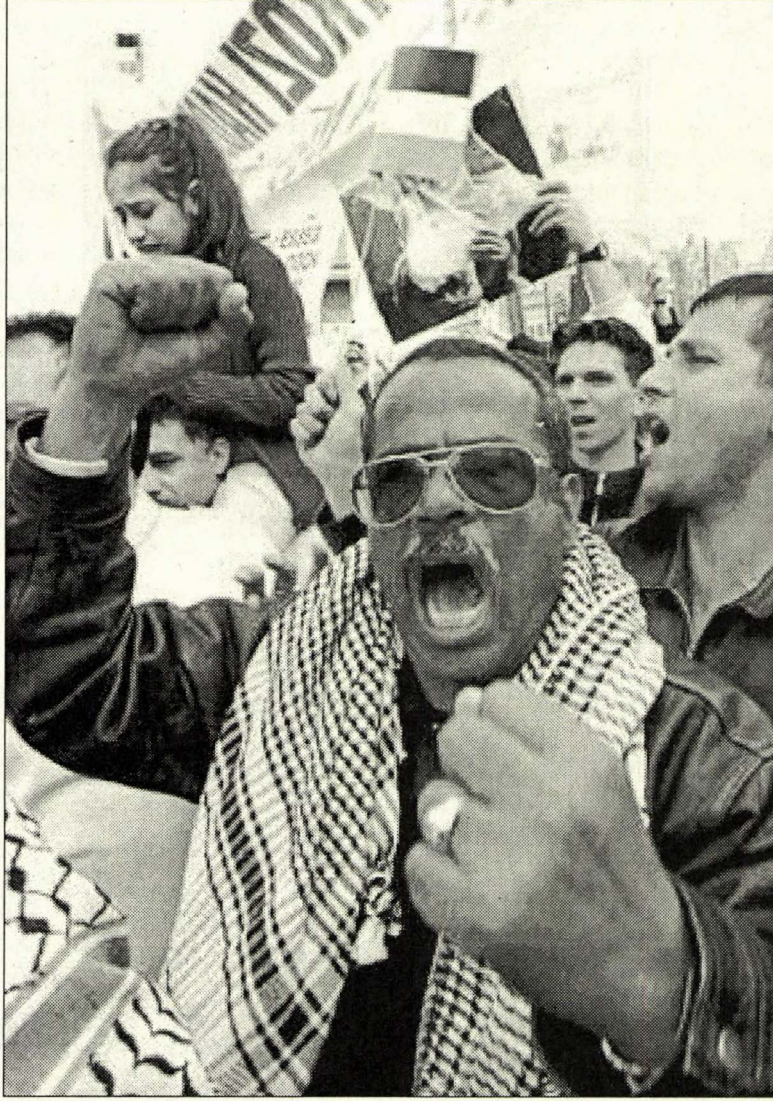
Yargısız infazlarla yüzlerce Filistinli katledilirken, binlercesi dünyanın gözleri önünde en alçakça yöntemlerle gözaltına alınıp bilinmeyen yerlere götürülüyor. Ramallah'ta ve işgal edilen diğer kentlerde sokağa çıkma yasağı ilan edildi, tüm resmi kurumlar, hastaneler de dahil olmak üzere kuşatılarak işgal edildi. Ağır hastaların, doğum yapacak kadınların, İsrail askerlerinin kurşunları ile yaralananların hastanelere girişleri işgalciler tarafından engelleniyor. Yaralılara yardım etmeye çalışan ambulanslara da ateş açılarak görev yapmaları engelleniyor. Radyo, TV ve basın binaları işgal edilerek, siyonist propaganda içeren yayınlar yapıyor. Yargısız infazları, kitlesel tutuklamaları dünyaya duyurmaya çalışan basın mensupları İsrail terörüne maruz kalırken, haber akışı sağlamaları da engelleniyor. İşgalci askerlerin açtığı ateş sonucu bir gazeteci öldü, çok sayıda gazeteci yaralandı.

Filistin'in işgali, ABD emperyalizmi-İsrail siyonizminin ortak bir saldırısıdır

"Teröre karşı özgür dünyayı savunmak" söylemiyle yeni bir boyut kazanan emperyalist zorbalık, Afganistan'la başlattığı savaşı, İsrail'in kanlı eliyle Filistin'i işgal ederek Ortadoğu'ya taşıdı. Bu vahşi saldırı teröre karşı olmak iddiasının ne kadar ikiyüzlü, sahtekarca bir söylem olduğunu tüm dünyanın gözleri önüne serdi. Zira Filistin halkının maruz kaldığı zulüm ve terörün arkasında Amerikan emperyalizmi bulunmaktadır.

İşgalin başlamasından sonra yaptığı açıklamalarla ABD emperyalizmi İsrail'e tam destek verdi. Tam bir küstahlık ve arsızlıkla, kuşatılmış Arafat'tan İsrail'e karşı yapılan intihar saldırılarını durdurmasını istedi. ABD Başkanı Bush ve Dışişleri Bakanı Povell'in açıklamaları, işgalin ortak planlandığını ve bu konuda kapsamlı bir ön hazırlık yapıldığını gösteriyor. Bush "İsrail'in teröre karşı kendini koruma hakkı" olduğunu savunarak işgali fiilen savundu. Powell ise Filistin yönetimini teröre karşı önlem almaya çağırdı ve İsrail'in teröre karşı kendini savunma hakkı vardır söylemlerini yineledi. Ancak bu yönde "önlem" alırken ölçülü davranmalı, sivillerin gördüğü zararı da asgariye indirmeliymiş! Powell, Arafat'a zarar verilmeyeceğine, esir alınmayacağına dair İsrail'den söz aldıklarını da açıkladı. Bunlar saldırının ortak planlandığının itirafıdır.

Filistin halkına yönelik vahşet, emperyalist savaş tehditinin nasıl tüm dünya halkları açısından güncel bir olgu haline geldiğini gösteriyor. Amerikan emperyalizminin çıkarlarına ters düşen tüm ülkeler pervasızca vurulacaktır. Artık dünyanın herhangi bir yerinde herhangi bir halkın başına her an füzeler yağabilir. Genelde emperyalizme, özelde Amerikan

emperyalizmine karşı direnen halklar, ilerici-devrimci örgüt ve partiler Filistin halkıyla aynı kaderi paylaşabilir. İsrail saldırısından kısa bir süre önce ABD yönetiminin Filistin'de siyonist işgale karşı direnen tüm örgütleri "terörist örgütler listesi"ne alması bir rastlantı değildir. Bu sayede Şaron gibi dünyada katliamcılığıyla tanınan bir katil çıkıp, "özgür dünya" adına teröre karşı savaşmaktan bahsedebilmektedir.

Arap Birliği Zirvesi: İşbirlikçi Arap rejimleri ihanet batağında

Siyonist işgalin hemen öncesinde Arap Birliği Zirvesi Beyrut'ta toplandı. Zirvede ülkelerin devlet başkanları düzeyinde temsil edilmesi bekleniyordu. Ancak birkaç ülke dışında katılım dışişleri bakanları düzeyinde kaldı. İsrail tanklarının kuşatması altında bulunan Arafat'ın uydu aracılığıyla zirveye seslenmesi engellendi. Bunu protesto eden Filistin heyeti toplantıyı terketti. Güya zirve Filistin sorununa çözüm bulunmasına katkı sunmak amacıyla toplanmıştı. Oysa sorunu yaşayan Filistinliler'in kendilerini ifade etmeleri bile engellendi.

Suudi prensinin zirvede açıkladığı plana göre, İsrail'in 1967'den beri işgal ettiği bölgelerden çekilmesi isteniyor. 3.5 milyon mültecinin yurda dönmesi veya onlara tazminat ödenmesi karşılığında, Arap ülkeleri İsrail'le ilişkilerini normalleştirecekler. Filistin halkının iradesini dikkate almayan barış planı iddiadan yoksun bir tarzda gündeme getirildi. Geri bir içeriğe sahip olmasına rağmen, planı hayata geçirmek için bile çaba harcamıyorlar. Filistin'deki işgalin son bulması için ABD'ye çağrı çıkarmakla yetinmiyorlar.

İslam Konferansı Örgütü (İKÖ) ve Arap Birliği ülkeleri şimdiye kadar defalarca İsrail karşıtı kararlar aldılar. Ama alınan kararları hayata geçirmek için parmaklarını bile kıpırdatmadılar. Bu iki yüzlü tutumlarının gerisinde, emperyalizmin uşağı işbirlikçi rejimler olmaları gerçeği var. Şimdi İsrail'in işgal ve saldırıları karşısında da aynı tutumu sürdürüyor, İsrail'i kınamanın, işgal ettiği bölgelerden derhal çekilmesini talep etmenin ötesinde ciddi bir tepki vermiyorlar. Son saldırı karşısında aldıkları pasif tutumdan dolayı kendi halkları nezdinde teşhir olmanın telaşını yaşıyorlar. Bundan dolayı olsa gerek, Kahire'de acil toplanma kararı aldılar. Gericici yönetimlerin asıl kaygısı, Filistin direnişinin kendi ülkelerine sıçramasını önlemektir. Ürdün'de siyonist işgal ve katliamlara karşı eylem yapan binlerce kişiye karşı gaz bombaları kullanıldı. Birçok Arap ülkesinde onbinlerce insan sokakları doldurup işgal ve katliamı protesto ediyor. Yüzbinlerce Filistinli'nin yaşadığı Ürdün'de en kitlesel, en militan eylemler gerçekleştiriliyor. İsrail'le güçlü ilişkileri olan Ürdün, topraklarında yaşayan Filistinliler'in tepkisi ile İsrail siyonizmi arasında sıkışıp kaldı. Birçok Arap ülkesinde kitlesel protestolar devam ettiği halde işgale karşı somut bir tepki ortaya konulmuyor.

Zafer direnen Filistin halkının olacak!

İnsani duyarlılığını koruyan herkesi çileden çıkaracak boyuta ulaşan işgal ve katliam Filistin halkına ağır bir bedel ödetmeyi hedefliyor.

Direnışı ezmeyi başaramayan siyonist katiller topyekün bir saldırı ile mücadeleye önderlik edenleri etkisizleştirmeye ve imha etmeye yönelmiş bulunuyorlar. Yargısız infazlar, 15-65 yaş arasındaki erkekleri toplama kamplarına hapsedmek bu kirli planın bir gereği.

Ama elli yılı aşan bir direniş geleneğine sahip bir halkın bu saldırıya da boyun eğmeyeceği aşıkardır. Onursuzluğu reddeden bir halkı, en vahşi ve zalim güçler bile teslim alamaz. Ya özgür bir vatanda yaşamayı ya da direnerek ölmeyi şiar edinen bir halkın karşısında zorbalı acz içinde kalacaklardır. Zafer direnen Filistin halkının olacaktır.

Filistin halkıyla dayanışmayı yükseltelim!

Yiğit Filistin halkıyla eylemli dayanışma içinde olmak acil bir önem taşıyor. Emperyalist saldırganlığı dizginlemek, vahşeti durdurmak ve ödenen bedelleri en aza indirmek buna bağlıdır. Bu konuda oluşmuş bulunan duyarlılığı en geniş bir şekilde eylem alanlarına akıtmak dayanışmayı büyütmenin temel araçlarından biridir. Bu sorumluluk, özellikle İsrail ile işbirliği içinde olan bir ülkede yaşayan bizler için ertelenemez önemdedir.

Filistin halkının ödemekte olduğu bedel, gerçekte dünya halklarının ödediği bir bedeldir. Bu saldırı Filistin halkı şahsında dünya halklarına yöneltilmiştir. Saldırıya bu bilinçle karşı durmak gerekmektedir. Bu savaşta Filistin halkı kaybederse, dünya halkları da kaybedecektir. Filistin direnişinin başarısı ise dünya işçi sınıfı ve emekçilerinin hanesine yazılacaktır.

Katil İsrail Filistin'den defol!

Yaşasın Filistin halkının onurlu direnişi!

1500 avukat Filistin halkı için yürüdü...**“Filistin halkı yalnız değildir!”**

İstanbul Barosu'na bağlı avukatlar 9 Nisan'da İstiklal Caddesi'nde Filistin hakına destek için bir yürüyüş yaptılar. Bursa ve Kocaeli Baro başkanlarının da destek verdiği eyleme 1500'e yakın avukat katıldı.

Eylem öncesi 12:30'da bildiri dağıtımı yapıldı. İstanbul Barosu önünden alkışlarla yürüyüşe geçildi. Önde üzerinde çiçeklerle “Filistin'e özgürlük!” yazılı çelenk taşındı. Polis kitlenin önünü slogan atıldığı için birkaç kez kesti. Galatasaray Lisesi önüne gelindiğinde ise çevik kuvvet polisleri barikat kurarak yürüyüşü engellemeye çalıştılar. Fakat avukatların kararlılığı karşısında barikatı açmak zorunda kaldılar. Polisin tüm çabalarına rağmen sloganlar engellenemedi. Yürüyüş boyunca “Filistin halkı yalnız değildir!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Katil

Şaron Filistin'den defol!” sloganları atıldı. Eylem boyunca avukatların alkış ve ıslıkları hiç susmadı.

Taksim Meydanı'nda anıta çelenk konuldu. İstanbul Baro Başkanı Yücel Sayman basın açıklamasını okudu. Açıklamada şu görüşlere yer verildi:

“İsrail ordusu Filistin topraklarını işgal ediyor. İşgal edilen topraklarda, İsrail askerleri vahşet, katliam uyguluyor. Filistinliler öldürülüyor, Filistinliler açlığa terk ediliyor, Filistin topraksızlaştırılıyor.

“Hukuk tanımaz ABD yönetimi, İsrail devletinin bu hukuka ve insanlığa sığmaz katliam politikasına arka çıkıyor. Birleşmiş Milletler çaresizmiş gibi davranıyor. Güvenlik konseyi kendi kararlarının

uygulanmamasından sanki mutlu. Kimse, İsrail yöneticilerine yaptırım düşünmüyor.

“Biz avukatlar savunmanın simgesi çüppelerimizle İsrail devletinin Filistin halkına uyguladığı terör ve şiddeti vahşet ve katliamı kınıyoruz.

“Umutlarını yitirmeyen Filistinlilere desteğimizi bildiriyor ve İsrail Barolarını, İsrail'de karşılaştıkları intikamcı terörün acılarına rağmen, yine de 'savaşa hayır' diyen yürekli yahudilerle birlikte, bizlerle birlikte, 'Filistin'i kuşatan karanlığı paylaşmak ve Filistin'de aydınlık için bir dakika karanlık' eylemini dünya barışseverlerinin eylemi yapmaya çağırıyoruz...”

SY Kızıl Bayrak/İstanbul

500 eğitim emekçisi Filistin için yürüdü...**“Yalnız değilsin Filistin!..”**

KESK Genel Kurulu'nun üçüncü gününde, Eğitim-Sen İstanbul Şubeler Platformu, İsrail'in Filistin'de sürdürdüğü katliama karşı bir basın açıklaması düzenledi. 6 Nisan'da KESK Genel Kurulu'nun yapıldığı binadan çıkarak Şişli Abide-i Hürriyet Parkı'na gelen 500 kişilik kitle “İşgale hayır, Filistin'e özgürlük!”, “Kahrolsun ABD emperyalizmi!”, “Katil Şaron Filistin'den defol!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Filistin halkı yalnız değildir!”, “Tank ihalesi iptal edilsin!”, “Kahrolsun İsrail siyonizmi!”, “Ortadoğu halkları sıklaştıran safları!” sloganlarıyla eylemi başlattı.

Daha sonra Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaattin Dinçer basın metnini okuyarak; ABD jandarması kasap Şaron'un talimatıyla Filistin'de bir katliam yapıldığını, halkın ve çocukların yaşama haklarının sokak ortasında infazlarla bitirildiğini söyledi. Katil İsrail yönetimini kınayarak, Filistin halkıyla dayanışma gösterilmesi gerektiğini vurguladı.

Eyleme destek veren Çağdaş Gazeteciler Derneği de, Filistin'de bir vahşet yaşandığını ve gazetecilerin de buna tanık olduğunu belirterek, Filistin halkının yalnız olmadığını ve olmayacağını dile getirdi. “Yalnız değilsin Filistin!” sloganıyla açıklama sona erdi. Açıklamanın ardından Kurul'un yapıldığı binaya doğru yürüyüşe geçen kitle sloganlar eşliğinde eylemi bitirdi.

SY Kızıl Bayrak/İstanbul

ÖDP'nin düzenlediği Filistin'e özgürlük mitingi...**Heryer Filistin hepimiz Filistinli'yiz!..**

Filistin'de yaşanan katliamı lanetlemek ve direnişi desteklemek için ÖDP tarafından düzenlenen “Filistin'e özgürlük” mitingine 4 bin kişi katıldı. Miting kitlenin Çağlayan Meydanı'nda toplanması ile başladı.

ÖDP “Seninle Arafat, seninle Filistin!”, “İsrail Türkiye ve Amerika stratejik işbirliğine son verilsin!”, “Kocaeli İl Örgütü” yazılı pankartları ve bin kişilik kitlesi ile en önde yerini aldı. Onu sırası ile “Şaron yenilecek Filistin kazanacak/TAYAD'lı Aileler”, “Halklara barış, emperyalizme savaş/Alinteri”, “Filistin'e özgürlük/İHD İstanbul Şubesi”, “ABD ve İsrail ile tüm antlaşmalar iptal edilsin”, “Katil Şaron Filistin'den defol/Birleşik İşçi Sendikası”, “Kahrolsun emperyalizm Filistin halkına özgürlük/İşçi Gazetesi” pankartlarıyla çeşitli gruplar ve Proleter Devrimci Duruş izledi. Komünistler ise “Kahrolsun emperyalizm ve siyonizm! Yaşasın Filistin halkının direnişi! Filistin kazanacak/Kızıl Bayrak” imzalı pankart ile mitinge katıldılar. Eylem boyunca Alinteri

ile sloganları ortaklaştırmayı çalıştılar, devrimci dayanışmanın olumlu bir örneğini sergilediler. Miting boyunca “Kahrolsun ABD emperyalizmi!”, “Katil Şaron Filistin'den defol!”, “Kahrolsun emperyalizm ve siyonizm!”, “Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz!”,

“Tecriti kaldırın, ölümleri durdurun!” sloganları atıldı.

ÖDP'nin katılımı, sözkonusu olan kendi düzenlediği bir miting olduğu halde, geçmişe oranla belirgin biçimde az ve coşkusuz oldu. Devrimci grupların ise belli bir coşkusu vardı. Fakat eylem başlangıcında dağıntık duran İslamcıların biraraya gelmesi ve eylem boyunca hiç susmadan slogan atması, neredeyse diğer katılımcıları bastırdı. Reformist solun zaten çıkmayan sesi iyice cansızlaştı. Konuşmaların ardından eylem Arafat ve Filistin için bir dakikalık ışık söndürme eylemi çağrısı ile bitirildi.

SY Kızıl Bayrak/İstanbul

Bergama direnişinin önderlerinden Oktay Konyar'la konuştuk:**“Onurumuzla direnmeye devam edeceğiz!”**

- Bergama'da altın madenleri üzerine yaşananlar ve yargı süreci hakkında bilgi verir misiniz?

Bergama'daki altın madenlerinden ve yargı kararlarından önce şunu söylemek gerekir. Ulusal egemenlik haklarımızı bir gecede yabancılara devreden insanlar elbette hukuk tanımayacaklar. Çünkü onların amaçları alçakça ülkeyi satmak. Bu kadar gözleri dönmüş, rant ve paradan başka hiçbir şey görmeyen insanlar devletin hukukunda yurttaşın onurunu kırdılar. Bu bir sınavdır.

Yurttaş 1923'ten sonra ilk kez yeni bir sınavla karşı karşıya...

Sorunuzun somut yanına gelince. Bunun böyle olabileceği ihtimallerimiz arasında vardı. Yani bunlar mahkeme kararlarını uygulamazsa ne yapabiliriz? Çıta yükseltebiliriz. Yurttaş kimliğimizi meydanlarda onurlu biçimde direnerek sürdürebiliriz. Çünkü o

topraklar bizim, biz orada yaşıyoruz. Yaşamımız birilerinin iki dudağı arasında olmamalı. Kararımız kesin.

- Yargı kararları nelerdi?

Şimdi biliyorsunuz, siyanürle altın aranmasına önce Danıştay, sonra İdari Mahkeme onay vermedi. Bunlar Bakanlar Kurulu kararı ile tekrardan çalışmaya başladılar. Türkiye'de ilk kez özel sektör için Bakanlar Kurulu devreye girdi. Sanıyorum IMF ve DTÖ'nün dayatması ile olan bir olay bu. Küresel saldırının bir parçası. Eskiden tankla tüfekle geliyorlardı. Şimdi böyle geliyorlar. Fakat Bergama çok çetin ceviz. Yani biz bu işin Bakanlar Kurulu kararı ile kalacağını düşünmüyoruz. Bir hafta sonra bütün dünyanın izleyeceği çok radikal, çok saygın, çok önemli şeyler yapacağız.

- Bu yaşananlar emperyalizmle girilen kölece

ilişkilerin bir sonucu. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Çok kirli bir savaş var. Emperyalizm geçmişte tankları ve tüfekleri ile geliyordu. Şimdi küreselleşmeyle geliyor. Afganistan'da, Filistin'de ne yapıyorlarsa ülkemizde de ekonomiyi onu yapıyorlar. İnsanları öldürüyorlar, topraklarını alıyorlar, işgal ediyorlar; yaylalarımızı, ormanlarımızı, hepsi onlara açılıyor. Emperyalizme karşı (ben ona emperyalizmin demiyorum, sömürgecilik diyorum) mücadele yöntemlerimizi değiştirmemiz lazım. Daha fazla örgütlenmeli ve safları sıklaştırmamız lazım. Dünyada yaygınlaşarak büyüyen küreselleşme karşıtı hareketlerin ve direnişlerin onların hakkından geleceğini düşünüyorum.

Filistin'e destek eylemleri Türkiye çapında yayılarak sürüyor...

“Yaşasın Filistin halkının özgürlük mücadelesi!..”

Adana: “Filistin halkı yalnız değildir!”

* 7 Nisan günü Adana Uğur Mumcu Meydanı'nda, sendikalar, siyasi partiler ve demokratik kitle örgütlerinden oluşan platform tarafından, İsrail'in Filistin'de gerçekleştirdiği işgal ve katliamı protesto eden kitlesel bir basın açıklaması eylemi gerçekleştirildi. Her kurum kendi binasının önünden pankartları ve dövizleriyle meydana kadar sloganlarla yürüdü. Yaklaşık 2 bin kişi ABD emperyalizmine ve İsrail siyonizmine karşı kinini ve öfkelerini haykırdı.

Eğitim-Sen Şube Sekreteri platform adına yaptığı açıklamada, ABD emperyalizminin saldırgan tutumunu ve İsrail'e verdiği desteği kınadı. Türkiye'nin İsrail'e vermiş olduğu tank ihalesinin derhal iptal edilmesini istedi. Alanda emperyalizme, İsrail saldırılarına karşı atılan sloganların yanısıra hücre karşıtı sloganlar da atıldı. Okunan şiirin ardından basın açıklaması eylemi sona erdi.

* 5 Nisan'da, tecridin kaldırılması için İHD önünde her Cuma gerçekleştirilen oturma eylemi yapıldı. Eylemde, “Tecriti kaldırın ölümleri durdurun!”, “Üç kapı-üç kilit açılın, ölümler son bulsun!”, “Anaların öfkesi katilleri boğacak!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Filistin halkı yalnız değildir!” sloganları atıldı.

Okunan metinde şunlar söylendi: “Bizler emperyalist savaşlarda, F tipi tabutluklarda ölmek ve öldürülmek değil; toplumun barış içerisinde, halkların eşit, özgür ve kardeşçe birarada olduğu bir yaşam istiyoruz. Ülkemizde ve Ortadoğu'da kalıcı bir barışın, toplumsal huzurun, silahsız, bombasız bir yaşamın sağlanması için, insanın insanca ve onurluca bir yaşam sürmesi için emperyalist ve kirliliğe, hücre tipi tabutluklara ve bir insanlık suçu olan tecrit ve izolasyona, insan onuruyla bağdaşmayan tüm uygulamalara 'Artık yeter!' diyoruz.”

* 3 Nisan'da ise aynı konuda bir basın açıklaması yapılmıştı. Adana Uğur Mumcu Meydanı'nda sendikalar, partiler ve demokratik kitle örgütlerinin yaptığı basın açıklamasına yaklaşık 250 kişi katıldı. Katılımcı kurumlar adına basın metnini okuyan Eğitim-Sen Şube Başkanı konuşmasında şunları söyledi:

“Ortadoğu'da kan durmuyor: ABD emperyalizminin öncü kuvveti İsrail orduları Filistin'de katliamlarına devam ediyor. İsrail'in Ramallah başta olmak üzere Filistin'de başlattığı topyekûn saldırı tüm Ortadoğu halklarına yöneliktir. Emperyalist haydutlukta tüm ülkeleri geride bırakan

ABD ise İsrail'in terörizme karşı kendisini savunmaya hakkı vardır diyerek İsrail işgalini de onaylıyor. ABD'nin Afganistan, Irak, Ortadoğu'daki oyunlarına seyicisi olmak istemeyen herkesi bu katliama karşı durmaya çağırıyoruz. Tüm halkımızı Filistin halkıyla maddi ve manevi dayanışmaya çağırıyoruz. Eylem ve etkinliklerimizin önümüzdeki günlerde artarak devam edeceğini ilan ediyoruz.”

“ABD Ortadoğu'dan elini çek!”, “Filistin halkına özgürlük!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”

sloganlarından sonra eylem sona erdi. (SY Kızıl Bayrak/Adana)

Trabzon: “Yaşasın Filistin direnişi!..”

İsrail'in emperyalist çıkarları için Filistin halkına karşı başlattığı savaşı ve soykırımı protesto etmek amacıyla 6 Nisan günü Trabzon meydanında 3 bin kişilik bir miting yapıldı.

İHD, KESK ile beraber bir çok demokratik kitle örgütünün, Türk-İş ve TESOB'nin de katıldığı mitingte yapılan konuşmalarda Şaron, ABD emperyalizmi ve Bush yönetimi protesto edildi. Konuşmalar sık sık “Katil Şaron hesap verecek!”, “Kahrolsun ABD emperyalizmi!”, “Yaşasın Filistin direnişi!”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Kahrolsun faşizm!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!” vb. atılan sloganlarla kesildi. (SY Kızıl Bayrak/Trabzon)

Mersin: “Filistin'e özgürlük!”

9 Nisan günü Mersin Emek Platformu, Filistin'in İsrail tarafından işgal edilmesini ve Filistin halkının katledilmesini protesto etmek için bir miting gerçekleştirdi. Emek Platformu imzalı “Kahrolsun ABD-İsrail! Filistin'e özgürlük!” yazılı pankart kürsüye asıldı. Bunun dışında pankart açılmasına platform tarafından izin verilmedi.

Yaklaşık 2 bin kişi hükümet konağının karşısındaki Cumhuriyet Parkı'nda toplandı. ABD ve İsrail karşıtı sloganlar atıldı. Tertip komitesi Filistin'de ölenler için yapılan saygı duruşunun ardından İsrail Konsolosluğu'na siyah çelenk bıraktı. Emek Platformu dönem sözcüsü, Petrol-İş Şube Başkanı Enver Caydur basın açıklaması metnini okudu. Kamu-Sen üyesi bir memur da bir şiir okudu.

Eylem öncesinde sendika ve siyasi partilerin kapıları çevik kuvvet tarafından tutuldu, eylem sonrasında da yoğun önlemler alındı. (SY Kızıl Bayrak/Adana)

İzmir/Aliağa: “Asıl terörist, saldırgan İsrail'dir!”

Petkim, Tüpraş ve Petrol Ofisi işyerlerinde çalışan Petrol-İş üyesi işçiler 5 Nisan günü otobüslerle geldikleri Aliağa kent merkezinde yaklaşık 300 kişinin katıldığı bir eylem gerçekleştirdiler. Burada yapılan açıklamada “Filistin halkı terörist değildir. Asıl

terörist, saldırgan İsrail hükümeti ve onun destekçileridir. Her şey silah tekellerinin kârı artsın diye, ABD başta olmak üzere emperyalistlerin çıkarı böyle sürüp gitsin diye yapılıyor” denildi.

Trakya Üniversitesi:

“Kahrolsun siyonizm!”

Trakya Üniversitesi'nde geçen dönem polis ve sivil faşistlerin saldırılarına militan bir tutumla verilen karşılığın ardından, yeni dönemde yöneltilen saldırılara karşı sessiz kalındı. Ancak son günlerde yaşanan İsrail'in Filistin'i işgali, Filistin halkını katliam ve kırımdan geçirmesi, öğrenciler arasında genel bir hoşnutsuzluk ve tepkiyi açığa çıkarmıştır. Örgütlediğimiz eylem bunu somutlamış durumda.

ABD destekli siyonist İsrail'in bu kanlı vahşeti karşısında tepkisiz kalmamak ve örgütlü bir eylemle Filistin halkıyla dayanışmayı yükseltmek için bir eylem düzenledik. TÜ Öğrenci Derneği, Ekim Gençliği, Koordinasyon, Devrimci Mücadeleci Gençlik, Yurtsever Gençlik ve TÖDEF ortak bir eylem gerçekleştirdik. Bir günlük bir çalışmanın ardından 9 Nisan Salı günü Meslek Yüksek Okulu önünden Mimarlık-Mühendislik binasının önüne kadar bir yürüyüş gerçekleştirildi. Eylemde “Yaşasın Filistin halkının özgürlük mücadelesi!” TÜ. öğrencileri imzalı pankart açıldı. Yürüyüş sırasında ve eylem alanında “İşgalciler halka hesap verecek!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Yaşasın Filistin direnişi!”, “Kahrolsun İsrail siyonizmi!”, “Kahrolsun Amerikan emperyalizmi!”, “Öğrenciler saflara, hesap sormaya!” sloganları atıldı. 4 Filistinli öğrencinin Filistin bayrağı ile katılıp pankartın önünde yürümeleri ayrıca eylemi güçlendiren bir işlev gördü. Kısa bir ön çalışma yapılmasına rağmen eyleme 400 civarında öğrencinin katılması son derece anlamlıydı. Eylem basın açıklaması ve halkların kardeşliğini vurgulayan marşların okunmasıyla sona erdi. (Ekim Gençliği/Trakya Üniversitesi)

Öteki kentlerden...

KESK Manisa Şubeler Platformu'nun düzenlediği açıklamada; “Filistin halkının dostu olduğunu dile getiren Türkiye, İsrail'in saldırgan politikalarını teşvik eden bu tutumdan vazgeçmeli, İsrail ile yapılan tank yenileme anlaşmasını iptal etmelidir” denildi. Çeşitli partilerin ve TTB'nin de destek verdiği eylemde, “Filistin halkı yalnız değildir!”, “Her yer Filistin hepimiz Filistinliyiz!” sloganları atıldı.

Balıkesir Emek Platformu'nun düzenlediği eylemde ise “Kasap Şaron, Filistin'den defol!”, “Savaşa hayır, Filistin'e özgürlük!”, “Kahrolsun ABD emperyalizmi!” sloganları atıldı. Açıklamada Ortadoğu'nun ırkçı rejimlerine karşı ortak tavır alınması gerektiği belirtildi ve Filistin'in haklı, mazlum ve masum halkı yalnız değildir! denildi.

İsrail katliamı Antalya'da da protesto edildi. KESK Antalya Şubeler Platformu bir basın açıklaması yaptı. Eylemde İsrail'in Filistin halkını yok etme politikası sloganlarla teşhir edildi.

Gaziantep'te DİSK Bölge Başkanlığı eylem yaptı. Eylemde konuşan Bölge Başkanı Muzaffer Subaşı, Türkiye'nin İsrail ile ilişkilerini askıya alması gerektiğini söyledi.

İşgal, soykırım ve direniş...

Kurtuluşun tek olanaklı yolu direnmektir!..

İsrail, son işgal hareketiyle Filistin'i, Filistin'e ait herşeyi yerle bir ediyor. Girdiği yerleşim birimlerinde yaşam ve yaşama ait her belirtiyi yok ediyor. Gerçek anlamda bir katliam ve soykırım hareketi gerçekleştiriyor. Buna karşılık Filistin halkı dişıyla, tırnağıyla, eline geçirdiği her şeyle direniyor; var olma, özgür yaşama, kendi kaderine ve geleceğine sahip çıkma savaşını veriyor. Filistin halkı, özgür bir yaşam dışında başka bir yaşamı kabul etmeyen bir halkın onurlu tavrını sergiliyor; ezilen ve sömürülen halklara zalim, kıyıci despotlar karşısında nasıl davranılması gerektiğinin dersini bir kez daha anlatıyor, ağır bedeller pahasına... Köle, onursuz ve utanç içinde bir yaşam yerine, sayısız kez ölmeyi tercih eden başı dik bir halkın nasıl yaşaması gerektiğini anlatıyor...

Filistin topraklarında gerçekleşen işgal ve soykırım hareketi ile buna karşı sergilenen direniş, aslında dünyamızın, bölgemizin, var olan çeşitli ideolojik ve politik eğilimlerin bir kez daha netleşmesi, ayrışması, saflaşması ve konumlanması bakımından adeta bir turnusol kağıdı işlevini gördü. Nasıl bir dünyada yaşıyoruz? Dünyamıza egemen olan güç ilişkileri ve dengeleri, dünyamızın çelişkileri ve eğilimleri nelerdir? Emekçilerin ve halkların kurtuluş ve özgürleşme yolu nereden geçer? Geliştirilmesi gereken ittifak politikası ne olmalıdır? Bölge halkları dünden farklı olarak kendi aralarında ne tür ilişkiler geliştirmelidir? Daha sonuç alıcı ilişkiler ve ittifak politikaları önünde engel olan nedir? Ve daha bir çok sorunun yanıtı İsrail'in işgal ve soykırım hareketiyle Filistin İntifadası'nda yeniden açığa çıktı.

Öncelikle vurgulamalıyız ki, Filistin toprakları üzerinde gerçekleşen soykırım savaşı ile İntifada, her türlü reformist, teslimiyetçi ve ihanet çizgilerine ölümcül bir darbe vurmuştur. Hatırlatmalıyız ki, Filistin'de yaşanan yeniden işgal ve İntifada Arafat'a emperyalist Yeni Dünya Düzeni ve siyonizmin basit bir memuru rolünü oynatmaya çalışan "Ortadoğu Barış Süreci'nin" enkazı üzerinde gerçekleşiyor. Açık ki çelişkilerin bu kadar derin ve karmaşık olduğu bu topraklarda reformizmin, statüko içi çözümlerin, bunu öngören "barış"ların yaşama şansı ve geleceği yok.

Adil ve onurlu bir barış mı?

Halkların tam hak eşitliğini, özgürlüğünü, bağımsızlığını esas alan barış girişimlerinin ve barış süreçlerinin yaşama şansı vardır. Halkların özgürlüğünü ve tam hak eşitliğini içeren barış ise bu

statükoya sığmaz.

Oslo Anlaşması, Filistin halkına eşitlik, özgürlük, bağımsızlık ve kendi toprakları üzerinde kendi kaderine sahip çıkma hakkını içermiyordu. Tersine İsrail işgalini, egemen ve saldırgan konumunu meşrulaştırıyor, kalıcılaştırıyor, Arafat yönetimini de bunun bekçisi yapıyordu. Şimdi, ABD ve İsrail'in Arafat'a çok öfkeli olmalarının nedeni, onun bu rolü oynayamamasıdır. Öfkeli, çünkü; iç dinamiklerin Arafat'ı aşmış olması ve Arafat'ın da bunlara boyun eğmek durumunda kalmasını sindiremiyorlar.

Filistin'deki gelişmeler, nasıl bir dünyada yaşadığımız sorusunun yanıtını bir kez daha aydınlatmıştır. Hiçbir kuşkuyla yer yok, Filistin'de gerçekleşen soykırım hareketinin arkasında ABD emperyalizmi var. Bunu gizleme gereğini bile duymuyorlar. Bu noktada, çok iyi bilinen bu gerçeklikle, ABD'nin Irak üzerinden bölge halklarına açacağı savaşı "statükoya karşı demokratik uygarlığın savaşı" olarak değerlendiren İmralı Partisi yönetenlerinin nasıl bir ihanet içinde olduklarını sadece hatırlatmakla yetinelim.

ABD ve demokrasi, ABD ve halkların özgürlüğü, en bağdaşmaz kavramlardır. Açık hainliğe oynamadan hiç kimse böyle bir denklem kuramaz. Filistin halkının başına buldozerle geçirilen binalar, tepelerinde patlatılan bombalar "Demokratik Uygarlığın" nimetleridir! Böyle bir yaklaşım, en basit deyimle halklarla alay etmektir.

Filistin'de gerçekleştirilen katliam ve işgal hareketinin ardında duran başka bir güç de TC'dir. İsrail'le ilişkilerini "Stratejik işbirliği" düzeyinde derinleştiren TC, laf düzeyinde işgal ve soykırım hareketini "kınarken", el altından ise milyonlarca dolar tutarında tankların modernizasyonu ihalesini imzalıyordu. Bir kez daha ortaya çıktı ki, ABD-İsrail-TC blokuna dayalı emperyalist gerici statüko halkların eşitliği, özgürlüğü ve bağımsız gelişimi önünde duran en temel engeldir. Bu gerici ve karşı-devrimci blok, aynı zamanda halkların birliği ve ortak mücadelesi önünde de en büyük engeldir. En başta Arapları parçalamak, parça parça yönetmek, bu amaçla işbirlikçi rejimlerin bağımlılıklarını derinleştirmek için içine girdikleri manevralar sayısızcadır...

Arap işbirlikçi yönetimlerinin Filistin davası karşısındaki etkisiz ve ikiyüzlü konumları bir kez daha netleşti. Öyle ki, bundan ABD akıl hocaları bile rahatsız olmaya başladılar. Tabanda gelişecek

muhalefet hareketinin bu rejimleri sarsabileceğini, hata aşabileceğini ve böylece istikrarsızlığın daha da derinleşeceğini yüksek sesle dillendirmeye çalıştılar...

Bir kez daha görüldü ki, AB'nin Ortadoğu üzerinde henüz kayda değer bir etkisi ve politik gücü yoktur. ABD, Ortadoğu üzerinde tek hegemonik güç konumunu korumak için AB'nin bu yönlü girişimlerinin önüne geçmektedir...

Açık ki, Filistin Direnişi'nin de bir kez daha kanıtlandığı gibi, halkların özgürlük, bağımsızlık ve eşitlik talepleri, özlemleri bu dünya ve bölge düzenine sığmaz.

Kurtuluşun tek olanaklı yolu direnmektir!

Ancak, kendini ulusal sınırlara hapsedmiş, bölge ve dünya çapında emperyalist dünya karşısında halkların ve emekçilerin kurtuluş mücadeleleriyle buluşmayan tek tek ulusal direnişlerin, başarı şansı hemen hemen yok gibidir. Dünyanın dört bir yanında Filistin direnişini selamlayan gösteriler, İsrail soykırımını kınayan eylemler olmaktadır. Kuşkusuz bunlar anlamlıdır, Filistin direnişine moral güç vermektedir, direniş kararlılıklarını bileylemektedir. Ancak bu düzeyi ve niteliği ile çok etkili politik sonuçlar doğurması hayli güçtür. Dünya çapında örgütlenen, birleşen emekçilerin ve halkların direnişi, emperyalizme darbe vuracak, halkların özgürlük ve eşitlik talebini karşılayabilecek temel güçtür.

Gerçeklik böyle olmasına rağmen verili süreçte bu düzeyde etkili ve güçlü enternasyonal birlikleri ve mücadeleleri bugünden yarına kurmak da güçtür. Bu durumda yapılması gereken, bir yandan ulusal ölçekli direnişleri yükseltmekle birlikte, olanaklı bölgesel ve uluslararası birlikler ve mücadeleler doğrultusunda da sonuç alıcı adımlar atabilmektir. Öncelikle de bunu bilinç düzeyinde kavramak ve kavratmaya çalışmak önemlidir.

Filistin İntifadası bizim için de sayısız derslerle doludur. ABD-İsrail-TC blokuna cepheden tavır almadan, bu blok karşısında halkların direnişçi blokunu esas almadan, Kürtlerin bırakalım özgürlüğü, en sıradan kırıntıyı bile elde etmeleri mümkün değildir. Öcalan ve İmralı Partisi, TC'ye övgüler düzmeye dursunlar, ABD'nin ağızyla Filistin Direnişi'ni karalamaya devam ede dursunlar, olaylar, her gün kendilerini yalanlıyor, iflaslarını belgeliyor...

Gelecek, direnen halkların olacaktır!

PKK-Devrimci Çizgi Savaşçıları

Avcılar Belediyesi işçilerinden eylem...

Avcılar Belediyesi işçileri, 10 Nisan günü, Avcılar Havuz'da yaklaşık 100 kişilik bir katılımı basın açıklaması yaptılar. "Gelecek ellerimizdedir!" Belediye-İş imzalı pankartın açıldığı eylemde Şube Başkanı Hasan Gülüm bir konuşma yaptı. Gülüm konuşmasında; uzun zamandan beri Belediye'de sorunlar yaşandığını, her işçinin en az 2 milyar lira alacağı olduğunu, ama Avcılar deprem bölgesi olduğu için şimdiye kadar bunu sorun yapmadıklarını, geline aşamada 34 kişinin işten atıldığını, bundan dolayı tavır almak zorunda kaldıklarını, bundan sonra tepkisiz kalmayacaklarını belirtti.

Eylemde "Zafer direnen emekçinin olacak!", "Direne direne kazanacağız!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "TİS haklarımızı gasp edilemez!", "Belediye işçisi köle değildir!" sloganları atıldı. Eyleme Bakırköy işçileri, Avcılar HADEP, İP, CHP ve Esenyurt İşçi Kültür Evi de destek verdi. Eylem sonrası birkaç temsilci savcılığa giderek belediye yöneticileri hakkında suç duyurusunda bulundu.

SY Kızıl Bayrak/Eseryurt

İHD'nin Filistin halkıyla

dayanışma eylemine saldırı...

Devlet terörü

İsrail saldırganlığını aratmadı

ABD destekli İsrail siyonizminin Filistin halkı üzerindeki katliamları her geçen gün artıyor. Yurtdışı ve Türkiye'de İsrail siyonizmine ve emperyalizme karşı gerçekleştirilen eylem ve protestolar yaygınlaşarak sürmekte. Bu çerçevede 8 Nisan saat 20:00'de İHD İstanbul Şubesi İsrail'i protesto etmek için bir eylem planlandı. Eylem Taksim Tünel'den İHD binasına kadar meşaleli yürüyüş şeklinde duyurulmuştu.

Eylem öncesi polis, Taksim civarında olağanüstü güvenlik önlemi olarak eylem alanını kapattı. Yüzlerce çevik kuvvet, panzer, sivil polis Taksim'de tam bir terör havası estirdi. Tünel'in önünü ve Tünel'e çıkan tüm ara sokaklar robokoplar tarafından tutuldu. Yapılması planlanan yürüyüş için kitle biraraya dahi gelemedi. Toplanabilenlerin yaptığı 5 dakikalık oturma eylemine ise polis saldırdı. Yaklaşık 15 kişiyi çembere alan kolluk güçleri dört kişiyi gözaltına aldı. Bir kısmını ise tartakladı. Eyleme katılmayan yüzlerce kişi ise toplanmadan dağıldı.

SY Kızıl Bayrak/İstanbul

Filistin halkıyla dayanışma eylemleri...**Siyonist saldırganlık
dünyanın dört bir yanında lanetleniyor**

İsrail'in Filistin halkına karşı sürdürdüğü askeri saldırı geçtiğimiz hafta sonu tüm dünyada protesto edildi. Arap ülkelerinde sokağa çıkan kitleler hükümetlerinin işbirlikçi tutumlarını da hedef aldılar. Sadece Arap ülkelerinde değil, Avrupa'nın onlarca kentinde de protesto gösterileri gerçekleştirildi.

Geçtiğimiz günlerde Mısır'da başta Kahire olmak üzere çok sayıda kentte İsrail ve Amerikan emperyalizmine karşı yaygın protesto gösterileri yapıldı. Gösterilere onbinlerce kişi katıldı. Cumartesi günü Arap Dışişleri Bakanları toplantısı öncesinde gösterilere katılan protestocular, İsrail'in Filistin topraklarını işgal etmesine karşı çözümün barış inisiyatifleriyle değil silahlı mücadele ile mümkün olacağını haykırdılar. Kahire Üniversitesi Kampüsü'nde öğrencilere saldıran polis onlarcasını gözaltına aldı.

Suudi Arabistan'da her türlü gösterinin yasak olmasına karşın, İsrail ve ABD karşıtı protesto gösterileri yapıldı. Protestocular polisin azgın saldırılarına maruz kaldı. Polisin kullandığı gaz bombaları sonucu bir kişi öldü.

Halkın %80'inin Filistinliler'den oluştuğu Ürdün'de protestoların büyümesinden telaşa düşen devlet bunun önünü kesmek, protestoları denetimi altında tutmak

için yoğun çaba harcıyor. Protesto eylemlerini izine bağlayarak Filistin halkı ile dayanışmayı insani yardımlaşma düzeyinde tutmaya çalışıyor. Bunun için televizyon ve radyolar bir günlük kampanya başlatarak Filistin halkı için bağış topladılar. Kampanyanın arkasında Ürdün kralı Abdullah'ın başkanı olduğu Haşimi Selamet örgütü bulunuyor. Geçen hafta Amman'da gerçekleşen izinli yürüyüşe onbinlerce kişi katıldı.

Sürgünde bulunan Filistinlilerin beşte birinin yaşadığı Lübnan'da da protesto gösterileri aralıksız sürüyor. Baalbek'teki protesto yürüyüşüne 15 bin kişi katıldı. Bazı eylemler polisin azgın saldırılarına maruz kalıyor.

Suriye, Libya ve Irak'ta da İsrail'in işgalci politikası onbinlerce kişi tarafından protesto edildi.

Tel-Aviv'de Amerikan Konsolosluğu önünde İsraili Araplar İsrail'in sürdürdüğü askeri saldırıyı protesto ettiler. Gösteri İsrail güvenlik güçlerinin saldırısına uğradı.

Avustralya, Endonezya, Uganda'da da hafta sonunda protestolar gerçekleşti.

ABD'de New York ve Washington kentlerinde binlerce kişi Filistin halkı ile dayanışma için sokaklara çıktı.

Fransa'da sendikalar, kurumlar ve partilerin çağrısıyla büyük kentlerde binlerce kişi İsrail ordusunun Filistin topraklarından derhal çıkması talepleriyle yürüyüşler yaptılar. Yürüyüşlerin en kitleseli Paris'te gerçekleşti, Cumartesi günü yapılan yürüyüşe 20 bin kişi katıldı.

Bask ülkesinde Bilbao ve Pamplona'da Cumartesi günü onbinlerce kişi Filistin halkı ile dayanışma için sokağa çıktı. Pazar günü başta San Sabastian olmak üzere çok sayıda kentte yürüyüşler gerçekleşti. Yürüyüşlere Bask sendikaları çağrı yaptı.

İtalya'da Roma'da kitlesel bir yürüyüş gerçekleşti. Cumartesi günü yapılan yürüyüş öncesinde bazı büyük sendikalar ve iki sol parti, Yahudi cemaati sözcülerinin Filistin için tek yanlı tutumu eleştirmesinden dolayı, birlikte geri çekildi. Yürüyüş 20 bin kişi ile başladı, miting alanına varıldığında 50 bin kişiye ulaştı.

Almanya'da onbinlerce kişi Filistin halkı ile dayanışma için alanlardaydı. Cumartesi günü Berlin'de 10 bin kişi İsrail yanlısı propaganda yapan Almanya'nın en büyük basın tekellerinden Springer Yayınevi'ne doğru yürüdü. Yayınevinin önüne Filistin bayrağı diktiler. Bonn'da da 1500 kişilik bir yürüyüş gerçekleşti. Ayrıca birçok kentte de İsrail'in Filistin halkına karşı sürdürdüğü askeri saldırı protesto edildi.

Savaş karşıtı**kampanyamız devam ediyor**

BİR-KAR'ın Mart ayı sonlarına doğru başlattığı "*Emperyalist saldırganlığa ve savaşa karşı ezilen halklarla dayanışma*" kampanyası devam ediyor. Bu çerçevede Köln BİR-KAR olarak 15-20 günü bulan bir politik-pratik faaliyet ortaya koymuş bulunuyoruz. BİR-KAR'ın kampanya ile ilgili materyallerinden gereğince faydalanmaya çalışıyoruz.

Bunun için önce "*Emperyalizme ve siyonizme karşı Ortadoğu halklarıyla dayanışmaya!*" ile "*Kapitalizm sömürü ve savaş demektir!*" sloganlarını içeren afişlerimizi Köln'ün belli başlı bölgelerine yaptık.

Afiş çalışmasına paralel olarak dört çeşit pul çalışması yaptık. Yine şehrin bazı merkezlerinde afiş, bildiri, döviz vb. materyaller kullandığımız bilgilendirme standları açtık. Standlarda, ilgi duyan insanlara emperyalist savaş, kampanyamız ve bu konudaki politikamız anlatıldı. Standlarımıza ilgi beklenen düzeyde olmasa da (bunda Alman halkının Yahudiler konusundaki tarihi ezikliği önemli rol oynuyor diye düşünüyoruz), bu çalışmanın duyarlılık yaratma ve politik etki açısından faydalı olduğunu düşünüyoruz.

Bu arada halk pazarlarında ve Köln'deki Ford fabrikası önünde bildiri dağıtımını yaptık. İşçiler bildirilerimizi her zamanki gibi ilgiyle karşıladılar. Bu süreçte İsrail siyonizminin Filistin halkına uyguladığı vahşete karşı çeşitli grupların protestoları oldu. Bunlardan Türkiyeli çeşitli grupların katıldığı 6 Nisan günkü eyleme biz de katılıp bildiri dağıtımını yaptık.

Bu faaliyetlerle birlikte Alman, Iraklı, İranlı, Filistinli vb. gruplarla bağlantı kurup enternasyonal ilişkilerimizi geliştirmeye çalışıyoruz.

Savaş karşıtı kampanyamızı 1 Mayıs gündemiyle birleştirip, daha da güçlendirerek devam ettireceğiz.

BİR-KAR/Köln**Bielefeld'den direnen Filistin halkına destek!**

İşgal ve kuşatma altındaki Filistin halkı onurluca direniyor. Kardeş Filistin halkının haklı ve meşru mücadelesine sahip çıkmak ve omuz vermek için Bielefeld'de "Filistin halkıyla dayanışma inisiyatifi" oluşturduk. Bu inisiyatifte Filistinli, Tunuslu, Alman ve Türkiyeli grup ve kişiler yer aldı. Üç gün boyunca bilgilendirme standı açtık. 9 Nisan günü ise 400 kişinin katıldığı bir yürüyüş gerçekleştirdik.

Yürüyüşe katılan kitle esas olarak Araplar ve Türkiyeliler'den oluşuyordu. Almanların katılımı oldukça sınırlı gerçekleşti. Eyleme birçok yerde olduğu gibi islami çevreler de ilgi gösterdi ve katıldı. Belirlenen sloganların dışına çıkmalarını engelledik.

Yürüyüş sırasında kortejin en arkasında, İsrail bayrağı taşıyan ve pankartlarında "Dayanışma için daha çok gelin ki, biz daha çok insan öldürelim" yazan bir avuç provokatör İsraili polis korumasında bir süre

yürüdü. Amaçları yürüyüşü provoke etmektir, ama başaramadılar.

Yürüyüşün başladığı yere gelindiğinde, Almanca ve Türkçe açıklamalar okundu. Her Pazartesi saat 18.00'de mum yakarak ve her gün saat 21.00'de bir dakika ışık söndürerek Filistin halkı ile dayanışma etkinliğinde bulunulacağı açıklandı.

BİR-KAR olarak "Filistin halkı kazanacak!" şiarının yer aldığı pankartımızla yürüyüşe katıldık ve bildirilerimizi dağıttık.

Emperyalist saldırganlık ve siyonist barbarlık Ortadoğu'yu bir kan gölüne çevirmek istiyor. Ancak karşısında direnen Filistin halkını ve bu mücadeleye sahip çıkanları buluyor.

Filistin halkı yalnız değildir!**Yaşasın işçilerin birliği, hakların kardeşliği!****BİR-KAR/Bielefeld****BİR-KAR'ın emperyalist savaşa karşı kampanyası****Stuttgart'ta da sürüyor**

Emperyalist barbarlık ve savaşa karşı ezilen halklarla dayanışma ve tüm sosyal hak gasplarına karşı mücadele için BİR-KAR'ın Avrupa'da açmış olduğu kampanya, bölgemiz Stuttgart ve çevresinde de etkin bir şekilde sürüyor.

Şu günlerde emperyalizm ve siyonizm azgın saldırılarıyla Filistin halkına boyun eğdirmek istiyor. Fakat Filistin halkının dışı dış direnişi emperyalist planları bozacağı gibi dünya halklarının da sempatisini kazanıyor. Başta İtalya, Fransa olmak üzere bir dizi Avrupa ülkesinde Filistin halkıyla dayanışma mitingleri düzenlendi, düzenleniyor.

Emperyalistler bir taraftan ezilen halklara yönelik barbarca saldırılarına devam ederken bununla bağlantılı olarak işçi ve emekçilerin sosyal haklarını da gaspediyor. Son günlerde Almanya'da Metal İş Sendikası'nın %6.5'lük zam teklifine işverenden olumlu yanıt gelmeyince işçilerin tepkisi sokağa

taşmaya başladı.

Bizler BİR-KAR olarak bulunduğumuz bölgede gerek emperyalist barbarlığa, gerekse de sosyal hak gasplarına yönelik protesto eylemlerine aktif olarak katıldık. Hem Filistin halkıyla dayanışma mitinginde, hem de 30 Mart Barış yürüyüşü ve mitinginde BİR-KAR imzalı "*Emperyalist barbarlığa karşı enternasyonal dayanışmaya!*" yazılı pankartımızla yer aldık. Bildirilerimizi dağıttık. Bildiri dağıtımını sırasında değişik ülkelerin insanlarıyla tanıştık.

Faaliyetimiz aralıksız devam ediyor. 800'den fazla savaş karşıtı afiş ve binlerce pulla Stuttgart şehri donatmış bulunuyoruz. Faaliyetlerimizi önümüzdeki günlerde 1 Mayıs'a katılım çerçevesinde daha yoğun bir biçimde sürdüreceğiz. Savaşa karşı işçilerin birliği ve halkların kardeşliği şiarıyla enternasyonal dayanışmayı yükselteceğiz.

BİR-KAR/Stuttgart

YTÜ'deki faşist saldırı protesto edildi..**Faşizme karşı omuz omuza!**

YTÜ'de 9 Nisan'da gerçekleşen faşist saldırının ardından 10 Nisan günü basın açıklaması yapıldı. Eyleme yaklaşık 150 kişi katıldı. Yemekhanede yapılan konuşmanın ardından kapıya çıkıldı. Basın açıklaması okundu ve Tonoz Cafe'nin önünde yapılan konuşmanın ardından eylem bitirildi. Eylemde, "Faşizme karşı omuz omuza!", "YÖK, polis, medya; bu abluka dağıtılacak!", "Eşit, parasız, anadilde eğitim!", "Türkeş'in itleri yıldırılmaz bizleri!", "Soruşturmalar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz!", "Katil polis üniversiteden defol!", "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!" sloganları atıldı.

Eylemde okunan "YTÜ öğrencileri" imzalı açıklamada şunlar söylendi:

"Bilimin ve özgürlüklerin merkezi olması gereken üniversitemiz her geçen gün daha fazla sermayenin hizmetine sokuluyor. Bunun karşısında emekten, özgürlükten ve bilimden yana üniversiteler için mücadele edenler her geçen gün artan baskı ve saldırılara maruz kalmaktadırlar.

"Dün Sivas'ta, Kızıldere'de, Beyazıt'ta devrimcilere saldıranlar; bugün

soruşturmalarla, tutuklamalarla saldırılarına devam ediyorlar. Son yıllarda parasız ve anadilde eğitim mücadelesi veren binlerce öğrenciye soruşturmalar açıldı, yüzlerce ceza aldı ve birçok arkadaşımız okuldan atıldı.

"Dün üniversitemizde yaşanan faşist saldırı, bu baskı ve yıldırma politikalarının son örneği olmuştur. Bizler her gün kimlik kontrolü bahanesiyle tartaklanırken, ellerini kollarını sallayarak okula giren, eli satırlı faşistler beş arkadaşımıza saldırmış, birisini yaralamıştır. Bunun ardından yine ellerini kollarını sallayarak birçok özel güvenlik birimi görevlisinin ve sivil polisin arasında okuldan ayrılmışlardır. Bu olay bize ÖGB'nin ve polisin kimin güvenliği için olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Biz YTÜ öğrencileri olarak bütün baskı ve saldırılara karşı mücadele edeceğimizi açıklıyoruz."

Ekim Gençliği/YTÜ

Sivas'ta YÖK yasa tasarısı karşıtı eylem ve etkinlikler sürüyor

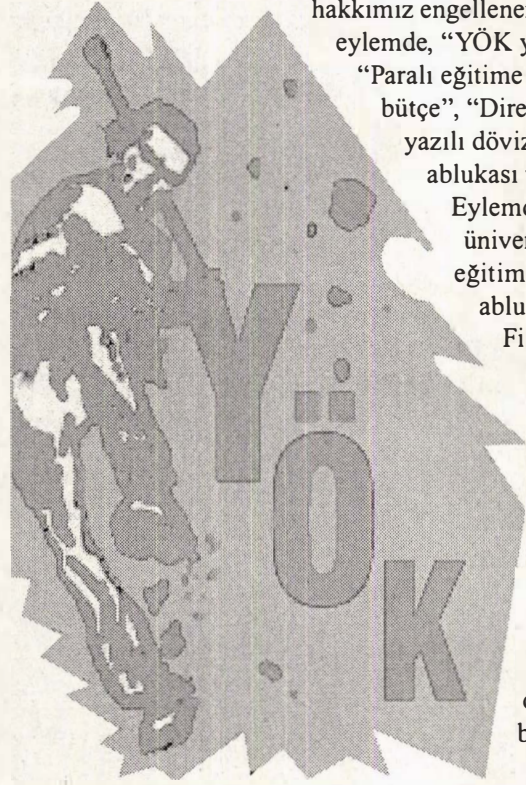
Sivas'ta YÖK yasa tasarısına karşı çalışma ve etkinlikler sürüyor. Son olarak, 9 Nisan'da, Cumhuriyet Üniversitesi Parkı'nda öğrenciler tarafından YÖK yasa tasarısını anlatan bir skeç oynandı, ardından bir dinleti verildi. Aynı günün akşamında Sivas Arkadaş Radyo'da YÖK yasa tasarısını anlatan bir program yapıldı.

Ertesi gün ise CÜ Öğrenci Platformu tarafından YÖK yasa tasarısı ve savaşa karşı basın açıklaması niteliğinde bir eylem düzenlendi. Eylem Merkezi Kafeterya'da alkışlarla başladı. Pankart ve dövizlerin açıldığı eylemde kitle

kafeteryanın önüne sloganlar atarak indi. "Eğitim hakkımız engellenemez" yazılı pankartın açıldığı eylemde, "YÖK yasası meclisten geri çekilsin", "Paralı eğitime hayır", "Savaşa değil eğitime bütçe", "Direnen Filistin halkı kazanacak" vb. yazılı dövizler taşındı. Eylemde yoğun polis ablukası vardı.

Eylemde; "Paralı eğitime hayır!", "F tipi üniversite istemiyoruz!", "Hücrelere değil eğitime bütçe!", "YÖK, polis, medya bu abluka dağıtılacak!", "İntifada sürüyor Filistin direniyor!", "Katil Şaron Filistin'den defol!", "Tasarı gasptir geçit vermeyeceğiz!", "Savaşa hayır Filistin'e özgürlük!", "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Polis dışarı bilim içeri!", "Yaşasın parasız bilimsel anadilde eğitim!" vb. sloganlar coşkulu bir şekilde atıldı. Yaklaşık 350 kişinin katıldığı eylem, basın açıklaması okunduktan sonra sloganlar atılarak bitirildi.

SY Kızıl Bayrak okurları/Sivas

Ankara'da Filistin halkıyla dayanışma eylemleri..**Ziya Gökalp**

Kanlı İsrail işgaline karşı Filistin halkını desteklemek için 4 Nisan günü çeşitli DKÖ, siyasi parti ve gençlik grupları ortak bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Ziya Gökalp caddesinde gerçekleştirilen eyleme 2 bine yakın insan katıldı. Eylemciler emperyalist savaş karşıtı ve Filistin halkının direnişi ni selamlayan sloganlar attı.

AÜ Cebeci Kampüsü

Filistin halkının şanlı direnişine üniversitelerden de destekler geliyor. AÜ Cebeci Kampüsü'nde 3 Nisan Çarşamba günü bir eylem gerçekleştirildi. Eylem öncesinde kampüsü ablukaya alan polis, girişleri engelledi, boykot masasına saldırmakla tehdit etti. Buna rağmen Siyasal Bilgiler Fakültesi önünden başlayan eyleme katılan 200'e yakın öğrenci son derece coşkuluydu. "Hepimiz Birer Filistinliyiz!" pankartıyla bütün kampüs dolaşıldı ve İletişim Fakültesi önünde basın açıklaması okundu. İsrail ve ABD bayrakları yakılarak eylem bitirildi.

DTCF

DTCF'de 4 Nisan Perşembe günü yaptığımız forum ile Siyonist İsrail ve ABD emperyalizmini lanetledik. Forumdan sonra Kızılay'daki kitlesel basın açıklamasına katılmak için okuldan ayrıldık. Sınav haftasına denk gelmesi, havanın son derece kötü olması ve güçlü bir kitle çalışması yapılamaması sonucu katılım sınırlı oldu. Buna rağmen eyleme katılanlar son derece coşkuluydu.

ODTÜ

Siyonist İsrail'in Filistin'de estirdiği terör ODTÜ'de de protesto edildi. 5 Nisan Cuma günü Hazırlık bölümünde toplanan öğrenciler, yemekhane önüne doğru yürüyüşe geçtiler. "Katil İsrail Filistin'den Defol" pankartı arkasında yürüyen 150 kadar öğrenci, Filistin'e destek sloganları attılar. ABD emperyalizminin de protesto edildiği eylemde İsrail bayrağı parçalandı.

"Yaşasın devrim ve sosyalizm!" sloganının da sıklıkla atıldığı eylem, yemekhane önünde yapılan basın açıklamasıyla devam etti. *Ekim Gençliği, Özgür Gençlik, TKP'li öğrenciler, Emek Gençliği, Öğrenci İnisiyatifi ve DPG* tarafından örgütlenen eylem kütüphane önüne yürünerek burada yapılan açıklamalarla sona erdirildi.

Ekim Gençliği/Ankara

Beytepe'de paralı eğitim karşıtı eylem...

Eğitimin paralı hale getirilmesi sürecinin bir ürünü olan yeni YÖK yasa tasarısına karşı Ankara Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü'nde çalışmalar sürüyor. Yaklaşık bir ay önce, YÖK yasa tasarısı karşıtı öğrenciler olarak ilan edilen platformun önüne koyduğu hedefler arasında bulunan düzenli eylemlilikler pratikte etkisini göstermeye başladı.

10 Nisan günü kütüphane önünde yapılan oturma eylemine 60 kişi katıldı. Eylemde "Eğitim hakkı engellenemez!", "Sermaye defol, üniversiteler bizimdir!", "Bu yasa meclisten geçmeyecek!", "İMF tipi üniversite istemiyoruz!" sloganlarının yazılı olduğu dövizler ve giyilen önlüklerle kütüphane merdivenlerinde oturuldu.

Bir arkadaşımızın okuduğu metin katılımcılar tarafından tekrarlandı. Ayrıca İsrail'in Filistin'deki işgali protesto edildi. Yapılan konuşmada Filistin halkının yalnız olmadığı vurgulandı. Son olarak 13 Nisan Cumartesi günü yapılacak olan tecrit karşıtı eylemin ve 11 Nisan günü yapılacak olan platform toplantısının çağrısıyla eylem bitirildi.

Ekim Gençliği/Hacettepe Üniversitesi

İTÜ'de Filistin'e özgürlük yürüyüşü...

10 Nisan günü İTÜ Maslak Kampüsü'nde Filistin'e özgürlük yürüyüşü yapıldı. Elektrik-Elektronik Fakültesi'nden sloganlar ve alkışlarla başlayan yürüyüş Fen-Edebiyat ve İnşaat Fakültesi'nde devam etti. Ardından yemekhane önünde toplandı ve "Kahrolsun emperyalizm, İsrail işgaline son" yazılı pankart açıldı. Yaklaşık 200 kişiyle kapıya doğru sloganlar eşliğinde yüründü.

Eylemde "Kahrolsun ABD emperyalizmi!", "Kahrolsun İsrail siyonizmi!", "Heryer Filistin hepimiz Filistinli'yiz!", "Ramallah direniyor, Cenin direniyor, Beytüllahim direniyor, Tulkarim direniyor, yaşasın Filistin direnişi!", "Filistin halkı yalnız değildir!", "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Biji biratiye gelan!" sloganları atıldı. Kapı önünde basın metni okunduktan sonra tekrar yemekhaneye döndü ve yapılan saygı duruşundan sonra eylem bitirildi.

Ekim Gençliği/İTÜ

Kamuda tasfiye hızlanıyor...**Bölge müdürlüklerinin bir kısmı Mayıs sonuna kadar kapatılacak!****Birleşik eylemi yükseltme zamanı!**

Sermaye devleti kamuda tasfiye saldırısı konusunda hızla yeni adımlar atıyor. İMF'ye verilen niyet mektubunda kamu kurumlarının tasfiyesi ve buralarda çalışan onbinlerce işçi ve emekçinin sokağa atılması için söz verilmişti. İMF heyetinin geçen ay yaptığı denetim sırasında bu konudaki saldırı planları bir kez daha gözden geçirildi ve uygulamaya hız kazandırıldı.

Saldırının en önemli ayaklarından birini bazı kamu kurumlarının bölge müdürlüklerinin kapatılması politikası oluşturuyor. Bir süreden beri devlet bürokrasisi içinde hangi bölge müdürlüklerinin kapatılacağına ilişkin tartışma ve planlamalar yapılıyordu. Hükümetin aldığı son kararlar ve yapılan yeni yasal düzenlemeler, saldırının bu alanında da artık son adımların atılmak üzere olduğunu gösteriyor.

5 Nisan tarihli Resmi Gazete'de konuyla ilgili bir hükümet kararı yayınlandı. Bu karara göre, kamu kurum ve kuruluşlarına bağlı toplam 183 bölge müdürlüğü ya da başmüdürlüğünün kapatılması planlanıyor. 31 kurum ve kuruluşa ait bu müdürlüklerin 112'si bu yıl Mayıs ayının sonuna kadar tasfiye edilmiş olacak. Geri kalanların 38'i 2003 Mayıs'ına, son 35'i ise 2004 Mayıs'ına kadar kapatılacak. Böylece iki yıllık bir takvimle kapatılması öngörülen tüm bölge müdürlükleri tasfiye edilmiş olacak.

Zorunlu emeklilik ve toplu tensikatlar, bölge müdürlüklerinin kapatılması ve özelleştirmeler... Bunların kamuda tasfiye saldırısının temel ayakları olduğunu, kamuda tasfiyenin ise bu sektördeki işçi ve emekçiler açısından büyük bir yıkım anlamına geldiğini sayısız kez vurgulamış bulunuyoruz. O nedenle, bu saldırı dolayısıyla işçi ve emekçilerin ne boyutlarda bir yıkım yaşayacaklarını bir kez daha ele almanın gereği yok. Artık önemli olan, bu saldırıya karşı mücadeleyi yükseltmektir. Artık önemli olan, saldırının boyutlarından çok, buna karşı yürütülecek mücadelenin sorunlarını tartışmaktır.

Sendik bürokratları sermayenin suç ortağı durumunda

Saldırının tümüyle somutluk kazanmasına rağmen, kamudaki işçi ve emekçilerin buna karşı güçlü bir karşı çıkışı henüz örgütleyememiş oldukları bir gerçektir. Yaygın bir sendikal örgütlülüğe ve küçümsenemeyecek bir mücadele birikimine sahip olmasına rağmen, kamu işçisi henüz gerçek gücünü ortaya koyamamıştır. Gene tasfiye edilecek kamu işletmelerindeki kamu emekçileri de hatırı sayılır bir sendikal örgütlenmeye sahiptirler. Fakat onların da durumu kamu işçisinden pek farklı değildir. Bunun işçi ve emekçi sendikalarının bugün içine düşürüldüğü durumla doğrudan ilişkisi vardır. İşçi ve emekçiler, sermayenin saldırılarıyla mücadele edebilmek için, sendikal ihanet ve bürokratism barikatlarını aşmak gibi güç bir görevle de karşı karşıyadırlar.

Son aylarda yapılan salon toplantıları daha çok kamuda örgütlü Türk-İş ile kamu işçisi arasındaki anlayış farkını gözler önüne sermiştir. İşçiler bu toplantılarda ısrarla eylem isteklerini dile getirmekte, fakat buna karşılık Türk-İş oyalayıcı tutumlara girerek mücadelenin görevlerini sırtlanmaktan kaçınmaktadır. İşçilerin eylem isteğini bloke etmek ve sahte umutlar yaratmak için salon toplantıları örgütleyen Türk-İş, bu toplantıların konfederasyon yönetiminin sınıf tabanında daha fazla teşhir olmasına hizmet ettiğini görünce, Bursa'da yapılması planlanan son toplantıyı

Mayıs ayına erteleme yoluna gitmiştir. Bu, Türk-İş'in tabanın tepkilerini dinlemek, mücadelenin sorunlarına çözüm aramak gibi bir derdinin olmadığını bir kez daha göstermiştir.

Biraz daha sıkıştıklarında Türk-İş ve diğer konfederasyonlar elbette bir takım eylem takvimleriyle ortaya çıkacaklardır. Zaten Türk-İş toplantılarında da böyle bir ihtimale açık kapı bırakılmakta, Bayram Meral yeri geldikçe önümüzdeki aylarda Ankara'da yapılacak bir merkezi eylemden söz etmektedir.

Fakat hem kamudaki tasfiye saldırısı, hem de sınıfın karşı karşıya olduğu diğer ağır saldırılar, böyle tek bir merkezi eylemlilikle püskürtülecek türden değildir. Denilebilir ki, sermaye sınıfı ve hükümet kaderini bugün gündeme getirilen kapsamlı saldırı politikalarına bağlamıştır. Bu saldırıların yaşama geçirilmesi emperyalistler ve sermaye açısından büyük bir önem taşımaktadır. Dolayısıyla öyle kolayından geri adım atmaları, tavizler vermeleri beklenmemelidir.

Söz sırası öncü işçi ve emekçilerde

Sonuç olarak, sınıf hareketinin güçlü bir çıkışı yapması, sermaye ile dışı dış bir mücadelenin örgütlenmesi gerekmektedir. Gerek örgütlülük düzeyleriyle, gerekse de sahip oldukları mücadele birikimiyle, sınıf hareketinin üzerindeki ölü toprağının dağıtılmasında kamu işçilerine önemli görevler

düşmektedir. Başta Türk-İş yönetimi olmak üzere konfederasyon yönetimlerinden fazla bir şey beklemenin hayalcilik olacağı bilinciyle harekete geçmek gerekmektedir.

Ülkenin değişik bölgelerinde kamu işçileri ve emekçileri saldırılara karşı bir takım yerel eylemler gerçekleştirmeye başlamışlardır. İstanbul, Ankara ve İzmir gibi büyük kentlerin yanısıra kapatılacak genel müdürlüklerin bulunduğu bazı başka illerden de eylem haberleri gelmektedir. Tüm yetersizliğine rağmen bu sağlıklı bir gelişmedir. Daha çok sendika şube yönetimlerinin inisiyatifinde yaşama geçirilen bu eylemlerin daha geniş bir işçi-emekçi kitlesinin katılımıyla yapılması, saldırıların söz konusu olduğu bütün alanlarda benzeri eylemlerin hayata geçirilmesi için çaba gösterilmesi gerekmektedir.

Bir önemli nokta, bu eylemlerin yüzlerini konfederasyon yönetimlerine değil dosdoğru bölgelerindeki işçi ve emekçi yığınlara dönmesi; bürokratları değil geniş emekçi yığınlarını harekete geçirme yönünde kurgulanmasıdır. Ve elbette ki bu eylemlerin giderek sendikalardan bağımsız taban örgütlenmelerinin inisiyatif ve denetimi altına alınması gerekmektedir. Bunun için de eyleme geçilecek her yerde toplu sendikacılara atmak yerine işyerleri temeline dayanan örgütlenmelerin yaratılmasına girişilmelidir. Güçlü işyeri ve taban örgütlenmeleri üzerinde yükselen, birleşik-militan bir mücadele çizgisi izlenmelidir.

Tasfiyeye karşı eylemler...**Ankara:**

Enerji, sanayi ve maden işkolunda çalışan kamu emekçileri 3 Nisan günü Enerji Bakanlığı önünde bir eylem yaptılar. Enerji, Sanayi ve Maden Kamu Emekçileri Sendikası (ESM) tarafından düzenlenen eylemde emekçiler, İMF'nin dayatmaları ile KİT'lerin özelleştirilmesine ve bölge müdürlüklerinin kapatılmasına izin vermeyeceklerini belirterek, hükümeti İMF'nin talepleri yerine işçilerin, kamu emekçilerinin taleplerine kulak vermesi yönünde uyardılar.

Eylemde konuşan ESM Genel Başkanı N. Demirtaş, çıkartılan yasalarla Türkiye'nin tüm birikiminin uluslararası sermayenin yağmasına açıldığını belirtti. Hükümetin İMF'nin emirlerini yerine getirmek için ülkeyi uluslararası sermayeye peşkeş çektiğini, DSI, MTA ve TKİ bölge müdürlüklerinin kapatılmasının kimin yararına olduğunu belli olmadığını söyledi. Eylemde emekçiler Filistin halkıyla dayanışma duygularını, "Filistin halkı yalnız değildir" sloganıyla ortaya koydular.

İstanbul:

İstanbul'da Karayolları Genel Müdürlüğü ve Köy Hizmetleri'nde çalışan işçi ve emekçiler sermayenin saldırılarına eylemlerle yanıt veriyorlar. Bu amaçla İstanbul Karayolları 1. Bölge Müdürlüğü'nde çalışan Yol-İş üyesi işçiler ile Yapı-Yol Sen üyesi kamu emekçileri ortak eylemler yaparak, Karayolları ve Köy Hizmetleri bölge müdürlüklerinin kapatılmasına karşı çıkıyorlar.

Geçen hafta içinde yapılan son eyleme çeşitli sendikaların şube başkanları da katılarak destek verdiler. Karayolları 1. Bölge Müdürlüğü bahçesinde bir araya gelen işçi ve emekçiler

"Özelleştirme soygun, talan ve rüşvettir!", "Zafer direnen emekçinin olacak!" yazılı iki pankart açtılar. "Kahrolsun İMF bağımsız Türkiye!", "Bölge müdürlükleri kapatılmaz!", "Filistin halkı yalnız değildir!", "Katil Sharon!", "Sermayeye değil halka bütçe!", "Yaşasın sınıf dayanışması!" gibi sloganlar attılar.

Eylem sırasında Yol -İş 1 No'lu şube başkanı A. Aktaş, Yapı-Yol Sen İstanbul şube başkanı E. Karaçay ve Türk-İş İstanbul 1. Bölge Temsilcisi F. Büyükkucak birer konuşma yaptılar. Aktaş ve Karaçay kamuda tasfiye saldırısı karşısında neler yapılması gerektiğini anlattılar. Buna karşılık Büyükkucak daha çok B. Meral'in ağzından dinlemeye alışık olduğumuz, "En kısa zamanda milyonlarla Ankara'ya gideceğiz ve isteklerimiz kabul edilene kadar orada kalacağız" teranesini dillendirmeyi tercih etti. Büyükkucak konuşurken, işçiler Türk-İş toplantılarında olduğu gibi, "Türk-İş uyuma, işçileri sattırma", "Söz bitti sıra eylemde" gibi sendika bürokratlarını hedef alan sloganlar attılar.

Balıkesir:

Kamuda tasfiye saldırısına karşı Balıkesir'de de yüzlerce işçi, Devlet Su İşleri 25. Bölge Müdürlüğü bahçesinde eylem yaptı. Eyleme Türk-İş ve KESK'e bağlı sendika şubeleri destek verdiler. Eylemde konuşan Tes-İş Balıkesir Şube Başkanı; hükümetin DSI, Karayolları, Köy Hizmetleri gibi 500'den fazla kuruluşu İMF ve Dünya Bankası'nın talepleri doğrultusunda kapatmak istediğini vurguladı. Eylemde "Emekçiler elele, genel greve!", "Direne direne kazanacağız!", "DSİ bizimdir, bizim kalacak! Orman bizimdir, bizim kalacak!" sloganlar atıldı.

Emperyalizme ve siyonizme karşı

“Zafer direnen Filistin”

Filistin halkıyla eylemli dayanışma yayılıyor...

Siyonist terörü protesto, Filistin halkıyla dayanışma eylemleri ülkenin dört bir yanına yayıldı. İstanbul'dan Trabzon'a kadar binlerce kişi alanlara çıktı. Tüm alanlarda hemen hemen aynı şiarlar haykırıldı. ABD emperyalizmi ve siyonist terör lanetlendi, Filistin halkıyla dayanışma duyguları güçlü biçimde ortaya konuldu.

Eylemler sadece ülkenin bir ucundan diğer ucuna yayılmakla kalmadı, yanı sıra çok değişik toplumsal kesimlerden kitlelerin katılımıyla gerçekleşti. İşçiler, emekçiler, öğrenciler, köylüler, avukatlar, doktorlar, aydınlar ve daha birçok toplumsal kesimden insanlar eylem alanlarına çıktılar. Toplumun en aydın unsurlarından en geri kesimlerine kadar bir çok insan eylemlerin katılımcısıydı.

Eylemlere katılanların sınıfsal konumlarındaki çeşitlilik, örgütleyicilerinin siyasal kimliklerine de yansdı. Devrimcilerden reformistlere ve İslami gericiğe kadar siyasal yelpazenin farklı

yerlerinde duran akımlar eylemlerin örgütleyicisi oldular. Ancak her kim örgütlerse örgütlesin, eylemlere katılanların ağırlığını toplumun emekçi sınıfları ve ezilenleri oluşturdu. Bu herşeyden önce, Filistin topraklarında süren mücadelenin özünde emperyalist-kapitalist dünya ile işçi sınıfı ve

emekçi halklar arasındaki çelişkinin bulunuyor olmasından dolayıdır. Böyle olduğu için de siyasal planda mücadeleye tüm samimiyetleriyle katılanlar sadece ve sadece devrimciler ve komünistlerdir. Mücadeleyi geleceğe ve zafere taşıyacak da yine onlar olacaktır.

Türkiye halkı ortaya koyduğu bu anti-emperyalist duyarlılıkla, Ortadoğu halklarına karşı ABD ve İsrail ile saldırgan ittifak içerisinde yer alan ülke yönetenlerinin bu onursuzluğunu paylaşmayacağını gösterdi. Bu tutumun, bu ülkeyi yönetenlerin Ortadoğu halklarının kırımında rol almasını engelleyecek bir direniş cephesi açma doğrultusunda geliştirilmesi sorumluluğu, Türkiyeli devrimcilerin ve komünistlerin omuzlarındadır.

İşçi sınıfı dayanışmanın ön saflarında...

Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri, Filistin'e yönelik işgal ve katliam saldırısının karşısında Filistin halkının yanında olduklarını gösteriyorlar. Çeşitli illerde düzenlenen eylemlere katılımın yanı sıra, kendileri de gösteri ve yürüyüşler düzenleyerek tepkilerini ortaya koyuyorlar.

Ancak, işçi ve emekçilerin düzenlediği eylemler, sadece toplumun çeşitli kesimlerini kapsayan karşıtlığa onların da dahil olduğunu göstermiyor. Daha önemlisi, bu çeşitli kesimlere önderlik yapabilecek sınıfsal-siyasal yaklaşıma ve bilince sahip olduklarını da ortaya koyuyor.

İşçi sınıfı ve emekçiler, İsrail'in yanı sıra, arkasındaki emperyalist desteği ve yanındaki işbirlikçi desteği de görüyor ve gösteriyorlar. Sloganlar İsrail ile birlikte ABD'yi ve Türk devletinin ikiyüzlü, işbirlikçi tutumunu da hedefliyor. Filistin halkıyla dayanışma şiarları

ise enternasyonalist bir yaklaşımı ortaya koyuyor.

Sınıf ve emekçiler cephesinden bugün gerçekleştirilen bu eylemlerin devrimci bir önderliğe sahip olmaksızın düzenlendiği de göz önüne alınırsa, sergilenen siyasal bilincin önemi daha iyi anlaşılır.

“Soykırımı ve işgale son!”, “Kahrolsun ABD emperyalizmi!”, “İşbirlikçi devlet, ihaleyi iptal et!”, “Vergini katillere verme!”, “Zafer direnen Filistin'in olacak!”, “Ortadoğu halkları, sıklaştırmın safları!”, “Artık hepimiz Filistinliyiz!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Yaşasın Filistin halkının

özgürlük mücadelesi!”, “İşgale hayır, Filistin'e özgürlük!” vb., işçi ve emekçi eylemlerinin öne çıkan sloganları oldular.

Şi öfke ülke çapında büyüyor...

Filistin'in olacak!..”

Eylemler Amerikan işbirlikçilerinin yüzünü açığa çıkarıyor...

Ecevit hükümeti Filistin halkının direnişi karşısında tam bir ikiyüzlülükle davranmaktadır. Hükümet sürekli olarak İsrail işgaline karşı açıklamalar yayınlamaktadır. Fakat diğer taraftan yaptıklarıyla söylediklerini yalanlamaktadır. Filistin kentlerinin işgal edildiği gün

İsrail devletiyle milyonlarca dolarlık tank modernizasyon ihalesi imzalaması sermaye hükümetinin gerçekte hangi tarafta durduğunu göstermektedir. Türk sermaye devleti dışıyla-tırnağıyla direnen Filistin halkının değil, katleden İsrail'in yanındadır.

ABD uşaklığı ve İsrail'le kader

ortaklığı Türk devletini Filistin halkıyla destek eylemlerine karşı da tahammülsüz kılmaktadır. ABD emperyalizminin ve siyonist barbarlığın protesto edildiği işçi, emekçi, öğrenci eylemleri bu nedenle çoğu kez polisin azgın saldırılarıyla karşılaşmaktadır. En sıradan basın açıklamaları, çelenk bırakma eylemleri bile abartılı polis ablukaları

altında yapılmakta, bu konuyla ilgili yürüyüş yapanlar, afiş asanlar, bildiri dağıtanlar devlet terörünün hedefi haline gelmektedir.

İsrail ve Türkiye başta olmak üzere ABD emperyalizminin bölgedeki tüm işbirlikçileri, tüm gerici rejimler aynı korkuyu yaşamaktadırlar.

Tüm emperyalizm uşakları ve tüm gericiler, Filistin halkının yaktığı direniş ateşinin, diri tuttuğu isyan ruhunun tüm Ortadoğu'yu sarmasından korkmaktadırlar. Bütün bu işgaller, katliamlar, terör politikaları bu korkunun eseridir. Korkuları boşuna değildir. Savaşlarla, işgallerle kıyıma

uğratılan, sömürü ve yıkım politikalarıyla köleleştirilen Ortadoğu'lu emekçiler ve ezilen halklar bugün Filistinlilerin dalgalandırdığı kavga bayrağını elden ele yükseltecekler ve bir gün bu barbarlık düzenini tarihe gömerek gerçek barışa kavuşacaklardır. O halde Filistin mutlaka kazanmalıdır!

Gençlik ülkenin dört bir yanında Filistin halkının yanında...

Gençlik de ülkenin dört bir yanında alanlardaydı. ABD destekli siyonist terör protesto edilirken, Filistin halkıyla dayanışma şiarları yükseltildi. Sermaye devletinin bu barbarlığın suç ortağı olduğu bilinci eylemlerde belirgin biçimde öne çıktı. Ortadoğu halklarının kırımında emperyalistler ve siyonistlerle suç ortaklığı yapan, gençliğin kanını bu uğurda pazarlayan sermaye iktidarına bizzat gençlik tarafından anlamlı bir yanıt verilmiş oldu.

Üniversitelerde yapılan eylemlerin örgütleyicisi büyük ölçüde devrimci gençlikti. Böylelikle bu ülkedeki anti-emperyalist mücadele geleneğinin temel dinamiklerinden olan devrimci gençliğin tarihine sahip çıktığını, Denizler'in, Mahirler'in bayrağını büyük bir onurla taşıdığını göstermiş oldu.

Ayakkabı sektöründe çalışan sınıf bilinçli bir bayan işçiyle konuştuk...

“1 Mayıs'ta üretimi durdurarak alanlara akmalıyız!”

- İşçi sınıfı ve emekçilerin yaşadığı sorunlar nelerdir?

Sermayenin saldırılarının uluslararası boyutlara ulaştığı, daha fazla kâr ve pazar arayışı içerisindeki emperyalist güçlerin küreselleşme adı altında oluşturdukları yeni politikalarla kendilerine bağımlı olan ülkeleri hareket edemez duruma getirdikleri bir süreçteyiz. Uygulanan ekonomik politikaların yanısıra son olarak ABD'nin “teröre karşı savaş” adı altında başlattığı asıl terör, tüm dünyada emperyalist saldırının ne kadar açık şekillendiğini gösteren bir gerçekliktir.

Ülkemiz yine bu uygulamalarla artık bir borç ülkesi haline gelmiş, IMF'nin programları ve emirleri dışında hareket edemez duruma düşmüştür. Düne kadar IMF'nin ne anlama geldiğini bilmeyen en bilinçsiz kesimler, işçiler, yoksul halk artık onun kendi yaşamlarını büyük ölçüde belirlediğinin farkındadır. Çünkü bugün IMF programları demek, özelleştirme, taşeronlaştırma, sendikasılaştırma, esnek çalışma, işsizlik, yoksulluk, açlık demektir. Bugüne dek yapılan uygulamalar tarıma, eğitime, sanayi ve teknolojiye hiçbir katkı sunmamış, tam tersine yabancı sermayeye hizmet etmiştir.

Ülkenin ekonomisi ve üretimi bitirilirken, tamamen dışa bağımlı hale getirilmiştir. Dayatılan bu politikalarla yeni krizler yaratılmış ve bu krizlerin faturası yine işçi ve emekçilere, ezilen yığınlar ödettirilmiştir. Kriz bahanesiyle toplu sözleşmelerle kazanılmış haklar bir bir geri alınırken, kamu sektöründe de gönüllü emeklilik ve benzeri yöntemlerle birlikte özelleştirmeler hayata geçirilmeye çalışılmaktadır.

Örgütlü olan kesimlerde bile ücretsiz izin, girdi çıktı, ödeme aksamaları sözkonusu. Fabrikalar kapatılıyor, işçiler kapı önüne konuluyor. Yaşanan bu olumsuz uygulamalar karşısında sendikalar, hatta işçiler işyerlerinin kapanmaması ve işlerinden olmamak adına, tüm bunları kabulleniyor. İşverenden önce krizi gerekçe olarak sunabiliyorlar.

- Yaşanan tüm olumsuzluklar herkes tarafından görülürken sendikalar ne yapıyor?

Sendikaların genel olarak durumu zaten ortada. Sınıf sendikacılığını hayata geçirmeye çalışan birkaç sendika dışında sendikaların tutumu tamamen

sermayeyi kollayan, uzlaşmacı, ihanetçi bir çizgidedir. Daha önce krizden işçileri kurtarmak adına sermaye ile biraraya gelen, sermayedarlara fon aktarma çabası içine giren konfederasyonlar, bugün yine işçilerin tepkisini bastırmak, şirin görünebilmek için farklı yöntemlere başvuruyorlar. Son dönemde Türk-İş'in düzenlediği bölgesel salon toplantıları buna bir örnektir.

Bu toplantıların asıl amacı açığa çıkan ihanetçi tutumlarını örtbas etmeye çalışmaktır. Buna rağmen “söz bitti, sıra eylemde” sloganlarıyla kitlelerden tepki alan Bayram Meral işçilere göstermelik eylem sözü vererek tepkileri yumuşatmaya çalışmıştır. Büyük bir ihtimalle yapılabilecek en büyük eylemlilik bir Ankara yürüyüşü ya da ziyareti ile tepkilerin içini boşaltmak olacaktır.

Bugün sendikaların bu gerçek yüzünü işçiler artık farketmiş, sendikal örgütlülüğe güven zamanla iyice yitirilmiştir. Bugünkü tepkisel çıkışların sınıf bilincinden yoksun ani tepkiler olduğu da açıktır. Sendikaların bu olumsuz yapısı, bürokratik ve uzlaşmacı yanları daha da pekişmekte, işçiler cephesinden hiçbir kazanım, ileri adım sağlamazken, sermaye cephesine hizmet edilmektedir. Bu durum karşısında devrimci-demokrat diyebileceğimiz ileri yapıdaki sendikalar, bu olumsuz işleyişe karşı yeni politikalar üretebilmeli, sadece ekonomik mücadele

değil, siyasi mücadele yürüterek oluşan genel olumsuzluklara karşı örgütlenme çabası içerisinde olmalı, bağlı buldukları konfederasyonların çizgisi etrafında değil, bunun karşısında yerlerini belirlemelidirler.

Bu koşullarda asıl görev ve sorumluluk öncü işçilere düşüyor. İşçiler bu saldırıları ancak örgütlü mücadele ile geri püskürtebilirler. Bunun için işyerlerinde oluşturulacak işyeri komiteleriyle siyasi mücadele önplana çıkarılmalı, tabandan sendikal işleyiş denetlenmeli, sorgulanmalı, alternatif sendikal anlayış harekete geçirilmelidir. Tabanın yeterli ve gerekli siyasi bilince sahip olmayışı hem sendika ağalarının koltuklarını sağlamlaştıracak, hem de sermayenin saldırılarını arttıracaktır. Bugün kazanılmış hakların elimizden alınması ve halen de alınmaya çalışılması, örgütlülüğün ve örgütlü mücadelenin ne denli zayıfladığının somut göstergesidir. İşçi sınıfının gerçek sınıf bilinciyle donanması, silkinmesi, örgütlenmesi ve mücadele etmesi gerekmektedir. Buna her zamankinden çok ihtiyacımız var.

Özellikle işçilerin “birlik, mücadele ve dayanışma” günü olan 1 Mayıs'ta üretimi durdurarak alanlara akmaları, evrensel boyutta sürdürülen saldırılara karşı tüm dünya işçilerinin anti-emperyalist, anti-kapitalist mücadeleyi yükseltmeleri gerekmektedir.

Köle gibi yaşamayı reddedelim mücadele bayrağını yükseltelim...

1 Mayıs'ta alanlara çıkalım!

Tekstil sektörü denilince ilk aklımıza gelen fazla mesailer, sefalet ücretleri, baskı ve sömürüdür. Bunun en önemli nedeni, bu sektörün sınıfın en örgütsüz kesimi olmasıdır. Patronlar fazla bir yatırım yapmadan biz işçilerin emeğini sömürmek istemekteler. Onlar kârlarına kâr katarak zenginleşirken biz işçiler ise günden güne daha fakirleşmekteyiz. Kapitalist düzenin işleyişi budur. Daha fazla kâr etmek için işçi sınıfının alım gücü sürekli düşürülür, sermayedarlar kâr getiren malları üretirler ve kendilerini daha da büyütürler. Bugün savaşlara trilyonlar ayrılırken eğitime, sağlığa vb. alanlara yatırım yapılmamaktadır.

Yıllardır ülkemizde krizden söz edilmektedir. Sermaye devleti krize çözüm bulmayı değil, bizlere “krizle yaşamaya alışmayı” önermektedir. Krizin faturasını işçi ve emekçiye ödetmeyi başardıkları sürece krizi yönetmeyi de başaracaklardır. Her kriz gündeme geldiğinde binlerce işçi işsiz kalır. İşverenler ise az insanla çok iş yaptırmayı planlarlar. Asıl amaç da budur, az insan çalıştırıp çok iş istemek. Öyle ki çalıştığımız fabrikada bu durum daha da arttı. IMF'nin belirlediği sadaka miktarındaki asgari ücret (163 milyon) işverene çok gelmiş olmalı ki, bunu bile nasıl kıyısından, kenarından kırparının hesabını yapıyor.

Çılgın Organize patronları biraraya gelerek üç-dört sayfadana oluşan bir sözleşme hazırlamışlar. Bu sözleşmenin bazı maddeleri şöyle:

- Pazar günleri ve bayramlarda saat ücreti olarak verilen mesai ücretleri 1.5 milyondan 950 bine düşürülmüştür.

- İşveren işçiyi aynı il içinde bulunan başka bir fabrikasına, birkaç aylığına götürebilir. Bu işçiyi sorulmayacaktır, vb. Ve bu sözleşmeyi işçilere imzalatmışlardır. İmza atmayanları ise işten çıkaracaklarını söyleyerek tehdit etmişlerdir. Bu ani bir saldırı olduğu için işçilerin çoğu sözleşmeyi

imzalamışlar, bir kısmı da imza atmamışlardır. İşveren bu sözleşmeyi imzalatarak işçilere “siz bizim kölemizsiniz, istediğimizi yaparız” demektedirler. İşçiler de kendi kölelik belgelerini imzalatarak onaylatmışlardır.

Bu bizlerin ne kadar dağınık ve örgütsüz olduğunu gösteriyor. İşverenler işçiyi daha fazla nasıl sömürebiliriz diye bir araya gelerek ortak kararlar alıyorlar. Hem de Alevi, Kürt, Türk ayrımı yapmadan. Bizler devletin oyununa gelip kendi sınıfımızla birlikte mücadele edemiyoruz.

Peki bizler hep böyle sömürülmeye, emeğimizin, alınterimizin çalınmasına göz mü yumacağız? Tek tek arkadaşlarımızın işten çıkarılmalarını mı izleyeceğiz? Ya da sıranın bize, çocuklarımıza gelmesini mi bekleyeceğiz? Kapitalist sistem var olduğu sürece bizlerin, emeğimizin karşılığını almamıza imkan yoktur. Yaşamımız her taraftan hücreleştirilmiş durumda. Kendi hücremizde çürümeyi mi bekleyeceğiz, yoksa ayağa kalkıp önce içimizdeki hücre duvarlarını parçalayıp, daha sonra da çevremizdeki hücre duvarlarını mı yıkacağız?

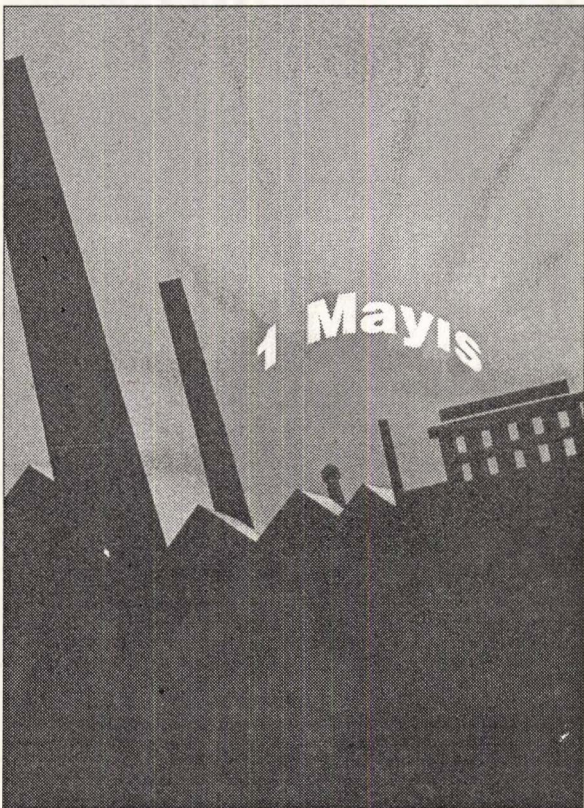
Ben ikincisini tercih ediyorum. Bir köle gibi yaşamaktansa insanca yaşamak için mücadele ederek ölmeyi yeğliyorum.

Bu sömürü düzenine, kan döken bu sisteme karşı kendi emeğimiz için işyerlerinde biraraya gelmeli örgütlenmeli ve komiteler oluşturmalıyız. Mücadele etmekten başka bir şansımız yoktur. Önümüzdeki 1 Mayıs'a işyerlerindeki örgütlülüğümüzle alanlara çıkmalı; insanca yaşamak için, eşit işe eşit ücret için, genel sigorta hakkı için, insanların ölmemesi için (ne cezaevlerinde, ne savaşlarda) alanlarda olmalıyız.

Yaşasın sınıf dayanışması!

Yaşamın hücreleştirilmesini hayır!

A. Dilan/Tekstil işçisi

Sümer Holding Bakırköy işletmesi işyeri temsilcisi ile işyerindeki son durum ve 1 Mayıs üzerine konuştuk...

“Geniş emekçi kitleleriyle hareket etme kaygısı içinde olmalıyız”

- Bize sürecinizi anlatır mısınız?

- Bizim sürecimiz Türkiye'nin sürecinden bağımsız değil. IMF'nin belirlediği ekonomik ve sosyal politikalar Türkiye'de uygulanıyor. Dolayısıyla bunların faturası işçi ve emekçilere çıkıyor. Türkiye'de artık halk açısından hiçbir şeyin güvencesinin kalmadığı bir dönemde yaşıyoruz... Bu uluslararası tekellerin talimatlarıyla ve işbirlikçilerinin uyguladıkları politikalarla bulunduğumuz işletmenin de tasfiyesi sözkonusu oldu. Aylarca iş vermeyip para vererek bize psikolojik bir savaş açtılar. Sonra iş vermeyip parayı aksatarak devam ettirdiler. Sonra yine iş olmadığı gerekçesiyle ücretli izine çıkardılar. Yarın da iş olmadığı için buraların kapatılması gerektiğini söyleyecekler. İşçi sınıfının ana gövdesi bunu kavrayamıyor. Türkiye'yi yönetenlerin Türkiye'ye karşı çok düşmanca politikaları var.

İşçi sınıfı bir çıkış yolu arıyor. Bir güvensizlik var sistemin temsilcilerine. Bu bugün çok rahatlıkla görülebiliyor. Ama son 20-25 yılda, halkın örgütlenme ve kendi talepleri etrafında birleşme bilinci törpüledi, bastırıldı. Sermaye de buna güveniyor. Dolayısıyla işçi sınıfı ve emekçi halk alternatif bir örgütlenme, bir güç oluşturma konusunda bir çıkış göremiyor. Bir güven duymuyor. Bugün sendikaların durumu da belli. Uygulanan bütün politikaların baş aktörüdür sendikalar. Sendikalar bu konuda bir numaralı noterdiler, onaylayıcılar.

Sözü dağıtmadan şöyle söylemek gerekiyor. Halkın en örgütlü kesimi olan işçiler. Sistem tarafından satın alınmış bürokratların denetiminde olsa bile sendikal bazı mekanizmalara sahipler. Dolayısıyla bu mekanizmaların çalışmasını kolaylaştırarak, o mekanizmaları bir biçimde kullanarak geniş çaplı bir hareket başlatmak zorundayız.

-Yaklaşan 1 Mayıs var. 1 Mayıs'la ilgili ne düşünüyorsunuz? İşçi sınıfının birlik, mücadele

günü olan 1 Mayıs'a hangi taleplerle hazırlanması gerekir?

- 1 Mayıs'a da böyle bakmak zorundayız. Artık Türkiye'de sınıfın dikkatini bir şeye çekmemiz gerekiyor. Türkiye'nin emperyalizme olan bağı, Türkiye'nin emperyalizme teslim oluşu. Mesela Filistin'de bugün İsrail tankları ve işgal var. Ama Türkiye'de de emperyalizm aynı Filistin gibi yaşamın bütün alanlarına sızmış, istisnasız bütün alanları belirleyebilen bir pozisyonda. Uluslararası sermayenin bu kuşatmasına karşı bütün alanlarda, ekonomik alanlarda, sosyal alanlarda, kültürel alanlarda alternatif üretmek zorundayız. Bunun için de genel bir seferberlikle, işçi ve emekçilerin öz çıkarlarına dayalı sermayeden bağımsız politikalar üretmek bir duruş gerektiriyor, bunu talep ederek değil bizzat uygulayarak, ne yapılması gerekiyorsa onu yaparak bu engeller aşılabılır. Bunlar yapılmalı ve ben bunların Türkiye'de yapılabileceğine inanıyorum. Öncü işçilerin uyanık olması gerekiyor.

Türkiye egemenlerinin yönetme yeteneğini, karşısındaki güçleri bölüp parçalayarak çok önemli aşamalara gelebildiğini, kimi zaman kimilerine belli kısıntılar dağıtarak onları altedebildiğini biliyoruz. Bunun için de sınıfa gerçekten gönülden bağlı, bunun dışında herhangi bir dayanak aramayan bir pozisyonda kalmak gerekiyor. Bu çok önemli bir duruş şekli. Bu şekilde 1 Mayıs'a gitmek gerekiyor.

Türkiye'nin bugün bağımsızlık problemi var. Türkiye halkının kendi yeraltı ve yerüstü zenginliklerine sahip çıkamadığı bir dönem. Gece gündüz bir propaganda bombardımanı altında tutulan halkın bunun üstesinden gelip gelemeyeceği problemi var. Ve ben çok rahatlıkla söylebilirim ki, Türkiye'nin en geniş kitlelerini ortak talepler etrafında birleştirmeyen bir hareketin başarabileceği hiçbir şey yoktur. Cepheyi genişletmek zorundayız.

1 Mayıs'ta ülkenin emperyalizme peşkeş çekilmesi,

Filistin'e yönelik katliamı protesto etmek için alanlarda olmalıyız. 1 Mayıs'ta bir anti-emperyalist gösteri için mümkün olan en geniş katılımı örgütlemek gerekir. Milyonlarca emekçinin yaşadığı İstanbul'da 1 Mayıs'ı 1 milyon kişi kutlamalıdır ki onlara etkili bir mesaj verebilelim. Artık 300-500 kişilik kitleyle sendika şubelerinin yaptığı eylemlerin fazla bir anlamı yok. Artık işçiler kendilerinin dışında aileleriyle, komşularıyla beraber katılmalı. 1 Mayıs böyle örgütlenmeli.

Ya da işçi kitleleri, sendikalar ve işçi sınıfının dostları tarafından böyle bir bakışla örgütlenmek zorunda. Çünkü önümüzdeki süreç çok hızlı ilerleyen bir süreç. Emperyalistler açısından veya Türk egemenleri açısından, çok hızlı bir şekilde kendilerini yenileyen, yeniden yapılandıran ve dolayısıyla emekçiler arasında umutsuzluk, örgütsüzlük yayan bir süreç. Onun için de biraz acele eden, ama acele ederken de nereye bastığını bilen ve bastığı yerde sağlam duran bir politika gütmek zorundayız.

- Son olarak ekleyecekleriniz...

- Derginizi okuyan arkadaşlar, Türkiye'de artık bir şeylerin değişmesi gerektiğini az çok düşünen arkadaşlardır. Bizler eğer bugünkü harami saltanatın, bugünkü kokuşmuşluğun ters-düz olması gerektiğine inanıyorsak, bilmeliyiz ki, bunun olması ancak hayatı yaratan milyonlarca emekçinin ortak talepler etrafında birleşebilmesi ve bunun için mücadele edebilmesi sayesinde mümkündür. Bu harami saltanatına ve kokuşmuşluğa böyle son verebiliriz.

Öyleyse bizler, mümkün olan en geniş emekçi kitleleriyle hareket etme kaygısı içinde olmalıyız. Çalışırken onların mümkün olan en geniş kesimini hareket ettirerek bir yerlere doğru ilerlemeye çalışmalıyız. Çünkü Türkiye'de böyle bir problemin, kitleleri harekete geçiremememe probleminin olduğunu düşünüyorum.

Sümerbank işçileri ve 1 Mayıs gündemi

Emperyalist gericiliğin sistemli saldırı programının başına özelleştirme ve tasfiyeyi koyduğu ilk günlerden itibaren, Sümer Holding'in tasfiyesi hiç gündemden düşmedi. Ne işçiler için istenen sonuçlar üretilip bir kazanıma dönüştürülebildi, ne satış yapılabildi, ne de kapatılabildi Sümer Holding. Bu akamet sürecinin başlıca nedenleri şöyle anlaşılmalıdır:

Birinci olarak, Sümer Holding çok sayıda işçi çalıştırdığı için tasfiyesi (kapitalist sistem için) planlanmaktadır. Kaldı ki kamu çalışanlarının eritilmesi hem gerekli hem de zorunludur. Ama ikinci sorun, özelleştirme (satış) sorunudur. Fakat çok fazla kıdemli işçi çalıştırdığı için ve modern yatırım (teknolojik olarak) olmadığı için satışı zararlıdır. Başka bir ifade ile Sümer Holding'e iyi para ile alıcı çıkmamaktadır. Bu nedenlerle kapatma, yegane tercih olmakta bu seçeneğin denenmesinde ise, eylemci işçiler sistemin karşısına dikilmektedir.

Bu görünüm sistem için Sümer Holding'i olağanüstü bir sorun haline getirmiştir. Peki ya işçiler için görünüm nasıl?

Sümer Holding işçileri özelleştirme saldırısının ilk gündeme alındığı zamandan beri hedefidir. Bu nedenle birçok kez devletle karşı karşıya gelmiş, ancak gerek sınıf mücadelesinin ve örgütlenmesinin zayıflığından ve gerekse siyasal destekten yoksunluktan dolayı,

kalıcı kazanımlar elde edememiştir. Bu nedenle, saldırı sürecinin başlangıcında 33 bin olan çalışan sayısı bugün 8 bine inmiş durumdadır. Hem işletmelerin kapanması ve hem de herhangi bir nedenle işyerinden ayrılan işçinin yerine yenisinin alınmamasından dolayı, işleyen bir tasfiye süreci bulunmaktadır. Çok sistemli işlenmiş olan bu süreç sonucu Sümer fabrikaları da kapandı. Kapanmayan fabrikalarda çalışanlar da %50 oranda azaldı.

Sümer Holding işçilerinin eylemli karşı duruşu siyasal desteği olmayan bir karşı duruşu ifade ettiği gibi, hem de işletme düzeyinde kalarak diğer Sümer işletmelerini kapsayamadı. Böylece her Sümer işletmesinin işçileri kendileri doğrudan saldırı hedefi olduğunda hareketlenerek bir karşı koyuş gerçekleştirdiler. Başka işletmelerin hedef olması koşullarında ise pasif eylemler bile yapılmadı (Bu saldırılar karşısında Bakırköy Sümer Holding işçilerinin tutumunun ise farklı olduğunu ayrıca belirtelim). En fazla, destek mesajlarını, eylem tehditlerini ve ziyaretlerini esirgemediler. Bugünlerde bu tür davranışlar bir eylem biçimi olarak algılanmaktadır.

Halbuki, sendikaların sendika gibi çalışmaya zorlandığı dönemlerde eylem denince ÜRETİMİN DURDURULMASI'ndan başka bir şey anlaşılmazdı.

Kaldı ki tarihin öğretisine göre de üretimin durdurulması yaptırım gücüne sahip bir eylem biçimidir. Bu eylem biçiminden kaçan sendikaların başka eylemleri temel eylem biçimi olarak anlamlarının ya da yasak savarak iş başında görünme istemlerinin siyasal örgütlenme ve eylem kavramları ile ilişkisi vardır.

Demek oluyor ki, Sümer Holding tasfiyesinin bugünkü tabloda başarılı bir karşı koyuşun temel koşulu, hedef olan işletmeden öte, öncelikle Sümer işletmelerin tümünde bir karşı koyuşu örgütlemektir. Bu siyasal bir sorumluluktur. Bugünkü görünümü ile sendikaların üstleneceği iş değildir.

Bu sorumlulukla ilk elden yapabilecek eylem, 1 Mayıs'ta Sümer işçilerinin tüm işletmelerde üretimi durdurarak alana çıkmasıdır. Bu eylem sınıf düşmanına bir gözdağı olacaktır. Ama bu sınırlarda kalan bir eylemlilik temelde kalıcı sonucu üretemeyeceğinden, politik duyarlılığı olan işçilerin sendikalar üzerinde muazzam ve hissedilir basıncının örgütlenmesi ile ulaşılabilecek duyarlılık asıl işlerden birisi olarak algılanmalıdır. Bu duyarlılığın sonucu olarak örgütlenecek kapsamlı eylemlerle ancak kalıcı başarılar elde edilebilecektir.

Sendika bürokrasisi barikatını 1 Mayıs alanlarında aşalım!

İşçi sınıfının "Birlik-mücadele ve dayanışma" günü olan 1 Mayıs yaklaşıyor. 1 Mayıs'ı işçi sınıfı, sömürüye ve ağır çalışma koşullarına karşı can ve kan bedeli ödeyerek verdiği büyük mücadeleler sonucunda tarihe armağan etmiştir. 1 Mayıs'ın taşıdığı tarihsel anlam ve önem halen geçerliliğini korumaktadır. Bugün emperyalist-kapitalist sistemin uluslararası alanda dünya işçi sınıfına ve ezilen emekçi halklarına yönelik saldırıları her türlü araç ve yöntemle devam etmektedir. Uygulanan IMF programları ile işsizlik, yoksulluk, açlık kitlesel boyutlara ulaşırken; emperyalist savaşla birlikte terör, şiddet ve baskı politikaları tırmandırılıyor.

Bu yılki 1 Mayıs'ın güncelliği, sermaye cephesinden yöneltilen tüm bu saldırıların daha kapsamlı ve daha yoğun bir hal almış olmasındadır. Bu anlamda 1 Mayıs saldırılarının geri püskürtülmesinde, taleplerimizle birlikte sınıf mücadelesinin yükseltilmesinde bir fırsat olarak önümüzde durmaktadır. Sermayeye hakettiği cevabı örgütlü bir güç olarak, tek vücut, tek yumruk, tek ses olarak alanlarda vermenin önemli bir fırsattır. Dışarıda Ortadoğu halklarına karşı yürütülen emperyalist savaş ve işgale; içeride işçi ve emekçilere, ezilen Kürt halkına yönelik saldırılara karşı "birlik, mücadele ve dayanışma" ruhuyla 1 Mayıs'a kitlesel bir tarzda ve tabandan örgütlü olarak katılım hayatı önem taşımaktadır.

Sınıfı kitlesel ve örgütlü şekilde mücadele alanlarına taşıma noktasında sendikalar önemli araçlardır. Ancak, sınıfın hak alma mücadelesinde ve kazanılmış hakların korunmasında birer araç olan sendikalar bugün işsizleştirilerek, tersine kazanılmış hakları gasp ettiren bir araca çevrilmiştir. Örgütsüzleştirme büyük oranda sendikal alana yöneltilen saldırılarla sağlanıyor. Örgütlü gücün düzeni tehdit eden en büyük güç olduğunu bilen sermaye sınıfı, bu gücü dağıtmak için sınıfın örgütlülüğüne özel bir tarzda saldırıyor. Başta özelleştirmeler olmak üzere taşeronlaştırma, işten atma ve diğer hak gaspları ile örgütlülüğü tasfiye yoluna gidiyor. Tüm bunları kolayından yaşama geçirebilmesinin yolunun da hain sendikacılar ile işbirliğinden geçtiğini biliyor.

Bugün sendika bürokratları sendikaları işsizleştiren, sermayeye hizmet eden uzlaşmacı tutumlarıyla işçiyi bir kalemde satan misyon üstleniyorlar. Bununla da yetinmiyorlar, tabanın öfke ve tepkisini bastırarak sınıf hareketinin önünde büyük bir engel oluşturuyorlar. Kurdukları barikat ile sınıfı denetim altına alarak mücadeleyi bastırıyorlar. İşçileri eylemsizliğe iterek, sermayenin saldırılarını daha kolay hayata geçirmesine hizmet ediyorlar.

Sendika bürokrasisi geçmişte sermayenin saldırılarına karşı hava boşaltma amaçlı da olsa işçileri alana taşıyabiliyordu. Kitlenin biriken öfke ve tepkisini alanlarda bastırma yolunu tercih edebiliyordu. Ancak geline süreçte sendikaların başına çöreklenmiş bürokratların böyle bir kaygılan ve niyetlerinin olmadığını görebiliyoruz. Tabanın ısrarına ve isteğine rağmen kitlesel eylemler yerine, kitlenin saldırılara karşı olan tepkisini ve öfkesini salon toplantılarına hapsediyorlar. Bunun bilinçli bir tercih olduğu kuşkusuzdur. 1 Mayıs aracılığıyla onların bu oyunları bozulmalıdır. 1 Mayıs'ı da salon toplantılarına

hapsetmelerine asla izin verilmemelidir.

Türk-İş'in yaptığı son bölge toplantılarının da gösterdiği gibi, sendika bürokratları tabanın alanlara çıkma talebini bastırmaya devam edecekler. Bununla da yetinmeyip sınıfı oyalama taktikleriyle sermayenin ekmeğine yağ sürcekler.

Kamu işçilerine yönelik tasfiye saldırısı başlamış durumda. Sermaye sınıfı, kamuda istihdamı azaltma kılıfı altında kamu işçilerine yönelttiği örgütsüzleştirme saldırısını sendika bürokratlarına duyduğu güvenden dolayı rahatlıkla uygulayabilmeyi düşünmektedir. Kamuda kapsamlı bir tasfiye saldırısı ile yüzyüze kalan kamu işçileri halen eylemli bir tepki ortaya koyabilmiş değiller. İşbirlikçi bürokratlar da

saldırısı seyretmekle yetinmiyorlar. Bunun yanında farklı farklı sektörlerde kriz bahanesiyle binlerce işçi işten atıldı. Düşük ücretler, ücretsiz izinler, sigortasız, zamsız, her türlü haktan yoksun çalışma şartları dayatılmakta. İkramiyeler, biriken alacaklar ve yeni zamlar kimi işyerlerinde halen verilmeyi. Tüm bunlarla birlikte çalışma koşulları daha da kötüleştirilerek sömürünün dozu artırılıyor.

1 Mayıs, bu saldırılara karşı sendikaları eylemli sürece sokmanın, hak alma mücadelesinin alanlarda verilmesinin bir aracına çevrilmelidir. İşçileri salon toplantılarına mahkum eden anlayışlara karşı mücadele etmek öncelikle öncül işçilerin görevidir. Sermayenin saldırılarına karşı mücadele, bu mücadelenin önüne dikilen sendika bürokrasisi barikatını aşmayı gerektirmektedir. 1 Mayıs bu barikatın alanlarda aşıldığı bir gün olabilmelidir.

1 Mayıs'ta alanlarda sınıfın kitlesel katılımını örgütlemek için şimdiden sendikalara tabandan baskı uygulamalı, tüm inisiyatifi ele almalı ve onları göreve çağırmalıyız. Tabanı harekete geçirmede neler yapılabileceğini tartışmalı, fabrikalardan en kitlesel katılımı örgütlemek için sendikaları harekete geçmeye zorlamalıyız. Sendika bürokratlarının sınıf üzerindeki denetimini ancak pratik çalışma ve inisiyatifle parçalayabiliriz.

Yaşasın 1 Mayıs!

Kahrolsun sendika bürokrasisi!

Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!

Kahrolsun emperyalist savaş!

***"Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim,
kapitalizme karşı sosyalizm!"...***

Devrimci 1 Mayıs için alanlara, mücadeleye!

Özü itibarıyla, "Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm!" şiarında ifadesinde buluyor 1 Mayıs. Yani iki sınıfın, işçi sınıfı ve burjuvazinin karşı karşıya geldiği gündür 1 Mayıs. Bu anlamıyla 1 Mayıs'ı işçi ve emekçilerin gündemine taşımak, devrimci şiar ve taleplerimizle alanlara çıkmasını sağlamak için etkin, yaygın ve yoğun bir çalışmayı gündemimize aldık.

Yaklaşan 1 Mayıs'la birlikte yoğun bir politik-pratik faaliyet başlattık. 1 Mayıs'ı devrimci anlam ve önemine yakışan tarzda örgütleme çalışmalarımızı aralıksız sürdürüyoruz.

Mart'ın ikinci haftasında temel ve çeper güçlerimizin katıldığı 1 Mayıs gündemli bir toplantı gerçekleştirdik. Bu toplantıda, 1 Mayıs politikamızı, hangi talep ve şiarlarla bir çalışma örgütleyeceğimizi, temel hedef, yönelim ve yoğunlaşma alanlarımızın nelere olacağını, ne tür araç ve metaryalleri kullanacağımızı ve alanda nasıl bir duruş sergileyeceğimizi tartışıp planladık. Ayrıca tüm güç ve imkanların en etkin bir tarzda harekete geçirilmesi, her türlü merkezi ve yerel metaryalin kullanılması kararlaştırıldı. Bu çerçevede somut pratik kararlar olarak çalışmalara hemen başladık.

Öncelikli merkezi olarak çıkan bildiri ve afişlerimizi hemen devreye soktuk. Hedeflediğimiz

temel fabrika ve semtlerde bildiri dağıtımı ve afiş çalışması yaptık. Sefaköy, Bağcılar, İkitelli, İnönü, Gazi, Yeşilpınar, Esentepe ve Yenibosna bölgelerinde semt ve fabrika dağıtımlarımız devam ediyor.

İşçi ve emekçileri 1 Mayıs'ta alanlara çağıran gazetemizin özel sayısının dağıtımını yaptığımız semtlerde olumsuz bir tepkiyle karşılaşmadık. Bu çalışmamız işçi ve emekçiler tarafından ilgiyle karşılandı. Yer yer dağıtım esnasında kısa konuşmalar yapıldı.

Fabrika dağıtım faaliyetimiz ise yeni başladığı için henüz sınırlı yapılabildi. Dağıtım yaptığımız bazı fabrikalar sendikalı işyerleri. Genel olarak lastik işkolu, tekstil ve metal sektörüne ait fabrikalara dağıtım yaptık. İşçilerin tutumları genel olarak olumluydu. Çok sınırlı olsa da, bazı işçiler dağıttığımız bildiriye yere attı. Bizim müdahale etmemize fırsat kalmadan duyarlı işçiler, "Arkadaşlar, bu bildiriye okuyun, atmayın! Cebinize koyun, sonra okursunuz! Bu yaptığınız ayıptır!" diyerek, müdahale ettiler.

Emeğin korunması taleplerini içeren ve 1 Mayıs'a çağrı yapan afişlerimizi de emekçi semtlerine yapmaya başladık.

Rumeli yakasından komünistler

KESK 4. Olağan Genel Kurulu...**Coşkusuz ve sönük bir kurul...**

KESK sahte sendika yasasının çıkmasından sonra, 12 yıllık mücadelesini yok sayan 1. Olağan Genel Kurulu'nu gerçekleştirdi. 4-7 Nisan tarihleri arasında toplanan Genel Kurul sonucunda yönetime ÖDP, HADEP, EMEP ve Sendikal Birlik'in oluşturduğu reformist-uzlaşmacı anlayışların listesi geldi.

Kurulun birinci gününde konuklar ve KESK Genel Başkanı Sami Evren, ikinci gününde ise konuşma talebinde bulunan 70 delegeden 60'ı konuşma yaptı. İlk günkü konuşmalarda dış ülkelerden ilgi oldukça yoğundu. Ancak Kurul'da konuşma yapanlardan ziyade katılmayan konuklar, özelden Filistin sendikalarının yöneticileri, gönderdikleri mesajla ilgi topladılar. Filistin'den gelen mesajın okunması sırasında İsrail'i protesto-Filistin ile dayanışma sloganları salonu inletiyordu.

Kurul'un ikinci günü konuşan delegeler ise, ağırlıklı olarak KESK'in bugünkü durumuna değinerek eski mücadeleye ruhunu yeniden kazanması gerektiğini vurguladılar.

Kurul salonu büyüklü-küçüklü birçok pankartla donatılmıştı, ama bugüne kadar mücadelesi verilen grev hakkına dair hiçbir pankart yoktu. Bu dikkate değer durum bir delegenin bu noktaya vurgu yaparak sorduğu şu soruyla da tespit edilmiş oldu: "Yasa çıkmalı uzun süre oldu. Bunca aydır KESK ne yapıyor? Alanlar niye boş? Pankartlarda neden grev hakkı yer almıyor? Acaba unutuldu mu, yoksa unutturulmak mı isteniyor?"

Delegelerden birisi konuşmasına Kürtçe selamla mayla başladı. Delegenin konuşması sık sık, "Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganlarıyla bölündü. Aynı delege konuşmasında, "Filistin ve Kıbrıs sorunlarını ele alırken çok rahattılar. Bu cesaretlerinden dolayı kutluyorum. Ama diyorum ki bu ülkede Kürt sorunu da var. İstiyorum ki bu sorunu dile getirirken de rahat olsunlar. Anadilde eğitim konusunun altı çizilmelidir." dedi.

Ne var ki, KESK kongresinde başkalarını suçlayıcı konuşma yapabilen bu arkadaşlar, yeni yönetiminde de yer aldıkları Eğitim-Sen'in tüzük taslağından anadilde eğitim maddesini çıkarmakta hiçbir mahsur görmemişlerdi.

KESK Kongresi'nde tartışma yaratan bir başka konu da 8 Mart oldu. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlamalarında "emekçi" vurgusunun bilinçli bir şekilde kullanılmadığını, bunun burjuva anlayışından kaynaklı olduğunu belirten bir delege, bu anlayışın terk edilmesi gerektiğini savundu. "KESK kadın örgütü değil, bir emekçi örgütüdür. 8 Martlar kadın-erkek birlikte yapılan bir eylem haline gelmelidir" vurgusunu yaptı. Fakat konu Genel Kurul kararlarına bunun tam tersi bir yaklaşımın ifadeleriyle girdi. "Bağımsız bir kadın hareketinin yaratılması için yerelden başlayan bir yapılanmanın gerçekleştirilmesi" için çalışacaktı KESK bundan böyle.

Yine konuşma yapan delegeler arasında sendikal anlayışın sınıf sendikacılığına yönelmesi gerektiği vurguları yapanlar oldu.

Son konuşmayı KESK Genel Başkanı Sami Evren yaptı. MYK adına konuşan Evren'in, KESK'e yönelik eleştirileri cevaplarken azarlar tarzda bir dil kullanması dikkat çekti. Sahte sendika yasasının meclisten geçme sürecinde, yapılacakların elden geldiğince yapıldığını, süreçle ilgili rahatından konuşulamayacağını belirtti.

Kongrede tartışmaların en fazla yoğunlaştığı bölüm tüzükte yapılmak istenen değişikliklerle ilgili olanıydı. Merkezin İstanbul'dan Ankara'ya taşınmasıyla ilgili madde başta olmak üzere pek çok konu tartışmaların alevlenmesine neden oldu. Genel Yönetimler Kurulu ve Genel Temsilciler Kurulu'nun da tüzükteki "zorunlu organlar"a eklenmesini isteyen önerge reddedildi. Bunun yerine danışma organları ibaresinin eklendiği önerge 307 oyla kabul edildi.

Kavganın kendini dayattığı anlar hariç coşkusuz, sönük geçen bir kurul yaşandı. Reformist çevreler yönetimi aralarında paylaştılar.

KESK Genel Kurulu'nda alınan kararların bir kısmı şöyle:

- 4688 sayılı yasanın engellerine, sürgünlere ve baskılara karşı mücadele edilmesi,
- Emek Platformu'nun yapısı güçlendirilerek, illerde yerel ayaklarının oluşturulması,
- Çalışma yaşamını belirleyen yönetmeliklerin demokratikleştirilmesi için mücadele verilmesi,
- Neo-liberal eğilimlerin çevreyi ve tarihi dokuyu yok etmesine karşı mücadele verilmesi,
- IMF paketine karşı, yaşam koşullarının düzeltilmesi için Emek Programı ile siyasete katılımı,
- Emeklilerin örgütlenmesi için çaba sarf edilmesi,
- KESK'in Ekonomik Sosyal Konsey'de yer almaması...

KESK Genel Kurulu'nda delegelerle konuştuk...**"KESK'i oluşturan çatı kendini yasallıkla sınırladı, fiili-meşru mücadeleyi bir tarafa bıraktı..."**

Kurul sizce nasıl geçiyor?

İstanbul Eğitim-Sen 3 No'lu Şb. yöneticisi:

Sendikalar bu yasallıkla birlikte fiili-meşru mücadele yerine yasal zemine oturdu, kurul onu gösteriyor. Geçmiş kongrelerdeki coşku, tabanı oluşturan devrimci güçlerin coşkusu falan yok. Zaten bir şekilde de onları manipüle ediyorlar. Burada oylamalar, biçim, önceden yapılan pazarlıklar... Bu da gösteriyor ki KESK'i oluşturan çatı yasallıkla kendini sınırladı, fiili-meşru mücadeleyi bir tarafa bıraktı. Yani sendikaların meşruluğu, meşruluk temelindeki hukukiliği artık yavaş yavaş bunların gözünde yok oluyor.

Eğitim-Sen 7 No'lu Şb. üyesi: Kurul çok olumlu, ülkenin onurlu insanlara, onurlu emekçilere, onurlu yönetimlere ihtiyacı var. Tam anlamıyla genel kurullarımız bunu yansıtıyor. Sizin de gördüğünüz gibi kavgasız, gürültüsüz bir anlayış içerisinde olumlu geçiyor.

Enerji Maden-Sen üyesi: Kurul bence iyi gidiyor. Herkesin tartıştığı şeyler var. Buradakilerin çoğunun belli bir birikimi var. Akademik kariyer yapmış veya bir takım üniversite bitirmiş birçok insan var. En iyi şekilde tartışılır, bir değerlendirme yapılır. Sonucu en iyi şekilde ortaya koyacakları belli.

Peki sizce fiili-meşru mücadeleden bir uzaklaşma var mı?

Enerji Maden-Sen üyesi: Zaten yeni bir oluşum içerisindeyiz. Bu noktada da bir şeylerden uzaklaşıyor olmamız tartışılmaz. Bazı değerler daha yeni oluşuyor. Yeni yönetim oluşacak, yeni anlayışlar oluşacak, yeni bir yasa çıktı. Herşey daha çok yeni. Bunu süreç içinde göreceğiz, bekleyeceğiz ve göreceğiz. Fiili-meşru mücadeleden uzaklaşıyoruz diye bir şey söyleyemeyiz. Daha yeni bir oluşum içerisindeyiz, önümüzde bir seçim var.

KESK'in 12 yıllık bir geçmişi ve fiili-meşru bir mücadele geleneği var. Yönetim yeni oluşuyor, ama sonuçta bizim bir anlayışımız, bir mücadele tarzımız var ve bu fiili-meşru tarzdan uzaklaşıyoruz. Yönetimler gelip geçicidir, aslolan mücadeleciler geleneğinin sürmesidir. Sizce de olması gereken bu değil mi?

Enerji Maden-Sen üyesi: Mutlaka öyle, ama şu andaki kişilerin görüşleri bu şekilde. Ama ben bundan sonraki çalışmalara bakacağım, bundan sonraki işleyişinde fiili-meşru mücadeleden bir uzaklaşma var mı? Biz hangi taraftayız? Konfederasyonun bir taraftan uzaklaşıp bir tarafa yaklaşması söz konusu olamaz, çünkü bünyesinde pek çok oluşumu barındırıyor. Ama süreç içerisinde göreceğiz, asıl mücadele bundan sonra başlıyor. Bir hak aldık, sendika yasası çıktı, ama bunu ne kadar geliştireceğiz? Bundan sonra konfederasyonun tavrına bakacağız.

Yaklaşan bir 1 Mayıs var. Bu 1 Mayıs'a katılım sizce nasıl olmalı? Taleplerimiz neler olmalı, alanda neleri daha çok dile getirmemiz lazım?

Eğitim-Sen 7 No'lu Şb. üyesi: Biz 1 Mayıslar'a KESK'e yakışır şekilde yıllardır katılıyoruz. Bu 1 Mayıs'ta da bütün emekçilerin yanında olacağız, omuz omuza olacağız. Bize düşen görev neyse, onu da fazlasıyla yapacağız. Bu konuda asıl muhatap işçi sendikaları olmalı. Bizden önce onlar bunu sahiplenmeli.

Enerji Maden-Sen üyesi: Biz örgütlü insanlarız, birlikte hareket ederiz, birlikte karar alırız. O yüzden şöyle yapmalıyız, şöyle etmeliyiz, bunu söylemeliyiz diyemem. Otururuz kararımızı alırız. Ama konfederasyonun tavrına uyarız-uyumayız onu şimdiden bilemiyorum.

İstanbul Eğitim-Sen 3 No'lu Şb. yöneticisi: 1 Mayıs'ın genel çizgisinin taleplerini örecek genel taleplerimiz var. F tipi cezaevleri, savaşa karşı emekçilerin tutumu, halkların kardeşliği.. Buna yönelik çalışmaları 1 Mayıs çalışmalarıyla birleştirip genel kampanyaya dönüştürmeliyiz. Böyle bakıyoruz, böyle düşünüyoruz.

Anadil sorunu da yasallıkla birlikte özellikle eğitimcileri kuşatmaya başladı. Sendikaların üst çatıları buna gerekli tavrı gösterecek gibi gözüküyorlar. Yasallık doğrultusunda tahmin ediyorum Eğitim-Sen'in tüzüğünden kaldıracaklar. Bize düşen eskiden neyi savunuyorsak bunun bir adım daha ilerisine bizi taşıyacak fiili, demokratik, siyasal, devrimci mücadeleyi ortaya koymaktır. Bunu yapmaya çalışacağız.

İşsizliğe, yoksulluğa ve çifte ezilmişliğe karşı,

1 Mayıs'ta alanlara!

İşçi ve emekçiler olarak en ağır saldırılarla karşı karşıya olduğumuz bir dönemden geçiyoruz. IMF ve TUSİAD'ın yıkım programlarıyla krizin faturası bu ülkenin emekçilerine kesilirken, yaşamlarımız çekilmez hale gelmiştir. Öyle ki istatistiklerde yoksulluk sınırının 500 milyonu bulduğu yerde, asgari ücretin 163 milyon olması ise ibret vericidir. Aylık olarak kira, elektrik, su, mutfak masrafları, çocukların bakımı ve eğitim giderleri vb... bunların hepsini 163 milyon ile karşılamamız istenmektedir. Tüm bu harcamalar içinde kültürel, sanatsal etkinliklerin lafını bile anmamıza gerek yok.

Bir yanda

çalışanlarımız sefalet ücretiyle yaşamaya mahkum edilirken, öbür yanda işsizlik had safhaya varmıştır. Krizin de etkisiyle son bir yıl içinde işten atılanların sayısı 2 milyonu bulmuştur. IMF' nin emriyle her geçen gün işsizlerin sayısı artmaktadır. Peki işsizliğe çözüm bulunamaz mı? Elbette bu ancak insana değer veren, insanlara insanca bir yaşamı layık gören bir sistemde mümkündür. Bugün, sadece kendi karlarını arttırmayı düşünen sermayedarlar, en az işçiyle en

İşçi Kültür Evi

Nisan 2002

**İşsizliğe,
yoksulluğa,
emperyalist savaşa karşı**

emekçi kadınlar

**1 Mayıs'ta
alanlara!**

fazla üretimi yapmak istiyorlar. İşsizlerin sayısı her geçen gün artarken, çalışanlar ise uzun çalışma süreleri ve mesailere mahkum ediliyorlar.

Açlık ve sefalet içinde yaşamaya mahkum edilmemiz yetmezmiş gibi, ülkemiz savaşın içine sürükleniyor. Amerika'nın Orta Doğu'yu kan gölüne döndürme sevdasına ülkemiz de ortak edilmeye çalışılıyor. Ne yazık ki, bu ülkeyi yönetenler, ülkemizi 3 kuruşluk kredi karşılığında, ABD'ye satmış durumdadır. Ülkemiz, bu kirli ve kanlı savaşın içine girdiğinde, içinde bulunduğumuz yoksulluk çok daha fazla artacak, çocuklarımız, eşlerimiz, kardeşlerimiz, savaşın içine, kardeş halkın kanını dökmeye gönderilecekler. Biz emekçi kadınlar işsizliğin ve yoksulluğun yükünü kat be kat omuzlarımızda taşıyoruz. Çocukların bakımı ve evin idaresinin sorumluluğunu üstlenen bizler, ağır

ekonomik şartlar altında en temel ihtiyaçları bile karşılayamaz hale geldik.

Çalışanlarımızın durumu ise bir kat daha ağırdır. Daha az ücretle, zorla mesailerle, sigortasız, sendikasız, güvenceden yoksun, kadın sağlığına uygun olmayan koşullarda çalıştırılarak, çifte sömürülmeye maruz bırakılmaktayız.

Tüm bu yaşadığımız sorunları çözecek ise yine bizleriz. İşçi-emekçi kadın ve erkekler.

İnsanca yaşamak için, çocuklarımıza iyi bir gelecek bırakmak için, onurumuz ve geleceğimiz için örgütlenmeliyiz. Birbirimize güvenmeli, haklarımızı elde etmek için diş diş bir mücadele yürütmeliyiz.

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs yaklaşıyor. 1 Mayıs, gücümüzü, birlikteliğimizi, bize açlığı, yoksulluğu reva görenlere göstereceğimiz önemli günlerden biridir. Bu 1 Mayıs'ta:

İşsizliğe ve yoksulluğa karşı:

- Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!
- 7 saatlik iş günü, 35 saatlik çalışma haftası!
- İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret!

Emekçi kadınların çifte sömürülmesine karşı:

- Toplumsal hayatın tüm alanlarında kadın erkek eşitliği!
- Eşit işe eşit ücret!
- Kadın işçilerin kadın, ana ve çocuk sağlığına zararlı işlerde çalıştırılması yasağı. Doğumdan önce ve sonra 3'er aylık ücretli izin, tıbbi bakım ve yardım. Kadınların çalıştığı tüm işyerlerinde kreş ve emzirme odaları!

İnsanca yaşam, ekonomik-demokratik haklarımız için:

Yaşadığımız emekçi semtinde, semt halkıyla birlikte, taleplerimizle alana çıkalım. 1 Mayıs'ta yerimizi alalım! Unutmayalım ki; bu güne kadar kazanılan her hak, biz işçi- emekçi kadın-erkeklerin canları pahasına verdikleri mücadele ile elde edilmiştir!

(İKE Bülteni'nin Nisan özel sayısından alınmıştır...)

Yıkımlar durdurulsun!..

Herkeseye sağlığa ve ihtiyaca uygun ucuz konut!

Türkiye'nin büyük kentlerinden tutun taşra kentlerine kadar, biz işçi ve emekçilerin yoğun olarak yaşadığı yerler gecekondu semtleridir. Bir yandan işsizlik, yoksulluk, ağır çalışma koşulları yaşamımızı daraltırken, bir yandan da bu koşulların beraberinde bizler, sağlıksız, ihtiyacımızı karşılamayan konutlarda yaşamak zorunda kalırız.

Bir çoğumuz memleketimizden köyümüzü aratmayacak varoşlara, ekme kapısı bulmak niyetiyle geldik. Kaldı ki İstanbul, insanlara yoksulluğu, sefaleti, buram buram hissettiren bir şehir. Bugün, bütün bu sorunlarla boğuşmak bir yana, çocuklarımızın okul masraflarından, sağlık giderlerinden, daha bir çok ihtiyacımızdan kısır, dişimizden tırnağımızdan artırarak yaptığımız kondularımızdan, her gün kapı dışarı edileceğiz korkusuyla yaşıyoruz. Bugüne kadar yaşadığımız yerleri biraz daha insana yaraşır hale getirebilmek için bir çok eziyete katlandık. Kanalizasyon şebekesini kendi ellerimizle döşedik, aylarca su olmadığı için sırtımızda su taşıdık. Çocuklarımız çamur içinde büyüdü.

Bu kadar alinteri dökerken, günde 10-12 saatlere kadar çalışırken, niye böylesi bir yaşama mahkum ediliyoruz? Devlet bir yandan ordu ve polis mensuplarına, milletvekillerine ücretsiz ya da ucuz konut sağlarken neden her ay düzenli olarak vergisini kestiği biz işçi ve emekçileri sağlıksız konutlarda yaşamak zorunda bırakıyor? Bizler daha iyi yaşamayı

hak etmiyor muyuz? Tabii ki hak ediyoruz. Ancak böyle bir yaşam herkesin eşit şartlarda çalıştığı ve üretilenin eşit bir şekilde bölüşüldüğü bir dünyada mümkün. Devlet neden açlığa, sefalete sürüklediği bizlerin elinde kalan tek şey olan konduların da yıkılmak için hiçbir zulumden kaçınmıyor? Çünkü servetine servet katıyor. Yedikçe doymuyor ve bunu da bin bir türlü alavere dalavereyle yapıyor.

Daha dün Kurtköy-Cambaztepe'de 55 ev yıkıldı. Belediye başkanı sinsice iki yıl boyunca insanları oyalayarak, nabızlarını ölçerek, evleri parça parça yıkmak için planlar yaptı. Ve ilk adımını 55 eve yıkım kararı çıkartarak attı. Ve bizler de bu evlerin başından beri "bizim olmadığı düşüncesini" kabul ederek ses çıkartmadık. Hatta evlerimizi kendimiz boşalttık. Çok cüzi rakamlar karşılığında o kadar emek harcadığımız evlerimizi terkettik. Hatta belediye başkanı "Kapularına dozer mi dayadım da evlerinin çerçevelerini kapularını şimdiden söktüler" diyebilirdi.

Çünkü o da biliyor ki geçmişte Ümraniye'de, Gazi'de, Armutlu'da halk kondularına sahip çıktı, polisiyle jandarmasıyla kadın, erkek, çocuk demeden çatıştı; evlerini, tapularını söke söke aldı. Kimisi yaralandı, kimisi gözaltına alındı belki ama evlerini ko'layından teslim etmediler. Dün ses vermedik, 55 ev gitti. Bugün ise sıra sende, bende ya da onda, hiç farketmez. Eğer dün yıkılan evlere karşı birlik olup sesimizi yükseltseydik, bugün sıra bize geldi diye kara kara düşünmezdik.

Ancak hiç bir şey için geç değil. Bu evler bizim ve ancak biz sahip çıkarsak bizim kalacak. Tek başına sorunumuz tapuların alınıp alınmaması değil, yıllardır kondularımız için verdiğimiz emek ve döktüğümüz alinteri, konduların bize ait olması için fazlasıyla yeterli bir sebeptir.

Devletin hazine arazisi üzerindeki kirli pazarlıklarına gözümüzü kapayamayız. Belediyelerin hazine arazilerini kiralayıp halka tapusuz, yani kanunsuz bir şekilde sattıklarını insanların yoksulluklarından faydalandıklarını, geçmişte, en yakınımızdaki Sultanbeyli de şahit olduk.

Böylesine kokuşmuş, çürümüş rant kavgalarına alet edilmek istenen bizler evlerimize sahip çıkmak için daha neyi bekliyoruz?

Daha iyi konutlarda yaşamayı hakettiğimiz halde bugün bize kondularımız bile çok görülüyor. Bir yandan bu gidişata dur demek zorundayız. Bu gün bir avuç asalak takımı sefa sürecek diye bizler fabrikalarda, atölyelerde insani olmayan koşullarda ömrümüzü tüketiyoruz. Daha iyi bir yaşam, ancak akıttığımız her alinterine sahip çıkarak, mücadele ederek mümkün.

Çocuklarımızın geleceğine, emeğimize, kondularımıza sahip çıkalım!

Herkeseye sağlığa ve ihtiyacına uygun ucuz konut!

(İKE Bülteni'nin Nisan özel sayısından alınmıştır...)

Sosyal yıkıma, sendikal ihanete ve emperyalist savaşa karşı**1 Mayıs'ta iş bırakarak alanlara!..****İMF-TÜSİAD yıkım programlarına karşı
1 Mayıs'ta iş bırakarak Alanlara!**

Yıllardır uyguladıkları IMF-TÜSİAD programlarıyla işçi ve emekçileri ağır bir yıkıma karşı karşıya getiren sermaye iktidarları, bir bir çöken programların ağır faturasını da her defasında biz işçi ve emekçilere kestiler. Şubat krizinin ardından ise işçi ve emekçiler son yılların en kapsamlı saldırılarıyla yüz yüze kaldılar. Son bir yılda bir avuç tekeli-holding sermayesinin kârı uğruna milyonlarca işçi işten çıkartıldı, ücretler düşürüldü ve milyonlarca emekçi sefalet koşullarında yaşamaya mahkum edildi.

Bu saldırılara her gün yenileri ekleniyor. Emeklilik hakkının gaspından sonra şimdi de kıdem tazminatları kaldırılmak isteniyor. Çalışma ve yaşam koşulları her geçen gün daha da ağırlaştırılıyor. Fazla mesai ücretleri kaldırılıyor, çalışma saatleri uzatılıyor. Girdi-çıkı yapılarak ücretler asgari ücret seviyesine çekiliyor. Eğitimden sağlığa tüm kamu kurumlarının tasfiyesi ve yüzbinlerce işçinin kapı dışarı konulması amaçlanıyor. Resen emeklilik yaygın bir şekilde uygulanıyor. Azgın bir sömürü anlamına gelen esnek çalışma yasalaştırılmak isteniyor.

Bir yandan işçi ve emekçiler derin bir sefalet batağına itilirken, bir yandan da ülkemiz, yerli ve yabancı tekeli sermayenin açık pazarı haline getiriliyor. Yeni yasal düzenlemelerle ülkenin tarımı çökertiliyor, şeker, tütün gibi tarımsal üretim alanları, ülkemizin enerji, iletişim, maden gibi zenginlikleri emperyalistlerin yağmasına açılıyor. Saldırıları bunlarla da sınırlı kalmıyor. İşçi sınıfı ve emekçilerin hak ve özgürlükleri giderek daha fazla kısıtlanıyor. Grevler yasaklanıyor, taşeronlaştırma-sendikasılaştırma yaygınlaşıyor ve milyonlarca işçi sendikal haklardan faydalanamıyor. Kısacası bu saldırılarla işsizlik, sefalet ve kölece çalışma dayatılıyor.

Sermaye sınıfı tüm bu saldırılarla boynumuzdaki ücretli kölelik zincirini kalınlaştırmak istiyor. Ama işçi sınıfının kölelik zincirlerini parçalamak için meydanları dolduracakları gün geliyor. Koyu bir sefalet mahkum edilen yoksul emekçi yığınların öfkelerini kusacakları gün geliyor. Yüzbinlerce işçi ve emekçinin taleplerini haykıracakları, birlik ve dayanışma içerisinde mücadele bayrağını dalgalandıracakları gün geliyor. 1 MAYIS GELİYOR!..

İşçi ve emekçiler olarak ellerimizi şalterlere uzatalım ve taleplerimizle 1 Mayıs alanlarını dolduralım!

- 1 Mayıs yasal tatil ilan edilsin!
- Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!
- 7 saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası!
- Tüm çalışanlara genel sigorta!
- İşten atılmalar durdurulsun, esnek çalışma ve taşeronlaştırma yasaklansın!
- İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret!
- IMF-TÜSİAD yıkım programlarına hayır!
- Tüm iç ve dış borçlar iptal edilsin!
- Özelleştirmeler durdurulsun!
- Ücretler artırılsın, fiyatlar dondurulsun!
- Sendikal örgütlenmenin önündeki tüm engeller kaldırılmalı!
- Lokavt yasaklansın, sınırsız grev ve genel grev hakkı!
- Sınırsız söz, basın, örgütlenme, gösteri ve toplanma özgürlüğü!
- Her türlü dolaylı vergi kaldırılmalı, artan oranlı gelir ve servet vergisi!
- Eşit işe eşit ücret!

**Sendikal ihanet barikatını
parçalamak için;
1 Mayıs'ta iş bırakarak
Alanlara!**

Sermaye sınıfı ve onun iktidarının işçi ve emekçilere yönelttiği saldırıların hayat bulmasında aslan payı sendika ağalarınındır. Sendikalarımızın başına çöreklenmiş bu ihanet çeteleri, işçi ve emekçilerin sefalet mahkum edilmesinde sermaye sınıfına uşakça sadakat göstermektedirler. Bu ihanet çeteleri sermayenin sendikalarımız içerisindeki uzantılarıdır. Bu ağalar, milyonlarca işçi işten çıkartılırken, kamu kurumları kapatılır ve onbinlerce işçi sokağa atılırken, milyonlarımız asgari ücretle çalışmaya mahkum edilirken, sözleşme haklarımız gasp edilirken, şeker, tütün yasası gibi emperyalizme köleliği derinleştiren yasalar çıkartılırken kollarını bile kıpırdatmamışlar; tersine, işçi sınıfının mücadele azmini salon toplantıları ve hava boşaltma eylemleri içerisinde kırmaya çalışmışlardır. Bu ihanet çeteleri bugün de bizi mücadeleden uzak alkoymaya ve "genel grev, genel direniş" talebini haykırarak ve sendikal hak ve özgürlüklerimizi genişletmek için 1 Mayıs'ta mücadeleyi yükseltelim.

Sendikalarımızı bu ihanet çetelerinden arındırmak ve birlik-militan bir mücadeleyi örgütlemek için 1 Mayıs'ta mücadele alanlarını dolduralım. Bize alanları yasak eden, işçi sınıfının birliğinin önüne set çeken hain barikatları parçalamak için 1 Mayıs alanlarına bakalım. Yıllardır bizi sahte vaatlerle oyalayan sendika ağalarına alanları dar etmek, "genel grev, genel direniş" talebini haykırarak ve sendikal hak ve özgürlüklerimizi genişletmek için 1 Mayıs'ta mücadeleyi yükseltelim.

- Kahrolsun sendika ağaları!
- Genel grev, genel direniş!
- 6'lı Sivil İnisiyatif ve Ekonomik Sosyal Konsey dağıtılsın!
- Sendikalar yasası demokratikleştirilsin, barajlar kaldırılmalı! Herkese eşit seçme ve seçilme hakkı!
- Sendikacıların ücretleri ortalama işçi ücretlerine indirilsin!
- Profesyonellik sınırlandırılmalı! Sendikacılar makine başına!

**Emperyalist savaşa hayır demek, Filistin ve
Ortadoğu halklarıyla dayanışmayı yükseltmek için;
1 Mayıs'ta iş bırakarak alanlara!**

11 Eylül sonrasında emperyalistler tüm dünyayı kana bulamak için harekete geçtiler. "Terör" bahanesiyle dünyanın her yerinde işçi-emekçi sınıfların hak ve özgürlükleri kısıtlanıyor, savaş bahane edilerek silahlanma yarışı hızlandırılıyor. Ortadoğu'nun enerji kaynaklarına göz diken ABD emperyalizmi, Afganistan'dan sonra şimdi de Irak'a saldırıya hazırlanıyor. Bunun için de öncelikle Ortadoğu'da anti-emperyalist direnişin bayraktarlığını yapan Filistin halkının direnişini bastırmak istiyor. 11 Eylül olaylarını fırsat bilen siyonist İsrail, ABD'nin de büyük desteğiyle, Filistin halkını katliamdan geçiriyor. Kasap Şaron, katliamın "direnen tek bir Filistinli kalmayınca kadar" süreceğini ilan ediyor. Her gün onlarca Filistinli katlediliyor, onlarca toplama kamplarına götürülüp kurşuna diziliyor. Kundaktaki bebekler bile "direnişçi" olarak yetiştirilerek düşünülerek kurşunlanıyor. Kasap Şaron, Filistinlilerin

Anadolu Yakası

**İşçi-Emekçi Platformu
Girişimi**

Sosyal yıkıma, sendikal ihanete ve emperyalist savaşa karşı

1 Mayıs'ta iş bırakarak alanlara!

İMF-TÜSİAD yıkım programlarına karşı 1 Mayıs'ta iş bırakarak alanlara!

Yıllardır uyguladıkları IMF-TÜSİAD programlarıyla işçi ve emekçileri ağır bir yıkıma karşı karşıya getiren sermaye iktidarları, bir bir çöken programların ağır faturasını da her defasında biz işçi ve emekçilere kestiler. Şubat krizinin ardından ise işçi ve emekçiler son yılların en kapsamlı saldırılarıyla yüz yüze kaldılar. Son bir yılda bir avuç tekeli-holding sermayesinin kârı uğruna milyonlarca işçi işten çıkartıldı, ücretler düşürüldü ve milyonlarca emekçi sefalet koşullarında yaşamaya mahkum edildi.

Bu saldırılara her gün yenileri ekleniyor. Emeklilik hakkının gaspından sonra şimdi de kıdem tazminatları kaldırılmak isteniyor. Çalışma ve yaşam koşulları her geçen gün daha da ağırlaştırılıyor. Fazla mesai ücretleri kaldırılıyor, çalışma saatleri uzatılıyor. Girdi-çıkı yapılarak ücretler asgari ücret seviyesine çekiliyor. Eğitimden sağlığa tüm kamu kurumlarının tasfiyesi ve yüzbinlerce işçinin kapı dışarı konulması amaçlanıyor. Resen emeklilik yaygın bir şekilde uygulanıyor. Azgın bir sömürü anlamına gelen esnek çalışma yasalaştırılmak isteniyor.

Bir yandan işçi ve emekçiler derin bir sefalet batağına itilirken, bir yandan da ülkemiz, yerli ve yabancı tekeli sermayenin açık pazarı haline getiriliyor. Yeni yasal düzenlemelerle ülkenin tarımı çökertiliyor, şeker, tütün gibi tarımsal üretim alanları, ülkemizin enerji, iletişim, maden gibi zenginlikleri emperyalistlerin yağmasına açılıyor. Saldırıları bunlarla da sınırlı kalmıyor. İşçi sınıfı ve emekçilerin hak ve özgürlükleri giderek daha fazla kısıtlanıyor. Grevler yasaklanıyor, taşeronlaştırma-sendikasılaştırma yaygınlaşıyor ve milyonlarca işçi sendikal haklardan faydalanamıyor. Kısacası bu saldırılarla işsizlik, sefalet ve kölece çalışma dayatılıyor.

Sermaye sınıfı tüm bu saldırılarla boynumuzdaki ücretli kölelik zincirini kalınlaştırmak istiyor. Ama işçi sınıfının kölelik zincirlerini parçalamak için meydanları dolduracakları gün geliyor. Koyu bir sefalet mahkum edilen yoksul emekçi yığınların öfkelerini kusacakları gün geliyor. Yüzbinlerce işçi ve emekçinin taleplerini haykıracakları, birlik ve dayanışma içerisinde mücadele bayrağını dalgalandıracakları gün geliyor. 1 MAYIS GELİYOR!..

İşçi ve emekçiler olarak ellerimizi şalterlere uzatalım ve taleplerimizle 1 Mayıs alanlarını dolduralım!

İMF-TÜSİAD yıkım programlarına karşı 1 Mayıs'ta iş bırakarak alanlara!

Yıllardır uyguladıkları IMF-TÜSİAD programlarıyla işçi ve emekçileri ağır bir yıkıma karşı karşıya getiren sermaye iktidarları, bir bir çöken programların ağır faturasını da her defasında biz işçi ve emekçilere kestiler. Şubat krizinin ardından ise işçi ve emekçiler son yılların en kapsamlı saldırılarıyla yüz yüze kaldılar. Son bir yılda bir avuç tekeli-holding sermayesinin kârı uğruna milyonlarca işçi işten çıkartıldı, ücretler düşürüldü ve milyonlarca emekçi sefalet koşullarında yaşamaya mahkum edildi.

Bu saldırılara her gün yenileri ekleniyor. Emeklilik hakkının gaspından sonra şimdi de kıdem tazminatları kaldırılmak isteniyor. Çalışma ve yaşam koşulları her geçen gün daha da ağırlaştırılıyor. Fazla mesai ücretleri kaldırılıyor, çalışma saatleri uzatılıyor. Girdi-çıkı yapılarak ücretler asgari ücret seviyesine çekiliyor. Eğitimden sağlığa tüm kamu kurumlarının tasfiyesi ve yüzbinlerce işçinin kapı dışarı konulması amaçlanıyor. Resen emeklilik yaygın bir şekilde uygulanıyor. Azgın bir sömürü anlamına gelen esnek çalışma yasalaştırılmak isteniyor.

Bir yandan işçi ve emekçiler derin bir sefalet batağına itilirken, bir yandan da ülkemiz, yerli ve yabancı tekeli sermayenin açık pazarı haline getiriliyor. Yeni yasal düzenlemelerle ülkenin tarımı çökertiliyor, şeker, tütün gibi tarımsal üretim alanları, ülkemizin enerji, iletişim, maden gibi zenginlikleri emperyalistlerin yağmasına açılıyor. Saldırıları bunlarla da sınırlı kalmıyor. İşçi sınıfı ve emekçilerin hak ve özgürlükleri giderek daha fazla kısıtlanıyor. Grevler yasaklanıyor, taşeronlaştırma-sendikasılaştırma yaygınlaşıyor ve milyonlarca işçi sendikal haklardan faydalanamıyor. Kısacası bu saldırılarla işsizlik, sefalet ve kölece çalışma dayatılıyor.

Sermaye sınıfı tüm bu saldırılarla boynumuzdaki ücretli kölelik zincirini kalınlaştırmak istiyor. Ama işçi sınıfının kölelik zincirlerini parçalamak için meydanları dolduracakları gün geliyor. Koyu bir sefalet mahkum edilen yoksul emekçi yığınların öfkelerini kusacakları gün geliyor. Yüzbinlerce işçi ve emekçinin taleplerini haykıracakları, birlik ve dayanışma içerisinde mücadele bayrağını dalgalandıracakları gün geliyor. 1 MAYIS GELİYOR!..

İşçi ve emekçiler olarak ellerimizi şalterlere uzatalım ve taleplerimizle 1 Mayıs alanlarını dolduralım!

İMF-TÜSİAD programlarını ve sendikal ihanet barikatını parçalamak için,

1 MAYIS'TA İŞ BIRAKARAK ALANLARA!

İşçi-Emekçi Platformu (AYİEP) Girişimi

Yüksek ücretli işçilerin haklarına müdahale eden, emeklilik ve kıdem tazminatları iptal eden, işsizlik ve sefalet yaratan IMF-TÜSİAD programlarına karşı 1 Mayıs'ta iş bırakarak alanlara!

Yüksek ücretli işçilerin haklarına müdahale eden, emeklilik ve kıdem tazminatları iptal eden, işsizlik ve sefalet yaratan IMF-TÜSİAD programlarına karşı 1 Mayıs'ta iş bırakarak alanlara!

Yüksek ücretli işçilerin haklarına müdahale eden, emeklilik ve kıdem tazminatları iptal eden, işsizlik ve sefalet yaratan IMF-TÜSİAD programlarına karşı 1 Mayıs'ta iş bırakarak alanlara!

"kökünü kazımak" istiyor.

Filistin halkı onurluca ABD emperyalizmine ve İsrail siyonizmine kafa tutarken, ülkemizi emperyalistlere kölece bir bağımlılığın içine iten işbirlikçi sermaye iktidarı, ABD'nin Irak'a müdahalesinde piyon rolü oynamaya hazırlanıyor. Asker gençlere baktıkça dolar (\$) hayali kuran bu işbirlikçi-gerici iktidarı "karşımız", "çekincelerimiz var" demesi hiçbir anlam ifade etmiyor. Emperyalizm uşağı sermaye iktidarı eliyle ülkemiz adım adım savaşa sürülüyor.

Sermaye iktidarı Filistin halkının katledilmesi karşısında ise sahte gözyaşları döküyor. İsrail'e "işgale son verin ve Filistin topraklarını terk edin" demek yerine, her iki tarafa "şiddeti durdurun" çağrısı yapıyor ve Filistinlilere "teröre son verin" diye sesleniyorlar. Modern savaş aletlerine karşı taşlarla ve bedenleriyle direnen Filistin halkına "teröre son verin" diyorlar! Böyle diyorlar, çünkü, gerici sermaye iktidarı İsrail siyonizmini destekliyor. İsrail'i destekledikleri içindir ki, tank ihalesini İsrail'e veriyorlar ve İsrail ile ortak tatbikatlar yapıyorlar.

Katledilen her Filistinlinin kanında emperyalizm uşağı sermaye iktidarının payı vardır. Ülkemiz işçi ve emekçileri emperyalist savaşa karşıydılar ve Filistin halkının yanındaydılar. İşçi sınıfı ve emekçilerin önünde, emperyalist savaşa karşı mücadeleyi yükseltecekleri, ülkemizin savaşa sürülmesine dur diyecekleri, Filistin ve Ortadoğu halklarıyla dayanışmayı yükselterek gerici sermaye iktidarından hesap soracakları bir gün durmaktadır.

O gün, yani 1 Mayıs'ta yüz binler halinde alanları dolduralım!

Ortadoğu ve Filistin halklarıyla dayanışmayı yükseltelim!

- Emperyalist savaşa hayır!
- Emperyalist savaşa ne tek bir kuruş, ne tek bir asker!
- Katliamlar durdurulsun, İsrail askerleri Filistin topraklarından çekilsin!
- İsrail'e verilen tank ihalesi iptal edilsin!
- ABD-İsrail-Türkiye şeytan üçgeni dağıtılsın!
- Emperyalistlerle açık-gizli tüm anlaşmalar iptal edilsin!
- Türkiye NATO'dan çekilsin, NATO dağıtılsın!
- Türkiye'deki tüm askeri üs ve tesislere el konulsun!
- Hükümete verilen asker gönderme yetkisi iptal edilsin!
- NATO'ya, AB'ye ve AGİT'e hayır!
- Kahrolsun emperyalizm, yaşasın halkların kardeşliği!

Anadolu Yakası
İşçi-Emekçi Platformu (AYİEP) Girişimi

Adana Öncü İşçi Platformu Girişimi Bülteni'nin "Çıkarken" yazısından...

Bültenimizin ilk sayısının çıktığı bu günlerde Türkiye işçi sınıfının tarihinde görülmedik boyutlarda çok yoğun ve kapsamlı bir saldırıyla karşı karşıyayız. Bu saldırıyla işsizlik, yoksulluk ve sefalet diz boyu ve her geçen gün katlanarak artıyor. Özelleştirme, taşeronlaştırma ve krizle birlikte milyonlarca işçinin işine son verildi. Aldığımız ücretlerin alım gücü bir gecede %50 düşerken, her geçen gün yapılan zamlarla soframızdaki tek yiyeceğimiz ekmeğimiz iyice küçüldü.

(...)

Türkiye işçi sınıfı olarak savaşların ve krizlerin faturasını canımızla, kanımızla, katlanarak artan sefaletimizle öduyoruz. Yaşamı vareden fakat ürettiğimiz değerlerden yararlanamayan yine bizleriz. Ürettiğimiz değerlerle bir avuç asalak zevk ve sefa içinde yaşıyor. Bizlerin bir yılda kazandığı parayı bir günde köpeklerine mama ve kuaför parası olarak veriyorlar.

Sermaye sınıfı çıkarlarını korumak için kendi aralarında örgütlenerek yeni yasalarla varlığını

Adana Öncü İşçi Platformu Girişimi Bülteni

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiziz EYLÜL 2002 NİSAN 2002

- ✓ Emperyalist savaşa,
- ✓ Sosyal yıkım programlarına,
- ✓ İşsizliğe,
- ✓ Açlık ve sefalete

Hayır demek için;

**1 Mayıs'ta
iş bırakarak alanlara!**

güvenceye alıyor. Biz milyonlarcayız. Ancak bir avuç asalak tarafından eziliyor, sömürülüyor ve horlanıyoruz. NEDEN? Elbetteki örgütlü bir gücümüz yok, örgütlü bir güçle saldırılara karşı duramıyoruz. Güçsüzlüğümüz bundandır. Tek örgütlerimiz sendikalarımız, ama bugün sendikaların başına çöreklenmiş sendika ağaları, bugüne kadar işçi sınıfına ihanetten başka bir şey vermedi. Sermaye sınıfı nasıl ki bizim örgütsüzlüğümüzden yararlanarak istediğini yapabiliyorsa, sendika bürokratları da daima ihanet edebiliyorlar. Tabanın iradesini açığa çıkarıp örgütlü bir güce dönüştüremeyişimiz, tabanın söz ve kararda etkili olamayışı sendika bürokratlarının işini kolaylaştırıyor.

Bu yaşadıklarımız bizim kaderimiz değildir. Bunu değiştirebilecek güç ve birikim fazlasıyla var. Sorun, bunu açığa çıkarabilmektedir. Bunun için öncü işçilere büyük görev düşüyor. İşçi sınıfına yöneltilen saldırılara ve ilimizde yaşanan sorunlara karşı sınıf bilinciyle hareket ederek öncü işçileri, devrimci işçi temsilcilerini görev ve sorumluluklarını yerine getirmeye çağırıyoruz.

Adana Öncü İşçi Platformu Girişimi'ne güç verelim, sahip çıkalım!..

Emperyalist savaşa, sosyal yıkım programlarına karşı,

1 Mayıs'ta alanlara!..

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs yaklaşırken işçi sınıfı ve dünya halkları emperyalist kapitalist sistemin ağır iktisadi ve siyasi saldırılarıyla karşı karşıya. Emperyalizmin küreselleşme adı altında yürürlüğe soktuğu dizginsiz sömürüyle, dünya işçi sınıfının bedeller ödeyerek kazandığı haklar elinden alınıyor. Ücretler düşürülürken, işsizlik büyüyor, yaşam koşulları kötüleşiyor.

Bizim gibi emperyalizme bağımlı yoksul ülkelerin işçi ve emekçileri ise bu saldırıları çok daha yakıcı bir biçimde yaşıyorlar. Milyonlarca işsiz, açlık, sefalet ve bunalımın yarattığı intiharlar, bugün sistemin bize reva gördükleridir.

Emperyalizmin bölge halklarına karşı başlattığı saldırıyla birlikte işçi ve emekçilerin üzerindeki yük daha da artmaktadır. ABD emperyalizminin sadık uşağı Türk devleti, işçi ve emekçi çocuklarını üç kuruş için ABD'nin emrinde bölge halklarına karşı savaşa sürmeye hazırlanmaktadır.

1 Mayıs'ı emperyalist-kapitalist saldırılara karşı her zamankinden daha fazla birliğe beraberliğe ve dayanışmaya ihtiyaç duyduğumuz bir dönemde karşıyoruz. Türkiye işçi sınıfı bugüne kadar kendisine yöneltilen saldırılara karşı anlamlı bir yanıt verebilmiş durumda değil. Onun için özelleştirme, taşeronlaştırma, düşük ücret vb. saldırıları kolayca uygulamaya sokuyorlar.

1 Mayıs'ta sömürüye ve emperyalist kapitalist barbarlığa karşı durmak için, "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiziz!" şiarıyla alanları kızıl bayraklarla donatmalıyız.

Gün mücadele günüdür!..

Siyonist İsrail'in Filistin halkına karşı giriştiği katliamı lanetleyip onurlu direnişlerine destek olmalı, bir başka onurlu direnişe, tecrite karşı Ölüm Oruçları'nda bedenlerini ölüme yatıran tutsaklarla dayanışmayı güçlendirmeliyiz.

Sermaye ve sendika ağalarına karşı biriken öfkemizi alanlarda haykıralım!

(İlk sayısı çıkan Adana Öncü İşçi Platformu Girişimi Bülteni'nden alınmıştır...)

Sendikal rekabet işçileri saldırılara açık hale getiriyor..

Sınıf birliğimiz ve inisiyafimiz yanıtımız olmalı

Bossa fabrikalarında yaklaşık 1 yıl önce Teksa ve Bossa yöneticilerinin işçileri DISK Tekstil'den Hak-İş'e transfer etme çalışmalarıyla Bossalar'da sendikal rekabet başladı. Bu süreç içerisinde DISK ve Hak-İş üye kayıt işleri için milyarlarca para harcadılar ve hala üye kayıt edebilmek için para saçmaya devam ediyorlar.

Şube yöneticisi olan Teksa ve Bossa yöneticilerinin DISK Tekstil'de yapmak isteyip de yapamadıkları neydi? Yapmak istediklerini engelleyen ne vardı? Üstelik bu yöneticiler DISK merkez yönetimindeydiler. Bu sorulara cevap oluşturacak herhangi bir gerekçe kamuoyuna yansımadi. Bugün Öz iplik-İş, DISK Tekstil Sendikası'ndan fazla ne verebilir diye sordüğümüzde somut hiçbir şey vaad edemiyorlar. Öyleyse var olan sendikal örgütlülüğü bölüp parçalamanın kime ne kazandıracağını görmek gerekir.

Istanbul Büyükşehir Belediyesi işçileri, 1997'den beri, Belediye-İş ile Hak-İş'e bağlı Hizmet-İş Sendikası arasında yaşanan yetki kavgası nedeniyle sürünüyor.

DISK'in ve Hak-İş'in genel başkanları ve kurmayları Adana'yı su yoluna dönüştürdüler. Adana'da karargah kırdular. Oysa geçmişe şöyle bir dönüp bakalım. Bossalar'da işçi çıkartmalar yaşanır, taşeronlaştırma yaygınlaştırılırken neredeydi bu paşazadelerimiz? Bossa'da bugün (1 yıl içerisinde) yaklaşık 600 işçinin işine son verildi. Taşeron işçiler kadrolu işçilerle aynı makinede çalışır durumda.

Öz iplik-iş işçileri sağcı, milliyetçi, dinci argümanları kullanarak kendisine üye yapmaya çalışmaktadır. Bossalar'da çalışan işçiler aynı sermaye tarafından sömürülen horlanan bir sınıf kesimidir. İşçi sınıfını sağcı-solcu, Alevi-Sünni, Türk-Kürt diye bölmeye, birlik bütünlüğünü bozmaya çalışanlar, işçi sınıfına değil sermayeye

hizmet ederler.

Sendikaların üye sayıları nedir ne değildir diye baktığımızda, her iki sendika da üye çoğunluğunun kendilerde olduğunu ifade ediyorlar. Her iki sendika da yetki için başvuracak. Üye çoğunluğuna sahip olan sendika yetkiyi alır. Ancak böylesi sorunlar yaşanan işyerleri örneklerine baktığımızda, bu süre çok fazla uzayabilir. Sahte üyeler yapıldığı iddiasıyla yetkiye de itiraz edecekler ve mahkeme, bilirkişi derken ayları, belki İstanbul Belediyesi'nde olduğu gibi yılları bulacak ve bunun faturasını Bossa işçileri ödeyecek, toplu sözleşme görüşmeleri yapılamayacak, hiçbir sendika yetkili olmadığı için birtakım kazanılmış hakları gaspedilecek, işçi çıkarmaları daha rahat gerçekleştirilecek. Taşeronlaştırmalar da yaygınlaşacak. 1970 yılında Teksif ve DISK'e bağlı Tüm-İş Sendikası arasında böylesi bir sorun yaşanmıştı ve Tüm-İş'e üye 140 işçinin işine son verilmişti.

Bossa işçisinin bugünkü bölünmüşlüğü ve dağınıklığı onu sermayenin saldırıları karşısında savunmasız bir hale getiriyor. Bugün her zamankinden daha fazla birliğe ve beraberliğe ihtiyacımız var. Bossa işçisi sınıf bilinciyle hareket ederek kendi adına kendisi politika yapmadığı sürece, kazanan sermaye ve sendika ağaları olacaktır.

Sınıf bilinçli öncü işçilere bu konuda önemli sorumluluklar düşmektedir.

Sendikaların bugünkü halleriyle birbirleri arasında herhangi bir fark yoktur. Bunun temel nedeni işçi inisiyatifinin zayıflığıdır. Birleşik işçi inisiyatifinin sendikalara yansıtılması ile sendika bürokratları etkisizleştirilir, sermayeye karşı güçlü bir barikat örülür.

Bunun için öncü işçiler taban inisiyatiflerinde güçlerini birleştirmelidirler.

(İlk sayısı çıkan Adana Öncü İşçi Platformu Girişimi Bülteni'nden alınmıştır...)

İzmir İşçi Bülteni Nisan sayısından...

Çıkarken...

Gücümüzü birleştirelim, geleceği kazanalım!..

"Suyu ışık, düşü gerçek, düşmanı kardeş, savaş barış haline getirecek işçiler... Paletiyle, fırçasıyla, orkestra bagetiyle, kalemiyle, tırnağıyla çalışan işçiler..." (Eluard)

Düşmanı yenecek işçi sınıfımıza selam!
Paranın padişahlığını,
karanlığını yobazın
ve yabancının roketini yenecek işçi sınıfına selam!
Türkiye işçi sınıfına selam!
Selam yaratana!
(N. Hikmet)

Merhaba,
Birlikte yazdık tarihi şimdiye kadar. Yaşamı varettilik birlikte.

Bizler üretenler: İşçiler, emekçiler...
İrgat olduk, yarıcı, rençber, yani toprak işçisi.
Pamuk tarlalarını çapaladık, topladık tütünü, ektik buğdayı, çavdarı. Ürettik pancarı, ay çiçeğini, topladık inciri, zeytini. Kum çakıl çektik, harç kardık. Duvarcı olduk ellerimizde malalar, marangoz olduk, demirci, tornacı, madenci...

İndik yerin derinliklerine, kazma salladık gece gündüz. Ateşçi olduk kömür attık lokomotif, gemici, teknisyen, şoför...

Yaptığımız binada oturamadık, diktiğimiz elbiseyi, pabucu giyemedik. Pişirdiğimiz aşı yiyemedik, yetiştirdiğimiz çiçeği koklayamadık...

Fabrikalarda, atölyelerde gece gündüz posamız çıkıncaya kadar çalışıyoruz. Karşılığında patronlara servet, kendimize sefalet biriktiriyoruz. İş güvencemiz yok, emeklilik hakkımız mezara gömüldü, işsizlik çığ gibi büyüyor.

Çocuklarımızın geleceğinin işsiz ve sefil bir şekilde geçeceği şimdiden kesinleşti. Yetersiz besleniyoruz, sağlıksız koşullarda çalışıyoruz. Depremler ile toplu mezarlığa dönüşen çürük binalarda yaşıyoruz. Dinlenmeye, eğlenmeye, gezmeye, spor yapmaya, sosyal ve kültürel etkinliklere ise ne zamanımız var ne de imkanımız. Tüm zenginlikleri kendi emeğimizle, alınterimizle yaratan bizleriz. Ama insanca yaşamın tüm olanaklarından mahrum bırakılmışız. Bolluk içinde açlığı, varlığın yanında yokluğu, zenginliğin ortasında sefaleti yaşıyoruz. Tüm işçi ve emekçilerin refah, özgürlük ve mutluluk içinde yaşamaları mümkün kılacak koşullar yeterince var; öyleyse neden bu cehennem hayatı, neden bu kölelik zincirleri?

Çünkü:

Birlikte üretiyoruz, ama birlikte çözüm yolları aramıyoruz. Sorunlarımız ortak, ama birlikte tartışmıyoruz. Acılarımızı sevinçlerimizi birlikte paylaşmıyoruz. Bir araya gelip gücümüzü birleştiremiyoruz. Ve en önemlisi, üretilen herşey biz işçi ve emekçilerin eseri olmasına rağmen yaratıcı motorun kendi yüreğimizde ve kollarımızda olduğunun farkına varamıyoruz. Kendi gücümüzü görmüyor, emeğimize, kendimize yabancılaşıyoruz.

Söyle bir düşünelim!..

İrgatlar, yarıcılar, rençberler, tüm toprak işçileri bir an çalışmaktan vazgeçseler... Kimse pamuk tarlalarını çapalamasa; kimse toplaması tütünü; kimse buğdayı, arpayı, çavdarı ekmese; kimse üretmese pancarı, ayçiçeğini; sütler sağılmasa, incirler, zeytinler dallarda kalsa...

İnşaat işçileri kumla çakıl çekip harç karmasalar, duvarcılar bıraksalar ellerinden malayı, marangozlar kenara koysalar rendeyi, demirciler almasa eline çekici...

Torna makineleri dursa...

Sönse bütün fabrika kazanları...
Kimse inmese madenlere...
Ateşçi kömür atmasa lokomotif... Gemiciler yürütmeseler gemileri... Teknisyenler çıkıverseler santrallerden dışarı... Pilotlar uçurmasalar uçağı, şoförler sürmeseler arabaları...
Bütün çalışanlar bir anda vazgeçseler çalışmaktan...
Tepeden bakışlı, bilgic edalı, yumuşak elli burjuvalar ne yaparlar acaba?
Bir ülkedeki bütün üretim emekçilerin eseridir. Asıl yaratıcı motor onların yüreklerinde, onların kollarındadır!

Ancak işçiler bu güçlerine yabancılaşmışlardır. Aralarındaki işbölümü ve her birinin yaşadığı ezik hayat, onları kendi hünerlerinin, kendi gerçek güçlerinin bilincine varmaktan uzak tutar. Koskoca binaları yükseltirler de, bunları kendilerinin yapmış olduğunu fark etmezler bile... Onlara göre binayı yapan parayı verendir. Kendileri ise kireç söndüren, harç sulayan, tuğla ören fakir ve önemsiz işçilerdir. Fakir oldukları için yaptıkları binalarda oturmaya hakları yoktur. Akıllarından bile geçmez, bu binaları yaratan gücün gerçekte kendi güçleri olduğu!

Sorunları ortak, çıkarları da ortak olan bir sınıfız biz... İşçiler, emekçiler ve yoksullar...

Düşmanımız da ortaktır. Düşmanımız üretim araçlarını elinde bulunduran veya üretim araçlarının denetimini elinde tutan, ülkenin bütün zenginliklerini işbirlikçileriyle yiyen-yağmalayan örgütlü bir avuç azınlıktan oluşan sermaye sınıfıdır. Adalet de, hak-hukuk da onlar için, özgürlük onlar için. Milli gelirin bölüşümü bu sınıfın çıkarlarına dönük olarak yürütülür.

On yıllardır bu asalak sınıf ve onun devleti; emeği için, onuru ve geleceği için mücadele eden işçi-emekçiyi, olayların gerçek yüzünü bilip halkı uyarmak

1 Mayıs dizlerimizin üzerinden doğrulup ayağa kalkma günüdür!

karşılığında bizden satın alır. Bunun adı düpedüz soygundur, sömürdür. Düzen, sömürü üzerine oturan ücretli kölelik düzenidir. Bu düzene son verecek olan da omuz omuza vermiş işçi ve emekçilerin birliğidir. Onların ortak mücadelesidir.

Biz güçlüyüz, gücümüz üretimden gelir...

Gücümüz tarihsel haklılığımızdan gelir...

Haydi!

Gücümüzü göstermek için adım atalım.. Beraber üretip paylaşalım. Sorunlarımızı bültenimizde, yayınlarımızda, tabandan öreceğimiz platformlarda tartışalım; ortak çözümler politikalar üretelim ve diğer işçi kardeşlerimize taşıyalım!

Gücümüzü birleştirelim, geleceği kazanalım!

(İzmir İşçi Bülteni'nin Nisan 2002 tarihli ilk sayısından alınmıştır...)

Demir-çelik işçisi ile yapılan röportaj:

Bu bizim bayramımız!

- Bize çalışma koşullarından bahsedebilir misiniz?

- Yaklaşık 180 kişiyiz, vardiyalı olarak çalıştırılıyor. Sabah 08:00 akşam 20:00. Yaşamın büyük bir bölümü fabrikada geçiyor. Zorunlu mesailer de eklenince, çocuğumun yüzüne hasret kalıyorum.

- İşyerinizde işçi sağlığı ve iş güvenliğine ilişkin ne gibi önlemler alınıyor?

- Hiçbir önlem alınmıyor, fabrikada zehir soluyoruz. Maske verilmiyor, demir botlar ve baretler mecbur kalındığından veriliyor. Çünkü düşen demir işçilerin ölümüne neden olabiliyor. Zorunlu mesailer, yorgunluk ve iş koşullarının ağır olması nedeniyle iş kazaları çok sık yaşanıyor.

- Aldığınız ücret geçimimizi sağlayabiliyor mu? Fazla mesai ücretleri ne kadar?

- Emeğimizin karşılığını alamıyoruz. Asgari ücretin altında çalıştırılıyor. Fazla mesai ücretleri normal mesai ücretleriyle aynı tutuluyor.

- Fabrikada sendikali işçi var mı? Sendikal örgütlülük ne durumda?

- Sendika çalışmalarımız oldu, ama başaramadık. 100'e yakın işçi sendikaya üye olduk. Bunun patronun kulağına gitmesiyle 80 kişi işten atıldı. İşlerin yoğun olmasından dolayı bizi çıkarmadılar. Yeniden bir sendikal örgütlülüğe gidilmemesi için de fabrikaya taşeron sokuldu. Yani

bizler şu anda taşeron işçiyiz.

- Çevrenizdeki sosyal-kültürel etkinliklere katılabiliyor musunuz? İşçi ve emekçilerin kendilerine ait kültürel, sanatsal faaliyetleri olsa bunlara katılır mısınız?

- İsterdim, ama pek mümkün olmuyor. Böyle güzel çalışmalara katılmak isterdim. Fakat bizi öyle bir hale getiriyorlar ki, işten başka hiçbir şey düşünemiyoruz. Güzel olan herşey bizim için yasak. Biliyorum, bu güzellikleri birlikte örgütlenirsek yaratabiliriz ancak. Bizlerin kültürel-sanatsal çalışmalara katılabileceği, bu çalışmaları yürütebileceği bir mekanın olması elbette bu açıdan çok önemlidir. Bu tür çalışmaların önündeki en büyük engel ise işten atılma korkusu. Hepimizin eve ekmek götürme kaygımız var. Ama birleşirsek üstesinden gelebileceğimize inanıyorum.

- Yaklaşmakta olan 1 Mayıs'a ilişkin söylemek istediğiniz bir şey var mı?

- Bu bizim bayramımız. Tarihsel bir anlamı var. Bu günde biz işçiler ne pahasına olursa olsun taleplerimizi alanlarda haykırabiliyoruz. 1 Mayıs mücadele günüdür. Bu güne sahip çıkmalıyız. 1 Mayıs'ta herkesi alanlara çağırıyorum.

(İzmir İşçi Bülteni'nin Nisan 2002 tarihli ilk sayısından alınmıştır...)

Paris Gençlik Korosu'ndan İsviçre Gençlik Kampı'na dair düşünceler...**Mevcut birikime yaslanarak geleceği kazanmalıyız**

29 Mart-1 Nisan tarihleri arasında İsviçre'de gerçekleşen gençlik kampına, Paris'deki gençler olarak bizler de davet edildik. Bundan önce gerçekleşen iki kampa da katıldığımız için nasıl bir etkinlik olacağını az-çok biliyorduk. Bu kez biraz daha kalabalık katılma imkanı bulduk ve kamp yerine Cuma akşamı gelebildik. Kampın önceden gençlerin oluşturduğu bir komite tarafından belirlenmiş ve onların inisiyatifinde gelişen bir programı vardı. Dört gün boyunca bu program ciddi bir şekilde uygulandı. Her seferinde olduğu gibi kültürel ve politik etkinliklere ağırlıklı yer ayrılmıştı.

Öncelikle gençler çok başarılı kültürel etkinlikler sergilediler. Orada sadece bir kaç saatte ortaya çıkan tiyatro, skeç, folklor ve şiir dinletisi çok büyük beğeni gördü. Bu etkinlikler her zaman olduğu gibi politik mesaj da veriyordu. Kampın havası gençlerin hepsini değişik etkinliklerde yer almaya teşvik ediyordu.

Çok sıcak ve yakın arkadaşlığın yaşandığı kamp bizlerde de çok olumlu bir etki bıraktı. Çünkü aynı zamanda yurtdışında gençlik çalışması üzerine kafa yormamıza ve fikir üretmemize vesile olduğunu söyleyebiliriz. Birkaç kamp deneyiminden sonra belirli bir seviyenin yakalandığı ve çok önemli kazanımların olduğu çok açık ortada.

Burada olumlu gördüğümüz bir iki noktaya kısaca değinmek istiyoruz.

İlk önemli nokta; yaşadığımız süreçte süreklilik haline gelmiş bir gençlik kampı büyük bir başarıdır. İki örnek bunu doğruluyor. Birincisi; oraya katılan gençlere burjuvazi okullarda komünizmle faşizmin eşit olduğunu öğretmeye çalışıyor; oysa gençler böyle bir etkinlikte, tam tersine, gerçek alternatifin sosyalizm olduğu sonucunu çıkarıyorlar. İkincisi, yaşadığımız toplumda tamamen düzenin istediği gibi biçimlenmiş yoz bir gençlik bulunuyor. Düzen her türden imkanlarıyla gençliği kendi sınırları içinde tutup

istediği yola yöneltebiliyor. Etrafımızda herkesin esrar içmesine, disko ve kahvelerden çıkmamasına ve yoz Amerikancı yaşam biçimini benimsemesine rağmen, kampdaki topluluk bu türden pisliklerin uzağında olmasıyla yetinmeyip bu durumu teşhir etme bilincini gösterebiliyor ve mücadelenin gerekliliğini anlıyor. Gençler bu düzenin onlara geleceksizlik getireceğini ve sadece alternatif olan sosyalist düzenin insanlığın sorunlarını çözebileceğini anlamaya başladılar.

İkinci nokta ise, gençliğin artık bilinçli ve örgütlü hareket etme isteğidir. Bunun anlamı ve önemi ortadadır. Fakat biz bunu kampın deneyimi üzerinden örneklemek de istiyoruz.

Kampta iki değişik politik etkinlik düzenlendi.

Birincisi gruplar halinde Nazım Hikmet'in bir şiiri üzerine düşünce üretmek ve yorumlamak, tartışmanın sonucunu diğer gruplara sunmaktı. İkinci etkinlik ise, klasik seminerdi. Burada gençler, çok önemli bir noktaya el atıldılar; orada açık bir cesaretle politik terim ve kavramları anlamadıklarını ve toplantı havasının pek uygun olmağını dile getirebildiler (tabi burada seminer konusunun can alıcı olmasını ve seminerci arkadaşın da konusuna hakim olmasını dışta tutuyoruz). Gençler daha çok grup halinde çalışmayı, tartışmayı böyle sürdürmeyi tercih ettiklerini söylediler. Klasik monolog şeklinde geçen seminerlerin pek uygun olmadığını anlatmak istediler. Bu açıdan, bu önemli nokta üzerinden, bizi gençlik çalışmasına ilişkin derince düşünmeye ittiler.

Diğer taraftan gençler artık kendilerinin örgütlü çalışmaya ihtiyaç duyduklarını belirttiler. Oraya artık daha fazla gencin gelmesini, gençlerin daha çok bilinçlenmesini ve sonuçta herkesin kendi bölgesinde bir çalışma yaratmasının acil bir ihtiyaç olduğunu hissettiklerini söylediler.

Bu durumda bizim gençlik çalışmalarımızda yaptığımız hatalar gözümüzün önüne geldi ve yeniden

düşünmemize vesile oldu. Yani Avrupa'daki gençliği anlamamız, onların kapasitelerini, becerilerini, istemlerini, seviyelerini, özetle her türlü özelliklerini anlamaktan geçiyor. Kısa vadede gerçekleşmeyecek büyük hedefler peşinde koşmaktansa, uzun vadeli düşünmek gerekiyor. Somut hedeflere dayalı, küçük ama sistemli adımlar, bizi daha ileriye götürecektir. Avrupa'da gençlik çalışmasını başarabilmek Türkiye koşullarına göre yapılan politikalarla değil, Avrupa'daki somut olanak ve koşulları yaratıcı bir biçimde değerlendirip hesaba katmakla mümkündür.

Elde edilen birikimi küçümsememek, tam tersine, ona değer vermek gerekiyor. Ancak böyle daha ilerisini hedefleyebiliriz. Bir şey açıklık kazanmış bulunuyor; o da gerilemeyi sadece biz durdurabiliriz. Artık biz bir aşamaya gelmiş bulunuyoruz. Daha bilinçli ve örgütlü hareket ediyoruz. Eğer İsviçre'deki kamp bunun kıvılcımıysa, oraya değer vermek gerekiyor. Bu konuda gelecek kampların gerçekten birer okula dönüşmesini istiyoruz.

Son olarak biz bilimsel bir düşünceyi savunuyoruz. Bu demektir ki, eğer örgütlenmek istiyorsak, rasyonel ve bilimsel temeller üzerinde oluşması gereken bir örgütlülük ve mücadele biçimi gerekiyor. Kendimizi kandırmaktansa her türlü zaaflarımızı tespit edip ileriye yönelik bir çalışma başlatmamız gerekiyor.

Biz, Paris Gençlik Korosu olarak, hiçten oluşan bir müzik grubuyuz. Ama Paris Gençlik Korosu sadece müzik grubu olmakla yetinmiyor. Bunun yanından yine gençlik koromuz Avrupa'da duyarlılığa sahip ve gençliğinin sorunlarına eğilen bir topluluk haline gelmiştir. Bu seviyeye gelmemizin nedenlerinden birisi de doğru tesbit yapabilme bilincidir. Bunu, imkanları kullanmanın ve her kıvılcıma değer vermenin önemini göstermek için söylüyoruz.

Paris Gençlik Korosu

ABD destekli siyonist barbarlığa karşı**Filistin halkıyla dayanışmaya!**

İsrail siyonizminin mazlum Filistin halkına yönelik terör ve katliam politikası devam ediyor. İsrail ordusu Filistin'de son yılların en büyük operasyonunu yürütüyor. Filistin tam bir işgal altında. İsrail savaş makinası günlerdir, özgürlüğü için yiğitçe direnen Filistin halkının üzerine ölüm kusuyor. Filistin lideri Yaser Arafat kendi ülkesinde tam bir esir durumuna düşürülmüş bulunuyor.

İsrail siyonizminin günlerdir Filistin yerleşim birimleri ve mülteci kamplarında gerçekleştirdiği icraat yeni bir soykırımdan başka bir şey değildir. İsrail'in Filistinlilere dönük bu işgal, katliam ve terör saldırısı "uygar dünyanın" efendileri, yani emperyalistler ve esas olarak da ABD emperyalizmi tarafından tam desteklenmektedir. ABD'nin son günlerdeki sözde barış çabaları tam bir ikiyüzlülüğün ibarettir. Bölgedeki Arap devletleri mazlum Filistin halkına dönük siyonist vahşete karşı ciddi ve samimi bir tepki göstermemektedirler. Zira tümü de ABD işbirlikçisi devletlerdir.

Yıllardır özgürlüğü için direnen Filistin

halkının gerçek ve kalıcı dostları dünyanın tüm uluslardan ezilen ve sömürülen işçileri ve emekçileridir. Mazlum Filistin halkına hak ettiği ve beklediği desteği yalnızca kardeş halklar verebilir.

İsrail siyonizminin vahşetine ve katliamlarına daha fazla seyirci kalmayalım! "İşçilerin birliği, hakların kardeşliği platformu" olarak, tüm ilerici, emekten ve özgürlükten yana olan herkesi, bölgeyi ateşe vermek isteyen emperyalist haydutlara, İsrail siyonizmine ve işbirlikçi uşak iktidarlara karşı "İşçilerin birliği, hakların kardeşliği" şiarıyla mücadeleyi yükseltmeye ve Filistin halkıyla tam dayanışmaya çağırıyoruz.

Emperyalistler Ortadoğu'dan elinizi çekin! ABD Ortadoğu'dan defol!

İsrail ordusu kayıtsız koşulsuz Filistin'i terketsin!

Filistin halkının kendi kaderini tayin hakkı tanınsın!

Yaşasın işçilerin birliği hakların kardeşliği!

BİR-KAR

İtalyan işçi sınıfı genel greve hazırlanıyor

İtalya'da Berlusconi hükümetinin özelleştirme ve işten atmaları kolaylaştıracak yasal düzenlemelerine karşı işçi ve emekçilerin öfkesi büyüyor. 20 Mart'ta Roma'da 3 milyon kişinin katıldığı protesto gösterisinden sonra tepkiler daha da büyüdü.

En son ülkenin en büyük üç sendikası (CGIL, CISL ve UIL) biraraya gelerek, genel grev kararı aldı. Tüm İtalya'da işçiler 16 Nisan'da bir günlük iş bırakacaklar.

Üç sendikanın temsilcileri işten atmaları kolaylaştıran yasal düzenlemenin değiştirilmesi için hükümetle görüşmeyi planlıyorlardı. Ama Savunma Bakanı, 3 milyon kişinin katıldığı kitlesel eylemi örgütleyen "özel" kitle örgütlerinin siyasi yaşamda söz sahibi olmak istediğini, bunun da demokrasi için tehlikeli olduğunu söylerken; Reform Bakanı da eyleme ilişkin "terörizme yakın" nitelemesini yaptı. Bu açıklamalar, Berlusconi hükümetinin bu saldırıdan vazgeçme niyetinde olmadığını, buna karşı işçilerin üretimden gelen gücünü kullanmaktan başka yollarının kalmadığını gösteriyordu.

Ülkenin üç büyük sendikasının genel grev çağrısı yapması en son 20 yıl öncesinde yaşanmıştı. 1982'de işçiler Corfindustria tekelinin ücretlerin enflasyona göre otomatikman ayarlanmasını tek taraflı kaldırılmasını protesto ederek bir günlük genel grev yapmışlardı.

Dün Hitler Almanya'sı bugün Şaron İsrail'i...**“Dahav'ın öbür yüzü Filistin...”**

H. Ezgi

II. Emperyalist savaşta, 6 milyon Yahudi, Alman faşizmi tarafından katledildi. 6 milyon insanın içinde kadın, erkek, yaşlı ve çocuklar vardı. Yahudi soykırımı, emperyalizmin tarihine kanlı bir sayfa olarak yazılırken, insan eti için yakılan fırınların korkunçluğu ise insanların hafızalarından bir türlü silinemedi. Bir yasa dönüştü; şiir oldu, şarkı oldu, roman oldu ve ağıtlaştı:

*“deri, kemik, saç, turnak
sevgi, nefret, umut, özlem, düş, gerçek
yani nesi varsa insanoğlunun
çığlık çığlığa yanması tutuşarak
yani yanıp kül olması çığlığın
birdenbire seni andım Yahudi”*

Bu ağıtlar şimdi başka bir halkın dilinde. Çünkü emperyalizm bugün Yahudilere başka bir rol biçmiş durumda. Kurban artık Filistin halkı katleden ise emperyalizmin güdümündeki İsrail. İsrail ordusu kadın-erkek-çocuk ayrımı yapmadan Filistin halkını katlediyor. Ancak kendi topraklarında mülteci durumuna düşen Filistinliler, emperyalizmin kendilerine biçtiği bu “kurban” rolünü hiçbir zaman kabul etmemiş, bu oyuna boyun eğmemişlerdir. Onlar için direnmek yaşamın tek koşuludur.

Yıllardan beri Filistin direnişini kırmayı başaramayan emperyalizm, bugün bu direnişi bitirmek için olanca gücüyle saldırıyor Filistinlilere. Yakıyor, yıkıyor, katlediyor. Emperyalizmin kanlı kitabına en az Yahudi soykırımı kadar vahşet dolu sayfalar, hemen yanı başımızdaki topraklarda, kardeş bir ulusun kanıyla yazılıyor. Ancak Filistin herşeye rağmen direniyor.

Filistin'in çocukları, tüm dünya halklarına adeta ders verdiler, veriyorlar. Onlar İntifada'nın sembelleri haline geldiler. Auschwitz'de, Dahav'da fırınlarda yakılan Yahudi çocukları ile yaşattılar, ama onlar başlarını önlerine eğip beklemediler, emperyalizmin getirdiği kanlı ölümü. En ölümcül silahları; taşlarıyla kafa tuttular İsrail tanklarına. Bu direnişçi çocuklar ilk

hedefi oldular İsrail siyonizminin. Pek çoğu oyun çağında olmasına rağmen ölümle tanıştıklarında bir kez olsun oyun oynayamamışlardı.

Bu onurlu çocuklar bize emperyalizme karşı alınacak tutumu gösteriyorlar. Özellikle de ABD, yakın zamanda gerçekleştirilmek istenen Irak'a saldırıda Türkiye'nin rolünü garantiye almış durumdayken. Bu savaş planları bizlerin kanları üzerine yapılıyor. Emperyalizm kanlı kitabına yeni sayfalar eklemek istiyor. Ama o kitabın son sayfasını yazacak olanlar emperyalistler olmayacaklardır. Dünyaya mutlak barışı getirecek olan o son sayfayı, tüm dünyanın işçi ve emekçi sınıfları emperyalizmi yeryüzünden alacağı ettiklerinde yazacaklar.

Emperyalizm varlığını korudukça emperyalist savaşlar da sürecek; kendine yeni katiller ve kurbanlar bulmaya devam edecektir. Tıpkı dün Dahav'da

Yahudileri katleden Naziler, bugüne Filistinlileri katleden siyonistler gibi. Siyonistler Yahudilere soykırım uygulayan Nazileri aratmamaktadır.

Hasan Hüseyin'in dediği gibi, Dahav'ın öbür yüzü Filistin'dir:

*“Sen bir nazi kurbanydın
Yahudi*

*fırınlanmış çığlıktın
sardı acın dünyamızı yıllarca
kara bir duman gibi
acı çektim seninle*

Yahudi

*başkaldırdım senin için
tükürdüm suratlarına nazi kasaplarının
savundum seni
savundum insan yüzünün güzelliğini
savundum insan sesinin güzelliğini
savundum insan yüzlü dünyamızın güzelliğini
insan sesli dünyamızın güzelliğini
savundum sende beni*

Yahudi

bende dünyamızın güzel geleceğini

*şimdi artık hepsi boş
bir Filistin celladısın şimdi sen*

Yahudi

*bir azgın emperyalizmin
kanlı elisin*

savunmam seni artık

Yahudi

sevemem seni artık

*çirkinsin sen
kötüsün sen
pissin sen*

sırtlana dişlettiğin etini

güvercinden kopartmak isteyensin!

Dahav'ın öbür yüzü Filistin...”

*(Ekim Gençliği'nin Nisan 2002 tarihli
53. sayısından alınmıştır...)*

Suç tamamen İsrail'de

1930 yılında Polonya'da doğan Felicia Langer, Almanya'nın Polonya'yı işgali sonrası önce Sovyetler Birliği, daha sonra da İsrail'e göçtü. 1990 yılına kadar İsrail'in işgal ettiği bölgelerde yaşayan Filistinliler'in savunuculuğunu yaparak hakları için mücadele etti. Bu nedenle bir yandan 1990'da Alternatif Barış Ödülü'nü alırken diğer yandan da ülkesinden ayrılmak zorunda kaldı. 1991'den beri Tübingen'de yaşıyor.

Mart ayı başında Konkret dergisinin sorularına cevap veren Langer, İsrail'in işgal ettiği tüm bölgelerden çıkması gerektiğini vurguladı. Langer, verdiği yanıtlarla, derginin İsrail saldırganlığına destek veren tutumunu da boşa çıkardı.

Konkret: Kısa süre önce Kudüs'te bir pizzacıya yapılan saldırıda 15 Yahudi öldürüldü. Böylesi haberler duyduğunuzda neler hissediyorsunuz?

Langer: Öfke, acı ve yas... Ama en fazla İsrail devletinin sürdürdüğü saldırgan politikanın bu felakete yol açtığını, bu saldırgan politika nedeniyle suçsuz insanların öldüğünü bildiğim için öfke duyuyorum. Tabii ki intihar eylemlerini doğru bulmuyorum, ancak bunlar hastalığın nedenleri değil sonuçlarıdır. Ben hastalığın nedeninin 30 yılı aşkın süredir varolan İsrail işgali olduğuna inanıyorum. Şu an şikayet edilen terörün sona ermesi için İsrail terörünün sona ermesi gereklidir. Ben İsrailli biri olarak, İsrail'de barış için savaşan insanlar ve kuruluşların var olduğunu ifade etmek istiyorum. Gush Shalom, Siyahlı Kadınlar, Kadınların Barış Koalisyonu gibi kuruluşlar, “Bizi öldüren işgaldir!” şiarıyla barış mücadelesi veriyorlar.

Konkret: Arafat, çocukların askeri eğitimi için açtığı kampları kapatmadığı sürece barış hareketi bir işe yarayabilir mi?

Langer: Böyle kampların olduğuna inanmıyorum.

Konkret: Her gün televizyonda bu kamplar gösteriliyor.

Langer: Evet gösteriliyor, resimlerin kaynağı belli değil. Ben 40 yıl boyunca Filistinliler'in ne denli baskı altında tutulduğunu, ne denli aşağılandığını gördüm, yaşadım. Öylesine kötü koşullar oluşturduk ki,

insanların kaybedecek bir şeyleri kalmadı. Çocuklar, babalarının dövüldüğünü, evlerin basılıp tarumar edildiğini, zeytin ağaçlarının kökünden söküldüğünü göreberek büyüdüler. İsrailliler olarak bu politikayı sürdürdüğümüz sürece, bağımsızlıkları için ölmeye hazır, herşeyi göze almış çocuklar olacaktır.

Konkret: İsrail'in işgal ettiği alanlardan çıkmasıyla barışın geleceğine gerçekten inanıyor musunuz?

Langer: Eğer başkenti Doğu Kudüs olan bağımsız Filistin devletinin varlığı kabul edilirse, mültecilerin ülkelerine geri dönme hakları tanınırsa ve tüm tutuklular serbest bırakılırsa, halkın bireysel terör eylemleri yapan örgütlere kucak açacağını sanmıyorum. Hamas ve İslami Cihad örgütlerinin tüm üyeleri terörist değil. Onlar yıllardır baskı altında olan, kendi topraklarında esir tutulan Filistinliler'in duygularının çığlık şeklindeki ifadeleridir.

Konkret: Filistin'deki demokratik barış hareketinin gittikçe zayıfladığını, radikal dincilerin etkinliklerinin arttığını gördükçe, kurulacak bir Filistin devletinin İran'daki gibi bir İslam devleti olacağından korkmuyor musunuz?

Langer: Haklısınız, ama bunun nedeni de İsrail'in sürdürdüğü politika. İşte bunun için barışın gelmesi gerekiyor, barış olmadığı sürece radikal dincilerin etkisi de artacaktır.

Konkret: İsrailliler'in kendilerini tehdit altında hissedip Arafat'tan hesap sormalarının haklılığına inanmıyor musunuz? Arafat en azından tanınmış bazı teröristleri mahkûm etmek zorunda değil mi?

Langer: Söylediğiniz, barış sürecinde hiç de önemi olmayan bir konu. Arafat'ı sıkıştırmışlar, her taraf işgal altında tutuluyor. Arafat, saldırıları onaylamadığını açıklamış ama hâlâ saldırılıyor. Problem Arafat falan değil. Barışın anahtarı İsrail'in elinde. İsrail, dünyanın askeri açıdan en güçlü beşinci ülkesi. Biz, Filistin halkının varlığını kabul edip halklar hukuku çevresinde çözüm aramadığımız sürece, barış gelmeyecektir. Hiç kimse sahte suçlular aramamalıdır. Gerçek suçlu İsrail devletinin sürdürdüğü politikadır.

(Çev.Semra Çelik, 09 Nisan 02/Evrensel)

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB): **Filistin halkıyla dayanışma içindeyiz!..**

Son günlerde, bütün dünyanın gözleri önünde Filistin halkına, Filistin devletine ve Filistin Devlet Başkanı'na karşı İsrail'in uygulamakta olduğu insanlık dışı vahşeti izliyoruz.

ABD'nin desteğindeki İsrail'in giriştiği bu kuşatma ve saldırı, insanlığın binlerce yılda kazandığı temel haklara karşı açık bir savaştır. Emperyalizmin Afganistan'dan sonra bölgemizdeki bu yeni vahşetini, İsrail askeri güçlerinin, başta Filistin halkı olmak üzere, Birliğimizin Onur Üyesi Filistin Devlet Başkanı Yaser Arafat ile Filistin Devletinin yetkililerine karşı uyguladığı baskıyı ve kuşatmayı kınıyoruz. Filistin halkıyla ve Filistin Devlet Başkanı ile dayanışma içinde olduğumuzu ilan ediyoruz.

İsrail Devletinin Ortadoğu'yu kan gölüne çeviren yerleşim ve yapılanma programları, ABD'nin değişmeyen desteğiyle hayata geçirilmektedir. Siyonist işgal planıyla, 1948'den beri sürekli şiddete maruz kalan Filistinlilerin sonunda boyun eğecekleri, büyük tavizler verecekleri, Filistin davasını tümüyle terk edecekleri hedeflenmiş, beklenmiştir. Son saldırıların yeni hedefi de Filistin'in bütünüyle işgali ve Filistinlilerin bu topraklardan uzaklaştırılmasıdır.

İsrail Devlet terörünün simgesi haline gelen Ariel Şaron'un başlattığı ve son günlerde zirvesine çıkan saldırganlık, insanlık için utanç verici olduğu kadar, uluslararası hukuk açısından da bir suçtur. Unutulmamalıdır ki, 1982'de Sabra ve Şatila mülteci kamplarındaki katliamların sorumlusu olan, yakın bir tarihte Gazze bölgesinde öldürülen altı Filistinli çocuğun katili olarak halen Brüksel'de yargılanan ve

Filistinlilerle barış yapmaya karşı olduğunu hiç bir zaman gizlemeyen Ariel Şaron'un bu politikaları, İsrail halkını da olumsuz yönde etkilemekte ve bu politikalar kendi halkının da muhalefetine neden olmaktadır.

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB), Filistin sorununda çözümün, BM kararlarının uygulanmasından, egemen Filistin devletinin tanınmasından, topraklarından atılmış Filistinlilere dönüş hakkı verilmesinden ve Filistin halkı üzerinde uygulanan kuşatmanın kaldırılmasından geçen bir barış sürecinin, yeniden başlatılmasıyla sağlanabileceğini görmektedir. (...)

Haklı mücadelesinde Filistin halkıyla dayanışma içinde olmaktan onur duyuyor, İsrail halkı da dahil olmak üzere tüm bölge ve dünya ülkelerinin halklarını, İsrail'in kuşatmayı kaldırması, işgal ettiği topraklardan çekilmesi, bu baskı ve savaş politikalarını sona erdirmesi için seslerini yükseltmeye, Filistin halkının meşru haklarının tanınması ve barış görüşmelerinin başlaması için girişimlerde bulunmaya çağırıyoruz.

Bölgemizdeki barışın sağlanması ve Filistin halkının meşru haklarının tanınması için, Hükümetimizi, İsrail kuşatmayı kaldırmaya ve işgal ettiği topraklardan çekilip Filistin'de oluşturduğu tüm maddi ve manevi zararları ödeyinceye kadar, Türkiye ile İsrail arasındaki siyasi ve ekonomik tüm ilişkilerimizi askıya almaya çağırıyoruz.

Kaya Güvenç
Yönetim Kurulu Başkanı
2 Nisan 2002

Gökçesu maden işçileri **yeni saldırılarla karşı karşıya**

Dev. Maden-Sen'e 2001 Haziran'ında üye olan Gökçesu maden işçilerine o günden bu yana sendikalaştıkları için, saldırılar artarak devam ediyor. Üçpınar ve Bükköy Madencilik'te çalışan 300'den fazla işçi o günlerde işten atılarak sefaletle mahkum edilmişti. Aynı işverenin diğer işletmesi Kuzey Anadolu Madencilik'te çalışan 97 işçi ise 7 Aralık'ta linyit ocakları kapatılarak ücretsiz izine çıkarılmıştı. Haziran'da işten atılan işçilerin tazminat ve diğer alacakları ödenmediğinden Dev. Maden-Sen'ce açılan dava devam etmektedir. Kuzey Anadolu Madencilik A.Ş. işçileri ise bugüne kadar aylık ücretlerini dahi alamamışlardır. Hisselerinin % 80'den fazlasının Nurullah Ercan'a ait olduğu maden işçilerinin çalıştığı şirketlerin ocaklarında, yaşanan sorunlar ve yasadışı uygulamalara ilişkin kamu makamları nezdinde yapılan şikayetler ve girişimler sürmektedir.

İşveren, işten attığı ve ücretsiz izine çıkardığı üyelerimizi sürekli sendikamızdan istifa ettirmeye çalışmıştır. İşçilerin büyük çoğunluğunu sendikamızdan istifa ettirememiş, dolayısıyla sendikal örgütlülüğü tasfiye edememiştir. İşsiz üyelerimiz için Ankara ve Bolu'da Dayanışma kampanyası açılmış ve onlar demokrasi güçlerince yalnız bırakılmamıştır. Bu dayanışmayı gören işveren Gökçesu'da esnaflarla toplantı yaparak Dev. Maden-Sen üyelerine veresiye vermemelerini istemiştir. Gökçesu esnafı işverenin bu tehdidine aldırılmamış, üyelerimize veresiye alışverişle dayanışmasını sürdürmüştür.

13 Mart'ta Kayaaltı linyit ocağını üretime geçiren işveren, 150 işçiye işbaşı yaptırmış, ama yasal hakları için onurluca direnen Dev. Maden-Sen üyelerini işe almamıştır.

İşveren, şimdi ise Çorak linyit ocağını üretime geçirmeye çalışmaktadır. İş için defalarca başvuruda bulunan, taleplerini bir kez daha üç gün önce Kaymakamlığa, Cumhuriyet Başsavcılığına ve Bolu Valiliğine yazıyla ileten Kuzey Anadolu Madencilik A.Ş linyit ocaklarından ücretsiz izine çıkarılan üyelerimize bu ocakta da iş verilmeyeceğine dair söylentiler vardır. İşverenin işletme müdürü bunu açık söylemektedir. Üyelerimiz ise, kendileri işsizliğe 'ücretsiz izin' adıyla mahkum edilirken, başkalarının bu ocakta çalışmasını kabullenmeyeceklerini ifade etmektedirler.

Bugün (04.04.2002) saat 16:00'da üretime geçeceği bildirilen Çorak ocağına iş için başvuran üyelerimizin talepleri gene kabul edilmemiştir. Üyelerimiz ise Bolu yerel basınına haber vererek sabahtan itibaren Çorak ocağı önünde beklemeye başlamışlardır. Bolu'dan gelen basın mensuplarına üyelerimiz taleplerini anlatmışlar ve yasal iş haklarının kabul edilmesi için her şeyi göze aldıklarını söylemişlerdir. Sendikamızın üyesi işçiler şimdi Gökçesu-Bolu yol güzergahında linyit işletmelerinin bulunduğu bölgede beklemektedirler. Gece boyunca da burada kalacak olan üyelerimiz işe alınmaya kadar bu haklı mücadelelerini sürdürecektirler.

Yetkililer Gökçesu'da kanayan yara haline alan işverenin yasadışı uygulamalarını biran önce durdurmalı yasaları egemen kılmalıdır.

Hükümet İş Güvencesi Yasası'nı vakit geçirmeden çıkarmalıdır.

Gökçesu Maden İşçileri işlerine kavuşmalı, sendikal hak ve özgürlükler yaşam bulmalıdır.

Dev. Maden-Sen
04.04.2002

Kuzey Kıbrıs'ta gençlik örgütleri **siyonist terörü protesto ettiler..**

Selam olsun Filistin **halkının onurlu direnişine!**

Kıbrıs'ta 4 siyasi gençlik örgütünün 6 Nisan gecesi kalabalık bir grupla Amerikan Elçiliği Temsilsiliğinin bulunduğu yere kadara yürüyerek Filistin halkına yönelik Siyonist terörü protesto ettiler. Burada yaptıkları açıklama şöyle:

Bizler CTP Gençlik Kolları, EKİM Gençliği, TKP Gençlik Kolları ve YBH Gençlik olarak; Şaron yönetiminin bir süreden beri Filistin halkına yönelik sürdürdüğü soykırım ve işgali kınıyoruz.

Emperyalist ve faşist yönetimlerin yıllarca akıttığı kan, bugün de Filistin'de oluk oluk akmaktadır.

11 Eylül sonrası terör bahane edilerek Filistin'de oynanan emperyalizmin kanlı oyunu, yarın çıkarları doğrultusunda dünyanın başka bir köşesinde devam edecektir.

Bir yandan globalleşme iddialarıyla sınırların kalktığı, kültürlerin birleştiği savı öne sürülürken, diğer yandan doğal kaynakları ya da jeopolitik konumları dolayısıyla dünyanın dört bir tarafında vahşi sömürü çarkı dönmeye devam ediyor.

Ortadoğu'da, Afrika'da, Güney Amerika'da, Uzak Doğu'da yoksul halklar geçmişten daha acımasız ve onarılmaz kültürel ve çevresel felaketlerle karşı karşıya bırakılıyor.

Kültürlerin beşiği olan, Ortadoğu'da yüzyıllardır sürdürülen sömürü bölge halklarının gelişimine vurulmuş bir prangadır. Amerika-İsrail patentli gelişmiş silahlara karşı ellerinde taşları ve yürekleriyle direnen Filistin çocukları aslında tüm ezilen halkların çocuklarıdır.

Filistin şehirleri tank paletleri altında ezilerek işgal ediliyor, yaratılan kaos içinde sayısız yargısız infazlar yapılıyor. Siyonistler evlere girerek savunmasız insanları katlediliyor, kamyonlara doldurulup götürülen erkek çocukların akıbeti bilinmiyor.

Yahudiler yıllarca Alman faşistleri tarafından uğradıkları soykırımı, gaz odalarında yok edilmişlerini çok çabuk unutmamış olmalı ki; aynı vahşeti bu kez kendileri Filistin halkına yaşıyorlar. Uygarlığın, demokrasinin, insan haklarının merkezi olduklarını iddia edenler yanı başlarında yaşananlara maalesef seyirci kalıyorlar.

Bu vahşet karşısında sessiz kalmak bu cinayetlerin ortağı olmak demektir.

Bu pranga, halkların ancak enternasyonalist dayanışmasıyla kırılacaktır.

Kahrolsun Emperyalist Sömürgeciler!

Kahrolsun Siyonizm!

Yaşasın Halkların Kardeşliği!

Selam Olsun Filistin Halkının Onurlu Direnişine!

Selam Olsun Özgürlük Savaşçalarına!

CTP Gençlik Kolları, EKİM Gençliği,
TKP Gençlik Kolları, YBH Gençlik

Saldırgan İsrail'i boykot çağrısı

İsrail saldırganlığına karşı, demokratik bir tepki:

BOYKOT!

İsrail'in Filistin topraklarını işgaline anlamlı bir yanıt:

BOYKOT!

İsrail'in Filistinlilere uyguladığı işkence, yakma ve yıkma eylemlerine karşı BOYKOT!

İsrail, ürettiği mal ve hizmetlerden elde ettiği paralarla, silah alıyor, mermi alıyor, benzin alıyor. Bunları insan haklarını ihlal eden politika ve uygulamasında kullanıyor.

Banşa giden yol, demokratik tepkilerden geçiyor. İşgale, işkenceye dur demek istiyorsak her olanağı değerlendirmeli ve demokratik tepkimizi ifade etmeliyiz. Ürün boykotuna katılıyoruz. Dünya halklarının, dünyanın barışsever güçlerinin, insan hakları savunucularının, barış için, boykota katılmalarını öneriyoruz.

Hüsnü Öndül
İHD Genel Başkanı

Mücadele

Postası...

Geleceği kazanacağız!..

2001 yılı soluk kesici olaylar ve çatışmalarla yerini yeni yıla bıraktı. Sınıf düşmanlarımız devrimci mevzilerimizi fiziken tasfiye etme saldırılarına devam ediyorlar.

Mevzilerimizde direnerek bizi kuşatan burjuva ablukayı parçalayacağız.

Arkadaşlar, ülkemiz Türkiye ve Kuzey Kürdistan'daki devrim mevzilerini direnişle savunduk. Bunu yaparken bugüne kadar çok can kaybettik, yüzlerce savaşçıyı şehit verdik. Ama yüksek bir inançla söyleyebilirim ki nitelik olarak güçlendik. Bugün ülkemizde ideolojik olarak devrim fikri düne göre daha çok güçlenmiştir. Bu gerçeği hiçbir bilinçli işçi, emekçi ve devrimci bir an bile aklından çıkarmamalıdır.

Partimiz TKİP böylesine gerçek olanakları birleştirme ve yeni devrimci hamlelerin hazırlıkları çabasıdır. Yeni dönemde belki daha sert devrimci çatışmalara sahne olacaktır. Her açıdan ciddi bir manzarayla karşı karşıya olduğumuz bir gerçektir.

Üzerinde yaşamakta olduğumuz ülkede 67 milyon insan yaşamaktadır. Bunun bugün 20-25 milyonu açık sınırındadır. Bu yetmememiş gibi hergün politik iktidarın copundan, sistemli baskı ve teröründen canı yanıyor. Bunların gerçek anlamda hak alma mücadelesine atılması için büyük devrimci hamlelerin oluşturulması yeterli olacaktır.

Yeni dönemi hep birlikte büyük devrimci coşkuyla karşılamalıyız. Devrimci umut ve inançla kavgaya atılmalıyız, ama kötü görüntüden de korkmamalıyız. Yoksa dünyanın yok olmasına suç ortaklığı yapmış oluruz.

Yoldaşlar, Partimizi güçlendirmek ve devrim hareketini büyütmek, kendi gelecek özgürlük dolu günlerimizi kazanmak demektir.

Selam olsun gelecek için bayraklaşanlara!

Yaşasın ölüm orucu direnişimiz!

Yaşasın partimiz TKİP!

Ö. Yıldız

Saint-Brieu /Fransa

Kayseri büromuza baskın...

Sosyalist basın susturulamaz!

Kayseri Emniyet Müdürlüğü Güvenlik Şube ekiplerince 9 Nisan günü toplatılmış yayın gerekçe gösterilerek büromuz basıldı. Büroda bulunan misafirlerimizin kimliklerini alan polisler bazı yayınlara el koydular. 1 Mayıs öncesi baskıları artıracaklarını söyleyerek bizleri tehdit eden Kayseri Emniyeti, bu baskınla da sosyalist basın üzerindeki baskıyı artıracaklarını göstermiş oldu.

Bizler işçi sınıfının haklı davası ve devrimci iktidarı için mücadele yürütüyoruz. Haklılığımızı ve meşruluğumuzu buradan alıyoruz. Bugüne kadar birçok kez büromuz basıldı, gözaltına alındık. Bu ilk olmadığı gibi son da olmayacaktır. Ne bu baskın ne baskılar ne de ucuz tehditler bizleri yıldıramaz.

Sosyalist basın susturulamaz!

SY Kırmızı Bayrak/Kayseri

Onlar sınıfsız ve sömürsüz bir dünya için direniyorlar... Ya biz?

Merhaba kardeşler,
19 Aralık 2000... Bu tarihi unutma! Bu tarih, insanlığın utanç tarihi!..

Ellerinde ağır makineli silahlar, ceplerinde el bombaları, çantalarında kimyasal silahlar. Binlerce asker elleri tetikte hazır bekliyor. Kanlı tarihlerine bir sayfa daha eklemeye hazırlanıyor faşist devlet.

Bunlar, yoksul Filistin halkına karşı hazırlanan kudurgan siyonist İsrail askerleri değil. Afganistan'da savunmasız ve masum canlara kıyan emperyalist Amerika da değil. Bunlar, yaşadığımız topraklardaki faşist devletin devrimcilere karşı başlatılacak bir vahşet için bekliyor.

Elbette İsrail ve Amerika'yla ortak yönleri var ve zihniyetleri de aynı. Uşaklar ve işbirlikçileri ABD emperyalizminin çıkarına hizmet ediyor. Sömürüye, savaşa, zulme karşı direnen tek bir ülke, tek bir insan bile kalmasın istiyorlar. Süt liman sessiz-tepkisiz bir dünya, kendi denetimi ve yönetimi altında uysal, boyun eğmiş bir dünya istiyorlar.

Ve cezaevlerine baskınlar başlıyor, savaş alanına dönüyor her yer. Çılgınlıklar, bomba ve kurşun sesleri ve dumanlar yükseliyor cezaevlerinden. Düzen medyası silahların ardında düzeni övüyor. Dışarıda feryat eden tutsak yakınları akın ediyor cezaevlerine, yakınlarından bir haber alabilmek için. Uzaktan izleyin diyenler, katliamın adını "hayata dönüş" koyuyorlar. Devlet devrimci

tutsakları teslim almak için kan döküyor ama teslim alamıyor, amacına ulaşamıyor. Direniş sürüyor düzene karşı. İş makinelerine, toplara, mermilere teslim olmuyor tutsaklar. Diz çökerek yaşamaktansa ayakta ölmeyi tercih ediyorlar.

Ve bugüne kadar da teslim olmadılar!

Devletin teslim aldığı dört duvar oldu, tutsakları ise zorla hücrelere koydu. Ama ne yaptıysa direnen bedenleri asla teslim alamadı. Ölüm oruçlarına yattılar, yakıldılar, işkenceden geçtiler, kurşuna dizildiler, kiminin yıkılan duvarlar altında kaldı bedeni ama onurluca ve özgür yaşamlarından taviz vermediler, direndiler. Ve şu ana kadar 89 canımızı yitirdik ve dönüşü, tedavisi mümkün olmayan yüzlerce sakat insan.

Onlar niçin oradalar, ne için mücadele ediyorlar. Savaşların ve ölümlerin olmayacağı, emekçi ve yoksul halkın sömürülmeceği, hiçbir şeye dokunmadan, çalışmadan, halkın sırtından geçinen ağaya, paşaya, patrona, beye dur dediği için. Onlar sınıfsız ve sömürsüz bir dünya için üretkenlerin yöneteceği ve bir avuç asalağın olmadığı bir dünya için savaşıyorlar. Karşılığında hiçbir şey beklemeden ve tereddüt etmeden öldüler ve ölmeye de devam ediyorlar. Bizim için.

Ya biz?

İzmir'den bir komünist

Çete düzenine karşı mücadeleye!

İşçi, emekçi arkadaş!

"İstanbul, Bursa, Ankara, Adana, Mersin, Antalya gibi kentlerde adam öldürme, sahte para ve uyuşturucu satma gibi olaylara karıştıkları belirlenen ikisi güvenlik görevlisi, olmak üzere toplam 6 kişilik çete yakalandı. - Armutlu çetesi- olarak bilinen çete yaklaşık 1 milyon dolarlık gasptan sorumlu tutuluyor."

Bir kez daha böyle bir haberle uyanıyoruz. Antakyalı işçi ve emekçiler bu haberlere pek de yabancı değil. Bundan birkaç yıl önce yine aynı yerde, Armutlu'da içinde polisin de olduğu bir çete sözde "ele geçirilmişti". Bugün açığa çıkan çeteye baktığımızda, çete mensuplarının hemen aynı kişiler olduğunu görürüz. Mecliste çıkarılan yasalarla cezaevinde olan çeteler teker teker salıverildi. Çünkü bu ülke Susurluk'ta açığa çıkan çetelerce yönetilmektedir. Hatırlanacağı üzere Susurluk'ta açığa çıkan çetenin ileri gelen isimlerinden Abdullah Çatlı Antakya'da da kirli işlerini yürütmüştür.

Peki bugün gelinen aşama hangi boyuttadır.

Bununla ilgili açıklamayı o dönemin generalleri yapıyor. "Herşey bilgimiz dahilinde yapıldı." Emekli generaller artık açıktan Susurluk'u sahipleniyor. Çünkü İMF'nin programlarıyla gün be gün yoksulluğa itilerek tarifsiz acılara sürüklenen, ABD hesabına Ortadoğu'da girilecek yıkım savaşına gönderilmesi planlanan biz işçi ve emekçilere boyun eğdirmek ve sindirmek için yalnızca resmi terör ve baskı yetmez; yanı sıra onu tamamlayacak olan kirli ve acımasız yöntemlere de ihtiyaç duyulmaktadır. Bu ihtiyaç onları 11 Eylül'de ABD'ye yönelik saldırı sonrası faşist baskı ve terör ortamının etkisiyle Susurlukçuları sahiplenmeye itmiştir. Kuşkusuz Armutlu'da bugün açığa çıkan çete Susurluk'un Antakya'daki uzantısıdır. Susurluk ise ordu ve devletin ta kendisidir. Biz işçi ve emekçilerin birleşerek her türlü sorunun asıl kaynağı olan çete düzenine karşı mücadele etmekten başka çıkar yolu yoktur.

SY Kırmızı Bayrak/Antakya

EKSEN Yayıncılık Büroları

Atatürk Bul. Gevrek Sok. Karakaş İşhanı No: 13/22,
Kartal/İSTANBUL

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 445 21 50

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/ANKARA
Tel-Fax: 0 (312) 230 11 80

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 28 78

Cumhuriyet Mah. Tennur Sok. Cumhuriyet İşhanı
Kat: 3/45 KAYSERİ Tel-fax: 0 (352) 2326671

Ahi Evran Mahallesi Müftülük Cad.
Aydınlar Apt. No: 8/101
KIRŞEHİR Tel-Fax: 0 (386) 214 08 05

Hürriyet Cad. Namık Kemal Sok. Kaçar İşhanı
Kat: 3 No: 3 ANTAKYA

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık Yurt içi 30.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Vural Uzal adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 93937
* DM için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 1002 30100 1051039

No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

Direnen Filistin'e!

Kimlik kartı

**Bir daha diyorum, bir daha
Kütükte kayıtlıyım
Birinci sayfanın ta başına
Nefret etmem insanlardan
Saldırmam hiç kimseye
Ama aç korlarsa beni
Korlarsa çırılçıplak
Açlığım ve öfkemi kolla
Damarıma basma benim
Mahmut Derviş**

**“Bugün yeniliyorsak
Delik-deşikse gövdelerimiz
Yarın bir baharın içinden
Dipdiri geçeceksiniz
Yükselecek gövdemizden bir duvar
Haykırarak kalacağız burada
Çırılçıplak ve açlıkla
boğuşmakta...”**

Semih El-Kasım